

**3-14 YAŞ GRUBU ÇOCUĞUNUN ÇALGI EĞİTİMİNDE
AİLENİN ROLÜ**

Ceren Uygun

YÜKSEK LİSANS TEZİ

GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI

MÜZİK ÖĞRETMENLİĞİ BİLİM DALI

GAZİ ÜNİVERSİTESİ

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

HAZİRAN, 2019

TELİF HAKKI VE TEZ FOTOKOPİ İZİN FORMU

Bu tezin tüm hakları saklıdır. Kaynak göstermek koşuluyla tezin teslim tarihinden itibaren on iki (12) ay sonra fotokopi çekilebilir.

YAZARIN

Adı : Ceren

Soyadı : Uygun

Bölümü : Müzik Öğretmenliği Bilim Dalı

İmza :

Teslim Tarihi :14/06/2019

TEZİN

Türkçe Adı : 3-14 Yaş Grubu Çocuğunun Çalgı Eğitiminde Ailenin Rolü

İngilizce Adı : The Family Role in the Instrument Education of the 3-14 Age Group Child

ETİK İLKELERE UYGUNLUK BEYANI

Tez yazma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyduğumu, yararlandığım tüm kaynakları kaynak gösterme ilkelerine uygun olarak kaynakçada belirlediğimi ve bu bölümler dışındaki tüm ifadelerin şahsıma ait olduğunu beyan ederim.

Yazar Adı Soyadı : Ceren Uygun

İmza :

JÜRİ ONAY SAYFASI

Ceren Uygun tarafından hazırlanan “3-14 Yaş Grubu Çocuğunun Çalgı Eğitiminde Ailenin Rolü” adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği / oy çokluğu ile Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı Müzik Öğretmenliği Bilim Dalı’nda Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Danışman: Prof. Selmin TUFAN

(Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi)

Başkan: Dr. Öğretim Üyesi Selçuk Bilgin

(Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi)

Üye: Dr. Öğretim Üyesi Kaan Yüksel

(Devlet Konservatuarı, Başkent Üniversitesi)

Tez Savunma Tarihi :13/06/2019

Bu tezin Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans tezi olması için şartları yerine getirdiğini onaylıyorum.

Prof. Dr. Selma YEL

Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürü

TEŞEKKÜR

Araştırmalarımnda ve anketlerimin ulaştırılmasında emeği geçen zge TECİMER, Ayşegül GÖKLEN, Dilara AYAZ, Yiğit Alp ONAT, Serkan AYDUğAN, Murat AKTAŐ'a, çalışmalarımın her aşamasında yanımda olan ve yardımlarını hiç esirgemeyen ablam Selin VURAL'a, bana desteklerini esirgemeyen Havva Eda AYSAL ve nişanlım Safa OğHAN'a, maddi-manevi her türlü desteği sunan canım annem Semahat UYGUN ve babam Hsn UYGUN'a, ğretmenlerim Prof. Aytül KASAPOğLU, Yrd. Doç. Salih AYDOğAN, Yrd. Doç. Haluk ÜNSAL, Prof. Enver TUFAN'a, lisans ve yüksek lisans çalışmalarımnda yanımda olan, destekleyen değerli ğretmenim Prof. Selmin TUFAN'a sonsuz teőekkürlerimi sunarım.

**3-14 YAŞ GRUBU ÇOCUĞUNUN ÇALGI EĞİTİMİNDE
AİLENİN ROLÜ
(Yüksek Lisans Tezi)**

Ceren UYGUN

GAZİ ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Haziran 2019

ÖZ

Araştırmanın amacı, çocuklarını bireysel çalgı derslerine yönlendiren ailelerin, çocuklarını bireysel çalgı derslerine yönlendirme sebepleri ve çocukların çalışmalarını teşvik eden, destekleyici unsurları ele alarak, ailelerin görüşleri aracılığıyla çocukların bireysel çalgı derslerine yönelik tutumları ve bu unsurların arasındaki bağı tespit etmektir. Çocukların çalgı dersleri süresince çocukların ve ailelerin tutumuna yönelik olarak eksikleri belirlemek amacıyla, ölçme aracı geliştirmeye yönelik bir çalışmadır. Araştırmanın çalışma grubunu 2017 yılında, kurslar veya özel dersler aracılığıyla çalgı eğitimi alan 200 çocuğun ebeveynleri oluşturmaktadır. Araştırmada betimsel yöntem kullanılmıştır. Betimsel boyutta anket uygulaması yapılmıştır. Uygulanan anket sonucunda elde edilen verilerin çözümlenmesinde frekans (f) ve yüzde (%) değerleri kullanılmıştır. Sonuçların birbiriyle ilişkisini ölçmek amacıyla çapraz tablo üzerinden ki-kare testi yapılmıştır. Bu sonuçlara göre ailelerin çoğunluğu çalgı eğitiminin çocuk gelişimine etkileri sebebiyle, çocuklarını çalgı eğitimine yönlendirmektedirler. Ayrıca çocuklara belli koşullar sağlayan, müziksel etkinliklerde bulunun ve çocuğun müzik etkinliklerindeki aktif/pasif katılımına önem veren ailelerin, çocuğun çalgı derslerine karşı tutumunu etkilediği, ailenin tutumunun, çocuğun çalgı eğitiminde etkisi olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler : Çalgı eğitimi, müzik eğitimi, aile, çocuk gelişimi,

Sayfa Adedi : 111

Danışman : Prof. Selmin TUFAN

**THE FAMILY ROLE IN THE INSTRUMENT EDUCATION OF THE
7-11 AGE GROUP CHILD
(Master Thesis)**

Ceren UYGUN

GAZI UNIVERSITY

GRADUATE SCHOOL OF EDUCATIONAL SCIENCES

June 2019

ABSTRACT

The purpose of the research is to determine the relation between the attitudes of children directed to individual musical instrument classes who get support by their parents. It also examines the reason of motivation for the parents who support their children by considering the supportive components and the link between those. This study aims to develop a measurement tool in order to determine the deficiencies in the attitudes of the children and their family, during musical instrument lessons of the children. The study group of the research consisted the parents of 200 children who received instrument training through private teaching institution or private lessons in 2017. Descriptive analysis method was used in the research and the survey. Frequency (f) and percentage (%) values were used to analyze the data obtained from the survey. Qui-square test was used to measure the relationship between the results. According to these results, the majority of families lead their children to instrument education due to their effects on child development. In addition, it was determined that families who provide certain conditions for their children, and give importance to active / passive participation of the child in music activities, affect the attitude of the child towards the lessons of the musical instrument. As a result, the attitude of the family directly affects the children attitude on the education of the musical instrument.

Keywords : Instrument education, music education, family, child development

Page Number :111

Supervisor : Prof. Selmin TUFAN

İÇİNDEKİLER

TELİF HAKKI VE TEZ FOTOKOPİ İZİN FORMU	i
ETİK İLKELERE UYGUNLUK BEYANI.....	ii
JÜRİ ONAY SAYFASI.....	iii
TEŞEKKÜR.....	iv
ÖZ	v
ABSTRACT	vi
TABLolar LİSTESİ.....	xi
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xviii
BÖLÜM 1.....	1
GİRİŞ.....	1
Problem Durumu	3
Problem Cümlesi.....	3
Alt Problemler	3
Araştırmanın Amacı	4
Araştırmanın Önemi.....	4
Sınırlılıklar.....	5
BÖLÜM 2.....	7
KURAMSAL ÇERÇEVE	7

Eğitim	7
İnformal Eğitim	8
Formal Eğitim	9
Örgün Eğitim	9
Yaygın Eğitim	10
Sanat Eğitimi	10
Müzik Eğitimi	11
Çalgı Eğitimi	12
Çocuk Gelişimi	15
Çocuk Gelişiminde Müzik Eğitiminin Önemi	16
Çocuk Gelişiminde Çalgı Eğitiminin Önemi	16
Çocuğun Sosyal ve Duygusal Gelişiminde Müzik ve Çalgı Eğitimi	18
Çocuğun Bedensel ve Psikomotor Gelişiminde Müzik ve Çalgı Eğitimi	19
Çocuğun Dil Gelişiminde Müzik ve Çalgı Eğitimi	20
Çocuğun Bilişsel Becerilerinin Gelişiminde Müzik ve Çalgı Eğitimi	20
Aile	21
Ailenin Çocuk Gelişimindeki Etkisi	22
Ailenin Çocuğun Müzik ve Çalgı Eğitimindeki Etkisi	23
İlgili Araştırmalar	24
BÖLÜM 3	27
YÖNTEM	27
Araştırmanın Modeli	27
Evren ve Örneklem	27
Ölçme Araçları	28
Verilerin Toplanması	28

Verilerin Analizi.....	28
BÖLÜM 4.....	31
BULGULAR VE YORUMLAR.....	31
Araştırmaya Katılan Ailelerin ve Çocuklarının Demografik Özellikleri	32
Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin, Ebeveynlerin Aile Büyüklerinin ve Çocukların Çalgı Çalma Durumu	40
Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Bireysel ve Çocuklarla Beraber Buldukları Müziksel Etkinlikler, Bilgi Düzeyleri.....	44
Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuğunun Çalgı Derslerine Yönelik Tutumu ...	49
Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarını, Çocuk Gelişimi Sebebiyle Çalgı Derslerine Yönlendirme Durumları.....	52
Çocukların Eğitimini Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Sahip Olması İle Ebeveynlerin Tutumu Arasındaki İlişkiler	57
Çocukların Çalgı Derslerine İstekli Gitmesiyle İlişkili Durumlar	60
Çocukların Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışmasıyla İlişkili Durumlar	71
Çocukların Çalgılarını Belirli Sürelerle Çalışmalarıyla İlişkili Durumlar	82
BÖLÜM 5.....	91
SONUÇLAR VE ÖNERİLER	91
Sonuçlar	91
Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin, Aile Büyüklerinin ve Çocukların Çalgı Çalma Durumu Üzerine Sonuçlar	92
Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin ve Çocukların Buldukları Müziksel Etkinlikler	93
Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarını, Çalgı Derslerine Yönlendirme Sebepleri.....	94
Çocuklarına Eğitimini Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Ortamı ve Düzeni Sağlayan Ailelerin, Çocuklarıyla Beraber Müzik Dinlemesi Üzerine Sonuçlar.....	95

Çocukların Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi ile İlişkilendirilen Durumlar Üzerine Sonuçlar	95
Çocukların Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışması İle İlişkilendirilen Durumlar Üzerine Sonuçlar.....	96
Çocukların Çalgılarını Belirli Sürelerle, Düzenli Olarak Çalışmalarıyla İlişkilendirilen Durumlar Üzerine Sonuçlar	96
Öneriler	97
KAYNAKLAR.....	101
EKLER.....	105
EK 1. Çocukların Çalgı Eğitimine Yönlendirilmesinde Ailenin Rolü Anketi.....	106

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarının Cinsiyetine Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları.....	32
Tablo 2. Araştırmaya Katılan Velilerin Çocukların Yaş Gruplarına Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları	33
Tablo 3. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocukların Okuduğu Okullara Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları	34
Tablo 4. Araştırmaya Katılan Ailelerin İkamet Ettikleri İlçelere Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları.....	35
Tablo 5. Araştırmaya Katılan Ailelerin Gelir Durumuna Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları.....	36
Tablo 6. Araştırmaya Katılan Annenin Eğitim Durumuna Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları.....	37
Tablo 7. Araştırmaya Katılan Babaların Eğitim Durumuna Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları.....	38
Tablo 8. Araştırmaya Katılan Velilerin Çocuklarının Çalgı Eğitimine Başlama Yaşına Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları.....	39
Tablo 9. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çalgı Çalma Frekansları(F) ve Yüzde(%) Dağılımları.....	40
Tablo 10. Ankete Katılan Çalgı Çalmış/Çalmakta Olan Ebeveynlerin Çaldığı Çalgı Türlerinin Frekans(f) ve Yüzde(%)Dağılımları	41

Tablo 11. <i>Ankete Katılan Çalgı Çalmış/Çalmakta Olan Ebeveynlerin Çalgı Çalmaya Başlama Sebeplerinin Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	42
Tablo 12. <i>Ankete Katılan Ebeveynlerin Aile Büyüklüklerinin Çalgı Çalma Frekansları(F) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	42
Tablo 13. <i>Ankete Katılan Çalgı Çalmış/Çalmakta Olan Ebeveynlerin Çaldığı Çalgı Türlerinin Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	43
Tablo 14. <i>Ankete Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Çaldığı Çalgı Türlerinin Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	43
Tablo 15. <i>Ankete Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Çalgı Çalma Sebeplerinin Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	44
Tablo 16. <i>Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Bir Koroda, Orkestrada Veya Çalgı Topluluğunda Önceden/Aktif Olarak Yer Alma Durumlarının Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	44
Tablo 17. <i>Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuğunun Bir Koroda, Orkestrada Veya Çalgı Topluluğunda Önceden/ Aktif Olarak Bulunma Durumlarının Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	45
Tablo 18. <i>Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Dinledikleri Müzik Türlerinin Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	45
Tablo 19. <i>Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarla Beraber Müzik Dinleme Durumlarının Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	46
Tablo 20. <i>Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarla Beraber Günlük Müzik Dinleme Sıklıklarının Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	46
Tablo 21. <i>Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocukların Eğitimini Aldığı Çalgı İle İlgili Müzikleri Dinleme Durumlarının Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	47
Tablo 22. <i>Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuğuyla Konser vb. Etkinliklere Gitme Sıklıklarının Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	47
Tablo 23. <i>Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Konser vb. Etkinliklere Gittiklerinde Çocuğun Motivasyon Durumunun Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları</i>	48

Tablo 24. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuğuna Yardım Edebilecek Düzeyde Temel Müzik Eğitiminde Bilgilerinin Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları	48
Tablo 25. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Müziğin Çocuk Gelişimine Etkileri Hakkındaki Bilgilerinin Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları	49
Tablo 26. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Derslere İstekli Gitme Durumun Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları.....	49
Tablo 27. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Öğretmeniyle Olan İlişkisi İle Çalgı Derslerindeki Motivasyon Durumunun Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları.....	50
Tablo 28. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle, Düzenli Olarak Çalışma Durumunun Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları.....	50
Tablo 29. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Eğitim Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Ve Ortama Sahip Olma Durumunun Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları.....	51
Tablo 30. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışmalarının Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları	51
Tablo 31. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını Çalgı Eğitiminin Çocuk Gelişimine Etkileri Hakkındaki Çalışmalar Sebebiyle, Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları	52
Tablo 32. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını Çalgı Eğitiminin Çocukların Sosyal Davranışlarındaki Gelişimini Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları.....	52
Tablo 33. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını, Çalgı Eğitiminin Çocukların Görsel-Bedensel-İşitsel-Zihinsel Koordinasyonlarının Gelişimini Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları	53
Tablo 34. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını, Çalgı Eğitiminin Çocukların Akademik Başarısını Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları	54

Tablo 35. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını, Çalgı Eğitiminin Çocukların Özgüveninin Gelişimini Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları.....	54
Tablo 36. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını, Çalgı Eğitiminin Çocukların Konsantrasyonunun Artmasını Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları.....	55
Tablo 37. Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarının Sağlık Durumu (Hiperaktivite;Astım;Kanser; Psikolojik Vb.) Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları.....	56
Tablo 38. Araştırmaya Katılan Aile Bireylerinin Beraber Müzik Dinleme Durumları İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Sahip Olma Durumu Arasındaki İlişki:	57
Tablo 39. Chi-Square Tests.....	57
Tablo 40. Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Evde Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyla İlgili Müzikler Dinlenmesi İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Sahip Olma Durumu Arasındaki İlişki:	58
Tablo 41. Chi-Square Tests.....	59
Tablo 42. Ailecek Konser Vb. Etkinliklere Gitme Sıklığı İle Çocukların Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi İle Arasındaki İlişki.....	60
Tablo 43. Chi-Square Tests.....	60
Tablo 44. Ailelerin Çocuğuna Yardım Edebilecek Düzeyde Temel Müzik Eğitimine Yönelik Bilgisi İle Çocuğun Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:	61
Tablo 45. Chi-Square Tests.....	61
Tablo 46. Aile Bireylerinin Beraber Müzik Dinlemeleri İle Çocuğun Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:	62
Tablo 47. Chi-Square Tests.....	63
Tablo 48. Evde Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyla İlgili Müzikler Dinlenmesi İle Çocuğun Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:	64

Tablo 49. <i>Chi-Square Tests</i>	64
Tablo 50. <i>Çocuğun Konser Vb. Etkinliklere Gittiğinde Çalışmaya Yönelik Motivasyonu İle Çocuğun Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:</i>	65
Tablo 51. <i>Chi-Square Tests</i>	66
Tablo 52. <i>Çalgı Eğitimi Almakta Olan Çocukların Bir Koroda, Orkestrada Veya Çalgı Topluluğunda Bulunması İle Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişkisi:</i>	67
Tablo 53. <i>Chi-Square Tests</i>	67
Tablo 54. <i>Çocukların Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi İle Öğretmeniyle Olan İlişisinin Motive Durumu Arasındaki İlişki:</i>	68
Tablo 55. <i>Chi-Square Tests</i>	68
Tablo 56. <i>Çocukların Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması İle Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:</i>	69
Tablo 57. <i>Chi-Square Tests</i>	70
Tablo 58. <i>Konser Vb. Etkinliklere Gitme Sıklığı İle Çocuğun Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	71
Tablo 59. <i>Chi-Square Tests</i>	71
Tablo 60. <i>Ailenin Çocuğuna Yardım Edebilecek Düzeyde Temel Müzik Eğitimine Yönelik Bilgisi İle Çocuğun Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	72
Tablo 61. <i>Chi-Square Tests</i>	72
Tablo 62. <i>Aile Bireylerinin Beraber Müzik Dinlemeleri İle Çocuğun Eğitim Aldığı Çalgıyı Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	73
Tablo 63. <i>Chi-Square Tests</i>	73
Tablo 64. <i>Evde Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyla İlgili Müzikler Dinlenmesi İle Çocuğun Çalgısını Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	75
Tablo 65. <i>Chi-Square Tests</i>	75

Tablo 66. <i>Çocuğun Konser Vb. Etkinliklere Gittiğinde Çalışmaya Yönelik Motivasyonu İle Eğitimini Aldığı Çalgıyı Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	76
Tablo 67. <i>Chi-Square Tests</i>	77
Tablo 68. <i>Çocukların Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması İle Eğitim Aldığı Çalgıyı Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	78
Tablo 69. <i>Chi-Square Tests</i>	78
Tablo 70. <i>Çocukların Eğitim Aldığı Çalgıyı Derslerden Önce Kendi İsteğiyle Çalışması İle Ebeveynlerin Bir Çalgı Çalması Arasındaki İlişki:</i>	79
Tablo 71. <i>Chi-Square Tests</i>	80
Tablo 72. <i>Çalgı Eğitimi Almakta Olan Çocukların Bir Koroda, Orkestrada Veya Çalgı Topluluğunda Bulunması İle Derslerden Önce Kendi İstekleriyle Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	81
Tablo 73. <i>Chi-Square Tests</i>	81
Tablo 74. <i>Ailelerin Konser Vb. Etkinliklere Gitme Sıklığı İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	82
Tablo 75. <i>Chi-Square Tests</i>	83
Tablo 76. <i>Ailelerin Çocuğuna Yardım Edebilecek Düzeyde Temel Müzik Eğitimine Yönelik Bilgisi İle Çocuğun Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması Arasındaki İlişkisi:</i>	84
Tablo 77. <i>Chi-Square Tests</i>	84
Tablo 78. <i>Aile Bireylerinin Beraber Müzik Dinlemeleri İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	85
Tablo 79. <i>Chi-Square Tests</i>	85
Tablo 80. <i>Evde Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyla İlgili Müzikler Dinlenmesi İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Çalışması Arasındaki İlişki:</i>	86
Tablo 81. <i>Chi-Square Tests</i>	87

Tablo 82. <i>Çocuğun Konser Vb. Etkinliklere Gittiğinde Çalışmaya Yönelik Motivasyonu İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışma Durumu Arasındaki İlişki:</i>	88
Tablo 83. <i>Chi-Square Tests</i>	88
Tablo 84. <i>Çocukların Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması İle Eğitim Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Sahip Olma Durumu Arasındaki İlişki:</i>	89
Tablo 85. <i>Chi-Square Tests</i>	90

ŞEKİLLER LİSTESİ

<i>Şekil 1.</i> Çocukların cinsiyet dağılımları şeması	32
<i>Şekil 2.</i> Çocukların yaş grupları şeması	33
<i>Şekil 3.</i> Çocukların okudukları okullar şeması	34
<i>Şekil 4.</i> Çocukların ikamet ettikleri ilçelerin şeması.....	36
<i>Şekil 5.</i> Ailelerin gelir durumu dağılımlarının şeması	37
<i>Şekil 6.</i> Annelerin eğitim durumuna göre dağılımlarının şeması.....	38
<i>Şekil 7.</i> Babaların Eğitim Durumuna Göre Dağılımları.....	39
<i>Şekil 8.</i> Çocukların çalgı eğitimine başlama yaşının şeması.....	40

BÖLÜM 1

GİRİŞ

Eğitim, bireylerin doğdukları andan itibaren öncelikle aileyi ve yakın çevresini rol model olarak informal olarak başlayan, okula başlamasıyla formal olarak devam eden ve bireyin çevreyle etkileşimiyle hayatı boyunca süren davranış geliştirme sürecidir.

Bu davranış geliştirme süreci, bireyin doğduğu andan itibaren en çok yanında bulunduğu dolayısıyla kendine model aldığı anne – baba en önemli etkidir. Bu sebeple, çocuğun okula başlayana kadar ailesinin yanında geçirdiği zamanda ailenin, çocuğun davranışlarının şekillenmesinde etkisi fazladır. “Ana-baba, özellikle çocuğun kişilik oluşumunda temel rolü olan özdeşim modelleridirler. Çocuk bu özdeşim modellerini kendine örnek alır ve adeta onların yaşam biçimlerini taklit yoluyla öğrenir” (Yavuzer’den aktaran Öztop ve Telsiz, 1998) demiştir.

Çocukların davranışlarının gelişmesindeki sonraki aşama ise okul döneminin başlamasından itibaren formal olarak devam eder. Okul, bireylerin sosyal, kültürel ve bilişsel olarak gelişmesinde en önemli araçtır. Bu sebeple eğitimin kapsamlı, çok yönlü ve destekleyici olmasına yönelik olarak eğitim, formal boyutta kollara ayrılmaktadır. Buna ilişkin ise Acay (1999) “Eğitim, kişinin topluma yararlı olabilecek nitelikte yetiştirilmesini sağlar. Bu her ülusun vazgeçemeyeceği ortak özelliştir. Ancak eğitim sözcük olarak bir bütünü belirler. Ayrıntıya girildiğinde, kişinin sanatsal, sosyal, kültürel ve bilimsel yönden gelişimi söz konusu olur” (s. 3) şeklinde eğitimi ve eğitimin kollara ayrılırken oluşturduğu kategorileri tanımlamaktadır.

Eğitimde sanat eğitimi ise bireylerin sosyal, kültürel ve bilişsel olarak gelişmesi açısından önemli bir yer tutmaktadır. Sanat eğitimini, plastik sanatlar (Resim, heykel, mimarlık), fonetik sanatlar (dramatik ve betimsel müzik etkinlikleri), görüntü sanatları (dans, bale,

opera, pandomim, kukla, koreografi, sinema, fotoğraf), sözsöz sanatlar (edebiyat, şiir, tiyatro metinleri, denemeler, deyişler, atasözleri, halk masalları) olmak üzere dört alanda inceleyebiliriz.

Sanat eğitiminin öneminin fark edildiği ülkelerde bu alanda birçok çalışma yapılmış ve özellikle çocuklar için eğitim yöntemleri geliştirilmiştir. Fonetik sanatlar içerisinde yer alan müzik eğitimi ise bu alanlardan birisidir. Eğitimin bir parçası ve farklı disiplinlerde de kullanılabilen bir eğitim aracı olan müzik eğitimi sosyal, kültürel ve bilişsel kazanımların aynı anda sağlanabildiği etkili bir sanat alanıdır. Buna ilişkin;

Müzik eğitimi alan bireylerde kendilerini ifade edebilme yeteneği, yaratıcılık, kültür birikimi, estetik beğeni, sosyal ilişkiler, mantık becerileri, dili kullanma yeteneği, duygu gelişimi, beden ve psikomotor davranışlar gibi özelliklerin geliştiği gözlenmektedir. Yapılan araştırmalar sonucunda müziğin bireylerin sosyal ilişkileri üzerinde olumlu etkileri olduğu açıkça görülmektedir(Güleç, 2015, s. 366).

Okuldaki müzik eğitimlerinin yanı sıra çocukluk yaşlardan itibaren başlayan çalgı eğitimi sosyal, kültürel ve bilişsel kazanımların gelişmesinde çok daha etkilidir.

Bir çocuğun çalgı eğitimi alabilmesi ise bu noktada ailelerin bu konuya yaklaşımı açısından önemlidir. Çünkü çalgı eğitimi, ülkemiz koşullarında ailelerin istekleri doğrultusunda alınabilmektedir. Özellikle devlet okullarında bir çocuğun çalgı eğitimi alabilmesi, gerek müzik öğretmenin şahsi tutumuyla gerekse okulda yapılacak başka çalgı eğitimi projeleriyle sağlanabilmektedir. Öğretmenler veya projeler aracılığıyla desteklenen çalgı eğitimi ise yok denecek azdır.

Çalgı eğitiminin faydalarını pekçok araştırma ortaya koymuştur. Fakat devlet okulları ve bazı özel okullardaki programların arasında genellikle çalgı eğitiminin bulunmaması veya ek saat olarak programlara yerleştirilmesi sebebiyle aileler çocuklarını kendi istekleri doğrultusunda okuldaki ek zamanlı etkinliklere veya müzik kurslarına yönlendirmektedirler. Bu durumda bir çocuğun çalgı eğitimi alabilmesi için öncelikle ailelerin yeterli imkanının olması gerekmektedir. Yeterli imkanı olan bir ailenin çocuğunu çalgı eğitimine yönlendirmek istemesi ise, bir çocuğun çalgı eğitimi sayesinde edindiği kazanımlar hakkında ailenin bilgisi veya çevreden gelen faktörler ile alakalı olabilir.

Ailelerin, çocuğunun çalgı eğitimi alması konusunda istekli olduğu durumlarda ise bazı çocuklarda zamanla derse olan ilgilerinin azaldığı gözlemlenmektedir. Bunun sebebi öğretmen yetersizliği, ev ortamının yetersizliği, öğrencinin derse çalışmadan gelmesi,

eğitimini aldığı çalgı ile ilgili bir konsere gitmemiş olmasđ gibi daha pekçok farklı durumdan kaynaklanabilir. Bu durumda çocuktaki bu isteksizliğin kaynaklarına yönelik çözüm yollarđ bulmak gerekir.

Çocukların ilk eğitimini aldıkları ortam ailedir ve anne-baba özdeşim modelidir. Çocukların davranışlarının anne-babayđ yansıttđđ ortadadır. Müzik ve özellikle çalgı eğitimi ise genellikle model olarak öğrenilen ve devam ettirilen bir alandır. Bu sebeple ailede çalgı eğitimi alan olmasa da müzik dinleme, konsere gitme ve çocuğun eğitimini aldığı çalgı ile alakalı olarak yapılan etkinliklerin çocukları ne düzeyde teşvik ettiği önemlidir.

Problem Durumu

Çocukluk yaşlarda başlayan çalgı eğitimi, çocukların zihinsel(bilişsel), duygusal, fiziksel(motor) ve sosyal gelişiminin oluşumunu olumlu yönde etkilediği gibi akademik başarısını da etkilediği yapılan pek çok araştırmayla ortaya konmaktadır. Dolayısıyla erken yaşlarda başlayan çalgı eğitimi çocuklar için önemlidir. Bu aşamada ailenin çalgı eğitimine bakış açısı, bu konudaki bilgisi önem kazanmaktadır. ocuklarına algı eğitimi aldđran ailelerin, çocuklarının çalgı eğitimi almaya başlamalarını ve bu eğitime devam etmelerini sağlayan sebepler incelenerek araştırmanın problem cümlesi oluşturulmuştur.

Problem Cümlesi

Bu araştırmada “ ocukların çalgı eğitiminde ailenin rolü nedir?” sorusuna cevap aranacaktır.

Alt Problemler

1. Aileler çocuklarını çalgı eğitimi aldđrmaya kaç yaşından itibaren başlatmaktadır ve hangi çalgının eğitimini aldđrmaktadırlar?
2. Aile içindeki bireyler ve aile büyükleri herhangi bir çalgı alıyorlar mı?
3. Aile içindeki bireyler hangi çalgıyı çalmaktadır ve o çalgıyı seçme nedeni nedir?
4. Aile içindeki bireylerin müzik eğitimi konusundaki donanımları ne düzeydedir?

5. Aile içindeki bireylerin müzik dinleme alışkanlıkları ve sıklığı nedir?
6. Aile içindeki bireylerin dinledikleri müzik türleri nelerdir?
7. Aile bireylerinin çocuğu çalgı çalmak üzere yönlendirme sebepleri nelerdir?
8. Çocuğun çalışabilmesi için uygun ortam ve olanakları var mıdır?
9. Çocuğun çalgı eğitimi alma isteğini etkileyen sebepler nelerdir?
10. Çocuğun çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışmasını etkileyen sebepler nelerdir?
11. Çocuğun çalgı derslerini belirli sürelerle ve düzenli olarak çalışma durumunu etkileyen sebepler nelerdir?

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, çocuklara yönelik çalgı eğitiminde ailenin rolünün etkisini belirlemeye çalışmaktır.

Araştırmanın Önemi

Aileler, çocuklarını erken yaşta müzik eğitimine başlatarak onlarda; zihinsel(bilişsel), duygusal, fiziksel(motor), sosyal gelişimin ve hatta müzikal gelişimin oluşumunu hızlandırmaktadırlar. Aynı zamanda bu oluşum süreçlerindeki bir çocuğun kişilik özellikleri de (özgüven, benlik algısı vb.) almış olduğu müzik eğitimi ile olumlu anlamda bir değişim ve gelişme göstermektedir. Bu değişim ve gelişime fırsat tanınması açısından ailenin rolü ise önem kazanmıştır.

Bu araştırma ailelerin çocuklarını erken yaşta çalgı eğitimine başlamasını sağlamaları açısından önemlidir.

Sayıtlar

Çalgı eğitimi alan, “3-5”, “6-9”, “10-14” yaş grubu çocuklarının ailelerinin müziğe ve çalgı eğitimine önem verdiği ve ailelerinde müzik ile ilgilenen fertlerin olduğu varsayımıyla hareket edilmiştir.

Araştırmada kullanılan anketlere verilen cevaplar ailelerin gerçek görüşlerini yansıtılmaktadır.

Araştırma için belirlenen örnekleme evreni temsil etmektedir.

Sınırlılıklar

Bu araştırma;

- Ankara ili içerisindeki çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren 200 aile,
- Profesyonel müzik eğitimi almayan, ancak çalgı eğitimini kurslarla ve özel derslerle devam ettiren “3-5”, “6-9”, “10-14” yaş grubu ğrencilerinin aileleri ve anne-babanın bir kuşak üstünü de kapsayacak şekilde,
- Yüksek lisans tezi için ayrılan süre ve araştırmacının sağlayabildiği maddi olanaklar ile, verilerin toplanması amacıyla yapılan literatür taraması ve anket tekniği ile sınırlandırılmıştır.

BÖLÜM 2

KURAMSAL ÇERÇEVE

Bu bölümde, araştırmada ele alınan konu ve problem ile ilgili kuramsal bilgilere yer verilmiştir. Bilgiler, araştırmayı tamamlayıcı nitelikte olup, çeşitli kaynaklardan faydalanılarak hazırlanmıştır.

Eğitim

Eğitim, bireylerin yaşam boyu içinde yer aldıkları, bir davranış değiştirme ve geliştirme sürecidir.

Eğitim: Toplum yaşayışında yer edinmek için edinilen bilgi, beceri ve anlayışlara denir. Eğitim geniş anlamda, bireylerin toplumun standartlarını, inançlarını ve yaşama yollarını kazanmasında etkili olan tüm sosyal süreçlerdir. Kısaca “istenilen davranışı geliştirme süreci” olarak da anlatılabilir. Bilim insanları farklı şekillerde tanımlanır:

Kişinin davranış örüntülerini değiştirme sürecidir (Tyler'dan aktaran Yücel, 2014).

Bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir (Ertürk'den aktaran Yücel, 2014).

İnsan davranışlarında bilgi, beceri, anlayış, ilgi, tavır, karakter ve önemli sayılan kişilik nitelikleri yönünden belli değişimler sağlamak amacıyla yürütülen düzenli bir etkileşimdir (Yıldırım'dan aktaran Yücel, 2014).

Bu tanımlardan da yola çıkarak eğitimin, dışarıdan gelen etkiler aracılığı ile davranış geliştirme ve değiştirme süreci olduğu üzerinde durulmaktadır. Eğitimin amaçlı, planlı ve sistemli bir yönü olduğu gibi, aynı zamanda bireylerin doğdukları andan itibaren dolaylı veya dolaysız olarak davranışlarında olumlu ve olumsuz değişim durumu sağlayan bir eğitim süreci bütünüdür de diyebiliriz.

Eğitim, bireyin ve toplumun, bireysel ve toplumsal özelliklerine göre ulaşabileceği en üst noktaya gelmesini sağlayacak, kendi bilimsel temelleri içinde amaçlı, planlı ve sistemli etkinliklerin bütünüdür. Eğitim, sadece belli idealize edilmiş disiplinler içinde sağlanabilecek bir olgu değildir. Anne karnında başlayan ve yaşamın

sonuna kadar süren her türlü olumlu ve olumsuz edinimler eğitim kavramı içinde düşünülebilecek olgulardır. (Pekmezci, 2001, s.730)

Eğitim planlı ve amaçlı bir boyuta taşındığında, bireylerin kendini gerçekleştirme ve topluma hizmet etmeye yönelik gereksinimleri doğrultusunda bir yapılanma olmuştur. Buna yönelik olarak; “Eğitimin amacı; toplumların siyasal, ekonomik ve kültürel durumlarına göre değişmekle birlikte bireylerin kişisel yeteneklerini, insan ilişkileri konusundaki becerilerini, ekonomik yönden yeterliklerini geliştirmek ve vatandaşlık görevlerini tam olarak yerine getirmeyi sağlamak noktalarında toplanmaktadır.” (Oğuzkan’dan aktaran Şenel vd., 2013)

Eğitim sürecinin iki aşaması vardır. Bunlardan birisi, bireylerin okula başlayana kadar aldıkları ve hayatları boyunca birbiriyle etkileşerek devam eden, aile ve çevre aracılığıyla alacakları informal eğitim, diğeri ise, okula başladıkları andan itibaren başlayan ve buldukları tüm örgün ve yaygın eğitim alanlarında amaçlı, planlı ve sistemli olarak belirli bir süreyle sınırlandırılan formal eğitimidir.

İnformal Eğitim

“Her bireye, hayatı boyunca günlük yaşantılardan, eğitimsel etkilerden ve çevre kaynaklarından aileden, komşulardan, işten, oyundan, pazardan, kitaplardan ve kitle iletişim araçlarından tutumlar, değerler, beceri ve bilgi kazandıran süreçtir.” (T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, 2013)

- Gelişigüzel kültürlemedir.
- Plan ve program olmadan, doğal ortamda kendiliğinden gelişigüzel olarak gerçekleşir.
- Değerlendirme yapılmaz.
- Hedefler önceden belli değildir. Süreçte gerçekleşir.
- Yaşamın her anında oluşabilir.
- İstenmedik davranış değişiklikleri görülebilir. (Argo konuşma, küfür öğrenme vb.)
- Öğreticiler profesyonel değildir.
- Kazanılan beceriler, kişiden kişiye farklılık gösterir.
- Genelde aile, akran grupları ve kitle iletişim araçlarıyla etkileşim sonucunda gözlem ve taklit yoluyla gerçekleşir.
- Zaman ve ortam değişkendir (Araz, 2014).

Bu eğitim, çocuklar genellikle okula başlayana kadar aileleriyle vakit geçirdikleri ve onların yaptıklarını örnek alarak ve taklit ederek davranışlarını oluşturdukları için model alma yoluyla gerçekleştirilen sosyal bir öğrenme modelidir.

“Toplumlar büyüdükçe ve geliştikçe informal eğitim süreci yetersiz kalmış ve planlı eğitim gereksinimi doğmuştur. Planlı eğitim gereksinimini karşılamak amacıyla da okullar kurulmuştur. İşte okullar, bireylerde informal eğitim sonucunda oluşabilecek istenmeyen davranışların edinilmesini önleme çabası içinde olan kurumlardır.” (Şahin’den aktaran Şenel vd., 2013).

Formal Eğitim

“İnsanın yetişmesinde kasıtlı olarak yapılan kültürlenme sürecine formal eğitim denir. Formal eğitim sürecinde, bireyde davranış değişikliği meydana getirmek üzere bilinçli ve planlı bir eğitim ortamı düzenlenir.” (Titrek, 2014, s.7)

- Kasıtlı kültürlenmedir.
- Belli bir plan ve program doğrultusunda yürütülen etkinlikleri kapsar.
- Öğretim yoluyla gerçekleştirilir.
- Değerlendirme yapılıdır.
- Belli hedefleri gerçekleştirmeye dönüktür. Yani ulaşılmak istenilen hedef bellidir.
- Eğitim, öğretmenler ve uzmanlar gibi profesyonel kişiler tarafından verilir.
- Kazanılan beceriler, kişiden kişiye farklılık göstermez.
- Belli mekânlarda gerçekleştirilir.
- Örgün ve yaygın eğitim kurumlarında yapılıdır (Araz, 2014).

Formal eğitim gerçekleştirildiği yere bağlı olarak örgün ve yaygın olmak üzere 2’ye ayrılır.

Örgün Eğitim

“Örgün eğitim, belli bir yaş grubundaki ve aynı düzeydeki bireylere, amaca göre hazırlanmış eğitim programları yoluyla okul çatısı altında düzenli olarak yapılan eğitimidir.” (Taymaz’dan aktaran Şenel vd., 2013)

Örgün eğitim kapsamında okulöncesi eğitim, ilköğretim, ortaöğretim ve yüksek öğretim kurumları bulunmaktadır.

Formal eğitimin gerçekleştiği yer olan okullar, belirlenen amaçlar doğrultusunda hazırlanmış programlara sahiptir. Okulların amaçları arasında bireylere bilgi ve donanım kazandırmak, onları hayata hazırlamak, aynı zamanda kültürel birikimin nesilden nesile aktarılmasını sağlama özelliği taşır.

Okul, öğrenme ve öğretmenin gerçekleştiği temel kurumlar olarak tanımlanabilir. Ayrıca okullar, devletin vatandaşlarını kültürelme aracı olarak kullandığı resmi birimlerdir. Yani her birey için öğrenim ve öğretimin yapıldığı vazgeçilmez kurumlardır. Felsefe bilimi yönünden düşünüldüğünde eğitim felsefesindeki akımlar da okula çeşitli roller yüklemiştir. Örneğin, daimicilik felsefesi, okulu bireyleri gerçek yaşama hazırlayan ve toplumun kültürel mirasını yeni yetişen kuşaklara aktaran yer olarak ifade ederken, ilerlemecilik felsefesi, okulu gerçek yaşam yeri ve bireyin doğal gelişiminin sağlandığı ortam olarak ele alınmaktadır (Şişman'dan aktaran Ünsal, 2007).

Yaygın Eğitim

“Yaygın eğitim ise örgün eğitim sistemi içine hiç girmemiş, bu sistemin herhangi bir basamağında bulunan ya da bu basamaklardan birinden ayrılmış olan kişilere ilgi ve gereksinimleri doğrultusunda yapılan eğitimidir.” (Taymaz'dan aktaran Şenel vd. 2013)

Bazı resmi ve özel kurumlarda ve iş yerlerinde düzenlenen hizmetiçi eğitim etkinlikleri ayrıca halk eğitim merkezlerinde ve bazı sivil toplum kuruluşlarının gerçekleştirdiği kurslar da bu kapsama girmektedir.

Sanat Eğitimi

Eğitimin önemli basamaklarının birisi de sanat eğitimidir. Sanat eğitimi, duyu ve zevk eğitimine her türlü anlatım biçiminde estetik yaşantılar yaratmaya yönelik çok etkili ve önemli bir eğitim sürecidir.

“Sanat, insanlık tarihinin en eski çağlarından beri, hem çok kullanışlı bir eğitim aracı, hem de çok etkili bir eğitim yolu/yöntemi, hem de çok önemli bir eğitim alanıdır” (Uçan, 1996, s. 125).

“Sanat eğitimi; sanatın tüm alanlarını kapsayan yaratıcı estetik eğitimidir.” (Etike, 2001, s.23)

Güzel sanatlara ilişkin etkinlikler bütünü olan sanat eğitimi, duyu ve zevk eğitimine, güzel biçimlere duyarlık kazanmaya ve her türlü anlatım biçiminde estetik yaşantılar yaratmaya yöneliktir. Sanat eğitimi yalnızca sanatı meslek edinmek için özel yeteneği olanlara yönelik olmayıp, okul öncesinden başlayarak yaşam boyunca çeşitli aşama ve basamaklarda sürdürülecek bir eğitsel süreç olarak görülmektedir. (Aral, 1999, s.19)

Sanat eğitimi bireysel olduğu kadar toplumsal açıdan da önemli ve etkilidir. Yapılan pek çok araştırmayla uzmanlar da sıklıkla sanat eğitiminin önemini bu yönleriyle farklı şekillerde açıklamışlardır.

Araştırmalar gösteriyor ki, insanın fiziksel, zihinsel ve duygusal gelişiminde görme, işitme ve dokunma gibi duyu organları ile elde ettiği deneyimleri ile bir gereci eliyle biçimlendirerek yaratıcı gücünü ortaya koyması sırasında, beynin en geniş anlamda çalışması ve kullanılması sağlanmaktadır. Böyle bir ortamda el ile beyin arasındaki ilişkiyi kuran merkezlerin potansiyeli son derece geniştir. Sanat eğitimi algılama, düşünme ve pratik arasında bütünleşmeyi sağlayan en etkin eğitim aracıdır. Böylece birey, zihinsel, duygusal bütün yetileri ile öğrendiklerini bir bütünlüğe götürür. Bu sonucu somut bir eser ile kanıtlayabilen başka bir eğitim yolu yoktur. (Telli, 1996, s.41)

Telli'nin söylediği gibi sanat eğitiminin bireylerdeki zihinsel ve duygusal sürecine ek olarak ruhsal etkisi de önemlidir. Sanat eğitimi aracılığıyla daha disiplinli ve düzenli bir yaşam söz konusu olabilir.. “Sanat eğitimi yoluyla öğrenci çarpıklıklardan, düzensizlikten rahatsız olacak ve ileride yaşamı içinde bunları düzeltmeye çalışacaktır.” (Telli,1996, s.42)

Sanat türlerini Artut (2001, s.20) dört farklı şekilde sınıflandırmaktadır;”

- Plastik Sanatlar: Resim, heykel, mimarlık
- Fonetik Sanatlar: Dramatik ve betimsel müzik etkinlikleri
- Görüntü Sanatları: Dans, bale, opera, pandomim, kukla, koreografi, sinema, fotoğraf
- Sözselsel Sanatlar: Edebiyat, şiir, tiyatro metinleri, denemeler, deyişler, atasözleri, halk masalları”

Sanat eğitiminde fonetik sanatlar kapsamında yer alan müzik eğitimi, kişinin müziksel davranışlarının değişimine yardımcı olan bir süreçtir.

Müzik Eğitimi

Müzik eğitimi, belirli müziksel davranışları kazandırmaya yönelik bir eğitim sürecidir.

Müzik eğitimini Uçan (1997, s.106) “Bireye, kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli müziksel davranışlar kazandırma ya da bireyin (müziksel) davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli müziksel değişiklikler oluşturma sürecidir” şeklinde tanımlamaktadır.

Müzik, bireyin duygu ve düşüncelerini ifade etmekte kullanılan en güçlü anlatım araçlarından biridir.

Müzik eğitiminin insanın kişiliğine katkılarını Uslu (1999, s.32) “Müzik, insan eğitiminde kullanılması yönüyle, insanın görülmeyen duygu dünyasının en güçlü anlatım araçlarındandır. İnsanın ince ruhlu, hassas ve duyarlı olmasına neden olabilen, etkili ve uyumlu seslerden oluşan, anlamlı ifadelerin anlatılıp yansıtıldığı hissi bir dildir.” diyerek belirtmiştir.

Müzik eğitiminin içeriksel açıdan kapsadığı alanları Uçan (2005 s.15) şu şekilde tanımlamaktadır; “Müzikal işitme (kulak) eğitimi, ses eğitimi, çalgı eğitimi, müziksel devinim ve ritim (tartım) eğitimi, müzik bilgisi eğitimi, yaratıcılık eğitimi, beğeni eğitimi, müziksel kişilik eğitimi, müziksel duyarlılık eğitimi, müziksel iletişim ve etkileşim eğitimi, müziksel kullanım ve yararlanma eğitimi.”.

Müzik eğitimi; müziksel işitme (kulak eğitimi), armoni bilgisi, ses eğitimi, çalgı eğitimi, temel müzik bilgileri, yaratıcılık eğitimi gibi alanların bir bütünüdür.

Müzik eğitiminin amaçları;

Öğrencinin müziksel algılama yeteneğini farklılaştırıp çeşitlendirmeli; öğrenciyi belli koşullandırmaların ürünü olan tek yanlı müzik yapma, üretme ve dinleme alışkanlıklarından kurtarmalı; öğrenciyi müziğin çeşitli, çok yönlü tını özelliklerine, yapı taşlarına, kuruluş biçimlerine ve etkili alanlarına açmalı; öğrenciyi müzikle ilişkilerinde daha yüksek düzeyde bir bilinçlilik ve eleştirme gücü kazandırmalı; bir çalgı, bir plak ya da kaset, müzikle ilgili bir kitap ya da kaynak seçiminde ve bir müzik eserini ya da etkinliğini eleştirip değerlendirmesinde öğrenciyi yardımcı olacak bireysel müzik yeteneklerini geliştirmeli; öğrencinin değişik türdeki çalışma etkinliklerine etkin katılımını sağlamalıdır (Uçan, 2005, s.15).

Müzik eğitiminin bireyin hayatındaki etkilerini şu şekilde ifade etmek mümkündür;

Kapsamlı bir müzik eğitimi alan çocuk, sanatsal eğitime hazır biçime gelir, doğaçlamalar yolu ile yaratıcılığını geliştirir, kendini müzikle (dil, hareket, müzik) ifade ederken, toplum içindeki yerini, görevlerini fark eder, iç ve dış disiplini gelişir, müziğin temel kuralları ve değişik çalgılarla tanışır, (müziksel bilgi ve becerisi artar), şarkı söyleyebilir, uyumlu dans edebilir ve çocuğun ritim duygusu, sesini kullanabilmesi ve müziksel işitmesi, müzik beğenisi vb. gelişir (Eskioğlu, 2013).

Kamacıoğlu (1993) Ünlü Macar müzik eğitimcisi Kodaly ‘nin bir sözünü şöyle aktarmıştır “Eskiden çocuğun müzik eğitimi, doğumundan dokuz ay önce başlamalı, diye düşünürdüm. Şimdi aynı düşüncede değilim. Çocukların müzik eğitimi annenin doğumundan dokuz ay önce başlamalı.” demektedir.

Çalgı Eğitimi

Müzik eğitiminin önemli alanlarından biri çalgı eğitimidir.

Çalgı eğitimi, öğrencilerin çalgısını doğru bir teknikle çalabilmesi, çalışma süresinin planlanması ve müzikal becerilerinin artırılmasına yönelik yapılan çalışmalardır. Öğrencinin çaldığı çalgıyı sevmesi onun bu konudaki başarısını arttırmada önemli etkenlerdendir.

Çalgı eğitimi; bir çalgının çalınabilmesinde uygulanan, yöntemler bütünüdür. Bireysel olarak yapılan çalgı eğitiminde öğrencilere, çalgısını doğru bir teknikle çalma, çalışma süresini verimi arttıracak şekilde ayarlama, müzik kültürlerini çalgısı yoluyla en iyi şekilde kavratma ve müzikal becerilerini arttırmaya yönelik çalışmalar çalgı eğitiminin başlıca amaçlarıdır (Parasız, 2010, s.19).

Çalgı eğitiminin amaçlarının Parasız'ın belirttiği şekliyle uygulanabilmesi ise çalgı eğitimi alan kişinin öncelikle eğitimini aldığı çalgıyı sevmesi önemlidir. Buna ilişkin Uslu (1998, s.281) “Çalgı öğretiminde temel olan, öğrencinin müzik duyarlılığı açısından gelişmesini sağlayabilmektir. Çalgı öğretirken, özellikle çalgı öğretmeninin amacı, aslında bir araç durumundaki çalgıdan yararlanarak öğrenciye müziği sevdirmek ve öğrencinin yaptığı işten zevk alıyor olmasına katkıda bulunmak olmalıdır.”

Çalgı eğitiminde öğrencinin eğitimini aldığı çalgıyı sevmesinde öğretmenin katkısına ek olarak öğrencinin motivasyonu önemlidir . Bunu etkileyen faktörlerden birisi çalgısal konserler ve ilgili etkinliklerdir. Buna yönelik olarak ;

Çalgısal konserler, çalgı eğitimi açısından oldukça değerli etkinliklerdir. Çalgısal konserler, çalanların yanı sıra izleyenleri de büyük ölçüde etkilemektedir. Canlı konser izleme ya da teknolojik araç ve gereçler yardımı ile müzik dinleme sırasındaki müziksel etkilenme, ister neşe ya da hüznün, isterse sırasıyla değişen aynı tür etkilenmeler olsun, hepsinin temelinde bir duygu yoğunluğunun bulunduğu bilinmektedir (Uslu, 1998).

Çalgı eğitimi süresince öğretmenin çalgı eğitiminin amaçlarına yönelik olarak, öğrencinin eğitimini aldığı çalgıyı sevdirmesi ve öğrencinin çalışmaları aşamasında müziksel etkinliklere katılarak motivasyonunun sağlanması başarısını arttıracaktır. Fenmen (1991, s.25), Bir müzik aletini başarı ile çalabilmek ve o alet üzerinde duygularımızı ifade edebilmek için ruhsal yetenek, bedensel yeteneğimizin gelişmesi gerektiğini söylemektedir.

Çalgı eğitimi her yaş grubunun faydalanabileceği bir eğitimidir. Günümüzde, ülkemizde çalgı eğitimi genellikle 5 yaşından başlamaktadır. Ancak çocuklarda yeteneğe bağlı olarak çalgı eğitimi daha küçük yaşlara kadar inebilmektedir. Erken yaşlarda çalgı eğitimi almanın önemi ile ilgili pek çok araştırma da bulunmaktadır. Parasız (2010, s.20) “Keman eğitimine erken yaşlarda başlanması büyük bir avantajdır. Çünkü, çalgıya erken yaşlarda başlayan öğrenciler bedensel davranışları, daha az bir çabayla daha kısa sürede kazanmaktadır.”

diyerek çalgı eğitimine erken yaşlarda başlamanın keman eğitimi boyutuyla çok daha etkili ve önemli olduğunu ifade etmiştir.

Çalgı eğitiminin daha küçük yaşlarda başlatılabilmesi için farklı eğitim yöntemleri geliştirilmekte ve uygulanmaktadır. Dünya genelinde de en çok uygulanan ve bilinen yöntemlerden birisi olan çalgı eğitimi yöntemi ise Suzuki eğitimidir. Suzuki eğitimi anne karnından itibaren başlar ve doğduktan sonra ailenin de eğitim sürecinin bir parçası olarak içinde yer almasıyla devam eder. Suzuki (2010) bu sürecin çocukta yarattığı etkiyi şu şekilde açıklamaktadır; “Anadil Metodu’nda ilk dersler, çocukla değil çocuğun anne ya da babasıyla yapılır. Metot kapsamındaki ilk çalışma parçalarından biri olan Twinkle, Twinkle, Little Star’ı çalabilecek kadar çalgı çalmayı öğrenen ebeveyn, çocuk için bir modeldir. Buradaki amaç, çocuğa, “ben de çalmak istiyorum” dedirtmektir.” (s. 79). Suzuki, bu eğitimi “anadil” yöntemi olarak adlandırmıştır. Bu sebeplerden dolayı da Suzuki yaklaşımına göre yetenek geliştirilebilir ve daha erken yaşta çalgı eğitimine başlanılabilir. Suzuki eğitiminin amaçları şu şekilde özetlenmektedir;

1. Çocuklara 3 veya 4 yaşlarında başlamak üzere çalgı eğitimi vermek,
2. Sürekli olarak, mümkünse doğumdan itibaren çocuklara müzik dinletmek,
3. Çalgı eğitimine başladıktan sonra nota eğitimine geçmek,
4. Verilen aktiviteleri her gün sürekli olarak tekrarlatmak (Suzuki çocuklara “sadece yemek yediğiniz günler çalışın” diye tavsiyede bulunmuştur),
5. Doğal bir yolla başkaları ile ve başkalarının önünde müzik yapmak,
6. Diğer öğrencilerin derslerini izlemek ve haftada bir kez grup dersi yapmak,
7. Aile işbirliğini sağlamak,
8. Pozitif bir öğrenme ortamı hazırlamak,
9. Çocukların, evlerde küçük, konser salonlarında ise büyük boyutlarda konserler vermelerine olanak sağlamak,
10. Eğitilmiş öğretmenlerin vereceği yüksek standartlarda eğitim sağlamak,
11. Dünyanın dört bir tarafındaki Suzuki öğrencileri ile müzik dili aracılığı ile sosyal bir iletişim kurabilmek (Tecimer Kasap, 2015, s.118).

Çocuğun dil becerisini geliştirdiği gibi müzikal becerisini de geliştirebilme Suzuki yönteminin en önemli hedefidir.

Her çocuk çevresinde görüp duyduğunu taklit etme eğilimiyle doğmaktadır. Doğumundan, hatta anne karnındaki gelişiminin başladığı andan itibaren çocuk yakın gelecekte anadili olacak sesler bütünüyle sarılır. Eğer çocuğun çevresi aynı şekilde müzikal uyaranlarla sarılırsa, çocuk dil becerisini geliştirdiği gibi müzikal becerisini de geliştirebilme şansına sahip olacaktır (Özer ve Hongur, 2016, s.145).

Çalgı eğitiminin çocukluk yaşlarda müzikal davranışların daha kolay kazanılması ve bireysel gelişim özelliklerini tamamlayıcı ve destekleyici olması açısından önemli olduğu farklı

kaynaklar ile desteklenmiştir. Çalgı eğitiminden sadece çocuklar değil yetişkinlik ve yaşlılık dönemlerine girmiş olan bireyler de faydalanabilirler. Çalgı eğitimi, beyinde yapısal ve fonksiyonel açıdan gelişim sağlamaktadır. Yapılan araştırmalar sonucunda bu gelişim sadece çocuklarda değil, her yaş grubunda en az 2 yıllık bir eğitim sürecinde bulunmuş bir bireyde gözlenmektedir.

Çocuk Gelişimi

““Gelişme”, değişikliklerin niceliği yanında niteliğini de içermektedir. Gelişme kavramı, düzenli, uyumlu ve sürekli bir ilerlemeyi dile getirmektedir.” Yavuzer (1993, s.29)

Çocukların müzik eğitiminde başarılı olabilmeleri için çocuk gelişimine yönelik bazı evrelerin de bilinmesi yararlı olacaktır.

Gelişimin evreleri genellikle her çocukta aynıdır. Yavuzer bu evreleri şu şekilde açıklamaktadır;

Prenatal Dönem (Doğum Öncesi Dönem) :

1. Ovum Evresi : Döllenme anından ikinci haftanın sonuna kadar.
2. Embriyo Evresi (Embriyon) : Üçüncü haftadan sekizinci haftanın sonuna kadar.
3. Fetus Evresi : Üçüncü aydan doğuma kadar olan dönem.

Postnatal Devre (Doğum Sonrası Dönem) :

1. Yeni Doğan Bebek (Neonate) : 0-4 hafta.
2. Bebeklik : 4 hafta – 2 yıl.
3. İlk Çocukluk : 2- 6 yıl.
4. Son çocukluk : 6-11 yıl (Kızlarda); 6-13 yıl (Erkeklerde).
5. Ergenlik : 11-20 yıl (Kızlarda); 13- 20 yıl (Erkeklerde) (Yavuzer, 1993, s.31).

Bu evrelerden bağımsız olarak bazen bazı çocuklarda farklı gelişim süreçleri görülmektedir.

Bu gelişim süreçleri daha hızlı veya daha yavaş olabilmektedir.

Çocuk koşmadan önce yürür, yürümeden önce emekler. Ancak çocukların gelişim hızlarıyla bu davranışları başarmak üzere geçirdikleri sürenin bireyden bireye değiştiği görülür. Bazı çocuklar, diğerlerine oranla daha hızlı gelişirler. Bu avantaj, genellikle kalıcı ve süreklidir. Örneğin; gelişimin ilk yıllarında uzun boylu olan çocuklar, bunu izleyen yıllarda da bu özelliklerini korumayı sürdürürler. Yine akranlarına oranla becerileri daha fazla gelişmiş olan ve gelişimin bazı yüzleri açısından daha erken olgunlaşmış olan çocuklar, genellikle gelişimin diğer yüzlerinde de üstün olan çocuklardır (Yavuzer, 1993, s.31).

Dolayısıyla herhangi bir yönüyle gelişimi hızlı olan bir çocuk, geliştiği yönüne bağlı olarak aynı şekilde ve aynı oranda gelişimini sürdürmektedir. Buna bağlı olarak da gelişim açısından erken olgunlaşan çocuklar, normal gelişim süresine sahip olan yaşlılarına göre daha kazançlı olmaktadır. Bu sebeple çocukların gelişim sürecinden itibaren bedensel, zihinsel, dilsel, duygusal ve sosyal gelişimini destekleyici etkinlikler, özellikle de oyun şeklindeki etkinlikler çocukların hızlı gelişim süreci için çok önemlidir.

Çocuk Gelişiminde Müzik Eğitiminin Önemi

Müzik eğitiminin oluşturduğu davranış değişikliği, bireyin çocukluğundan itibaren başlayan bir süreç olarak zihinsel(bilişsel), duygusal, fiziksel(motor) ve sosyal gelişimin oluşumunu olumlu anlamda hızlandıran bir değişim olarak görülmektedir. Bu açılardan çok önemli ve yararlı görülmektedir. Özellikle yurt dışında yapılmış olan pek çok araştırma bunu ortaya koymaktadır.

Bu araştırmalardan biri; Shoew, Rouscher, Levine, Wight, Dennis ve Newcomb tarafından 1997 yılında müziğin beyin gelişimini nasıl etkilediği, müzik ve zekâ arasındaki ilişkiyi araştıran bir çalışmadır. Çalışma, müzik eğitiminin çocukların soyut muhakeme yeteneklerini, matematik öğreniminin gerektirdiği yetenekleri arttırdığını göstermiştir. Sonuçlardaki yüksek derecedeki özel gelişmenin sadece daha fazla dikkatten ve deney grubunun ön yaşantılarından kaynaklanmadığı, özellikle müzikal deneyimlerden kaynaklandığı saptanmıştır (Şendurur ve Akgül Barış, 2002).

Çocuk Gelişiminde Çalgı Eğitiminin Önemi

Çocuğun gelişiminde müzik eğitimi zihinsel(bilişsel), duygusal, fiziksel(motor) ve sosyal açıdan gelişimine ek olarak çalgı eğitimi alan bireylerin, görsel-bedensel(devinimsel)-işitsel-zihinsel koordinasyonlarına da katkısı vardır.

Çalgı öğrenirken, çalgı ve müzik aracılığıyla kendini daha yakından tanıma ve gerçekleştirme durumundaki insanda, doğal olarak bazı değişimler ve gelişmeler gözlemlenecektir. Bu değişimlerin ve gelişmelerin bir bölümünün duyuşsal, bir bölümünün de düşünsel alanda olacağı düşünüldüğünde, çalgı öğrenerek insanın duygusal yönden eğitilmesinin olanaklı olabileceği anlaşılmaktadır. Çalgı öğrenmeye yönelen insanın bu sırada ve sonrasında bazı değişimler yaşaması ve hissetmesi söz konusu olabilecektir. Bu bağlamda, çalgı öğrenen insanda, kişilik gelişimine, toplumsal paylaşımına dayalı, psikolojik ve sosyolojik boyutta yaşamsal anlamı olan yeni oluşumların var olmasından söz edilebilir (Uslu, 1998).

Müzik ve çalgı eğitiminin önemini, şu şekilde belirtebiliriz; “Müzikle eğitim her şeyden önce, duyarlılığı uyandırmak, duyuşsal algıları arttırmak, fertlerdeki becerikliliği geliştirmek, kısacası insanı geliştirmek amacıyla olmalıdır.” (Caron’dan aktaran Yavuzer, 1993)

Çocuklar, 3-6 yaş döneminde benlik algısına sahiptir ve soyut dönemleridir. Aynı zamanda bu yaş, büyük kaslarının gelişmekte olduğu bir dönemdir ve küçük kas gelişimi henüz gözlenmez. Bu sebeple 3-6 yaş arasında çalgı eğitimine başlayan çocukların buldukları döneme uygun olarak, dikkatlerini çekecek düzeyde olması amacıyla oyunlaştırılarak ve müzik eğitimi yaklaşım modellerinden faydalanılarak çalgı eğitimi almaları gerekmektedir.

“4., 5. ve 6. yaşlarda etkili öğrenme hem duyuşsal hem de sembolik yeteneklere bağlıdır. Piaget’e göre gerek bu dönemde gerek yaşamın ileri yıllarında somut etkinlikler yaparak-yaşayarak öğrenme sadece konuşma, okuma ve yazmaya dayalı eğitimden daha etkilidir.” (Yeşilyaprak, 2011, s.92).

7-12 yaş dönemi ise çocukların somut kavramları öğrenmeye başladığı, benlik algısının yerine konulara farklı açılardan bakabildiği dolayısıyla algılarının en açık ve en hızlı olduğu dönemleridir. Erden ve Akman (2003, s.67) “Somut İşlemler Dönemi” olarak tanımlanan 7-12 yaş arası çocuklarda “benmerkezci konuşma önemli ölçüde azalır, çocuk bilişsel güçlüklerin üstesinden gelmeye başlar. Somut işlemler döneminde çocuğun işlemleri muhakeme edişini mantıklı bir hale gelir.” diyerek bunu açıklamaktadırlar. “Piaget’nin bu döneme somut işlemler dönemi demesinin nedeni çocuğun mantık yeteneklerini somut nesne ve yaşantılar üzerine uygulayabilmesidir.” (Yeşilyaprak, 2011, s.96). Bu dönemde artık küçük kas gelişimi de başlamıştır. Çalgı eğitimi almak bu dönemde çocukların gelişimini hızlandırması açısından oldukça önemlidir.

Çocuklarda çalgı eğitimi süresince aynı zamanda duyuşsal anlamda da olumlu gelişimler gözlenecek, çocukların müziği hem dinlerken hem de seslendirirken hissetmesini ve kendi duyuşlarını çalgısıyla ifade etmeyi öğrenmesini sağlayacaktır. Kendisini çalgısıyla ifade etme durumu ise yaratıcılığını geliştirecektir.

Bir müzik aletini başarı ile çalabilmek ve o alet üzerinde duyuşlarımızı ifade edebilmek için, iki yeteneğimizin gelişmesi gerekir. Ruhsal yetenek, bedensel yetenek. Ruhsal yeteneğimiz, beğeni, duyuş, düşünce, hayal gücü, yani ifadede büyük rol oynayan sital kaynağı, içimizde gizli bulunan yaratıcılık özelliği odur. Zekâmız, kültürümüz ne kadar gelişirse, ruhsal yeteneğimiz de o derece genişlemiş ve incelmış olur (Fenmen’den aktaran Uslu, 1998).

Çalgı eğitiminin bu önemini bilen bazı müzisyen ve eğitimciler, uygulanmasının ve yaygınlaştırılmasının sağlanabilmesi için müzik ve çalgı eğitimi üzerine çalışmalar yaparak

öğretim yöntemleri geliştirmişlerdir. Çoğunlukla küçük yaşlardan itibaren başlanması üzere geliştirilen müzik ve çalgı öğretimi yöntemleri, günümüzde hala uygulanılmaya devam eden çoğu müzisyen ve eğitimciler tarafından bilinen dört öğretim yaklaşımıdır. Bu yaklaşımlar; Dalcrose, Orff, Kodaly ve Suzuki'dir. Dört yaklaşım birbirinden farklı yapılarda olsa da, hepsinin de amacı özellikle çocukluktan itibaren başlatılmasını hedefleyen, çocuk gelişimini ön plana alarak, müzik ve çalgı eğitiminin kolay şekilde öğrenilebilir, anlaşılır olmasını temel alan, yeteneği geliştirme niteliğinde öğretim yöntemleridir. Hatta bu süreç anne karnından bile başlamaktadır.

“Sözü edilen tüm yöntemlerde ortak amaç, öğrencilere çalgı eğitimi öncesinde ve çalgı eğitimi sırasında müziksel bilgi ve beceri kazandırmanın hedeflenmesidir. Bir diğer ortak nokta ise, erken yaşta müzik eğitimine başlayan çocuklara yönelik olmasıdır.” (Özen, 2004)

Çocuğun Sosyal ve Duygusal Gelişiminde Müzik ve Çalgı Eğitimi

Her çocuğun, özellikle kendisini en iyi ifade edebileceği müziksel etkinlik türünde bir gurupla çalışması kuşkusuz onun sosyalleşmesinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Örneğin; gurupla söyleme, sesini kullanmayı ve denetlemeyi keşfedeceği, uyum becerisini geliştireceği, işbirliğine dair disiplin kazanacağı türden bir etkinlikken; bireysel çalgı çalması enerjisini olumlu biçimde yönlendirebileceği, kişisel doyum sağlayabileceği ve ritim-melodi duygusunu geliştirebileceği türden bir etkinliktir (Doğanarslan, 2008, s. 27).

Çocuğun sosyal ve duygusal gelişimine katkı sağlayacak müziksel etkinlikler oldukça önemlidir. Toplu olarak şarkı söyleme, çalgı çalma ve birlikte müzik yapma türünden etkinlikler grup çalışması ve disiplinli bir çalışma alışkanlığı kazandırma açısından da çok önemlidir.

“İzleyerek ve dinleyerek öğrenmenin çalgı eğitiminde büyük önemi bulunmaktadır. Bu tür öğrenmenin olduğu yerlerden biri de canlı konser ortamlarıdır. Canlı konser izleyen ya da teknolojik araç ve gereçler yardımı ile müzik dinleyen insanların izledikleri, ya da dinledikleri müziklerden, çeşitli ve değişik biçimlerde ya da düzeylerde etkilenmeleri söz konusu olabilmektedir. Oluşan bu farklı etkilenmelerde, canlı konser izleyen ya da müzik dinleyen insanların o anki psikolojik durumlarının da bir ölçüde belirleyici olabileceği düşünülebilir. Canlı konser izleyen ve müzik dinleyen bireylerin, o süreç içerisindeki ilgileri, duyarlılıkları, beklentileri vb... öğeler de müzikten etkilenme olayındaki diğer belirleyicilerdendir.” (Uslu, 1998)

Canlı konser izleme vb. aktiviteler de en az bir çalgıyı çalmak kadar önemli bir rol oynamaktadır. Tüm bu etkinliklerin beraber uygulanması, çocuğun çalışma durumunu arttıracığı gibi, duygusal açıdan da gelişiminde etkili olacaktır.

Çocuklara müzik öğretimi verenlerin raporları, diğer birçok faydayı müzik öğretimi ile ilişkilendirmektedir. Duke, Flowers ve Wolf (1997), ailelerin ve piyano öğretmenlerinin, piyano öğretiminin çocukların “disiplin, adaptasyon, rahatlama yeteneği, öz-güven, sorumluluk, kişisel

düşünce” gibi kişilik özelliklerinin gelişiminde etkili olduğuna ve öğrencinin yaşamdan aldığı zevki arttırdığına inandıklarını bulmuşlardır. Piyanistin kişilik özellikleri üzerine yapılan ender araştırmalar (Kemp, 1996) bu inanışların deneysel kanıtlarla desteklenebilirliğini öne sürmeyi mümkün kılmaktadır (Eskioğlu, 2013).

Müzik etkinlikleri ile sorunlarından uzaklaşan çocuk, kendi varlığını hisseder, kendini bir birey olarak değerli bulur ve grup içinde kendinin ne kadar önemli olduğunu fark ederek olumlu benlik algısı geliştirir (Taşdemir, 1999, s. 139).

Çocuğun Bedensel ve Psikomotor Gelişiminde Müzik ve Çalgı Eğitimi

Psikomotor gelişimin bedensel gücün yanında zihinsel gelişime de etkisi bulunmaktadır. Çocukluktan itibaren başlayan ve devam eden gelişim özelliklerinden birisi olan bedensel ve psikomotor gelişim bu sürecin hızlı ve sağlam yaşanması bakımından önemlidir. Bu nedenle doğduğu andan itibaren bedensel ve psikomotor gelişimi destekleyici oyuncaklar ve oyunlar önerilmekte ve kullanılmaktadır. Bu oyun ve oyuncaklarda ise müzik eğitimi ile desteklenen oyunlar ve oyuncaklar fazlasıyla mevcuttur. Böylece çocuğun sesler aracılığıyla ilgisi çekilir ve uygulama yolu ile bu kasların kullanımı pekiştirilir. Bu yönüyle müzik ve çalgı kullanımı bedensel ve motor kasların gelişiminde çocukluk yaşlardan itibaren oldukça etkili ve önemli bir araç ve yöntemdir. İlerleyen gelişim dönemlerinde ise bir çalgı çalmak, bireyin motor kaslarını daha doğru ve düzgün kullanma anlamında da kendi bedenini daha iyi tanımasını ve hükmetmesini sağlamaktadır.

Seslerin doğumundan itibaren çocuğu devinimlere yönlendirdiği bilinmektedir. Şarkılardaki soluk belirteçlerine göre nefes alma, solunum kontrolünü ve akciğer gelişimini sağlayabileceği gibi; çalgılarla çalışma, hem büyük ve küçük kasların gelişimini hem psiko-motor gelişimini olumlu etkiler. Bu etkinliklerin gurup içinde sürmesi gelişimi hem hızlandırır hem de iletişim becerilerine yeni bir pencere açar (Eskioğlu, 2013).

Hareket, müzikal düşüncenin çocuk tarafından kazanılmasında önemli rol oynar. Çocuk tempoda, dinamiklerde, ses perdelerindeki değişiklikleri anlatmak veya keşfetmek için, bir şarkının hatlarını ya da ruh halini anlatmak için tüm vücudunu kullanır. Bu duygu ve yoğun hareketler, sözlü anlatımın ötesine uzanan bilgileri akla sokmak için doğrudan ve derin biçimde kaslar ve duyulardan beyine giderler. Böylece bu tür deneyimler çocuğun özelliğine dönüştür ve çocuk uygun bir müzikle doğrudan bir ilişki içine girdiğinde verdiği tepkiler kolayca gözlenebilir (Şahin'den aktaran, Doğanarslan 2008, s. 56).

Çocuğun Dil Gelişiminde Müzik ve Çalgı Eğitimi

Çocukta dil gelişimi okul öncesinde gerçekleşir.⁵Bu gelişimi destekleyen en güzel araç şarkılar ve tekerlemelerdir. Sözleri, dili ve duyguları geliştirici olan, ezgileri uygun ses aralığında yazılmış, söz-müzik cümleleri uyumlu (prozodisi başarılı), doğru cümlelemeler, doğru vurgulamalarla söylenen şarkılar ve tekerlemeleri, 6 yaştan sonra örgün eğitimde “yazma” öğrenimi izler. Burada, öğretmenin diksiyonu vb. çok önemlidir çünkü o bir modeldir. (Seyrek ve Sun’dan aktaran Eskiöğlü)

Çocuklar şarkı söylerken ya da müzik dinlediği sırada eşlik etmek isterken sözcükleri kullanırlar. Müzik etkinlikleri yoluyla çocukların konuşma bozuklukları ve yöresel ağız farklılıkları giderilebilmekte ve sözcük dağarcığı geliştirilerek doğru ve güzel konuşma becerisi kazandırılabilir (Yıldız’dan aktaran Uçar, 2011, s.48).

Gardner, Fox, Jeffery ve Knowles (1996) tarafından yapılan bir grup araştırmada zenginleştirilmiş, aşamalı, beceriye dayalı müzik programlarına katılan öğrencilerin okuma başarılarının, müzik programına katılmayan öğrencilerden çok daha yüksek olduğu saptanmıştır. 1952’de Hall tarafından yapılan bir çalışmada 278 sekizinci ve dokuzuncu sınıf çocuklarının müziksel geçmişlerine bakılmış, bu çalışmaya göre müzikle çalışmış çocukların okuma ve anlamalarında ilerleme olduğu ortaya çıkmıştır. Ramey ve Frances Campbell (1996) tarafından North Carolina Üniversitesinde yapılan bir çalışmada hazırlık sınıfı öğrencilerine şarkılı oyunlar öğretilmiş ve IQ’larının 10-20 arası yüksek çıktığı, okuma başarılarının yükseldiği gözlenmiştir. Rhode Adası 1996’da Nature’de yayınlanan bir yazıda birinci sınıfta müzikle ilgilenen öğrencilerin matematik performanslarında artışın olduğu gözlenmiştir. (Kocabaş’tan aktaran Doğanarslan, 2008)

Müzik eğitimi işitsel temporal işlemleri kuvvetlendirerek, sözel becerilerin gelişimini dolaylı yoldan etkiler” şeklindeki hipoteze dayalı bir araştırmalarında Jakobson, Cuddy, Kilgour (2003); işitsel temporal işlemlerin kuvvetlenmesinin, hızla değişen akustik olaylardaki çok ince ayrımları fark edebilme şeklinde gerçekleştiğini ortaya koymuşlardır. Müziksel algı ve sözel algı bağlantısı, sağdan çok sol lobda etkili biçimde gelişmektedir. Dahası, deneklerle yapılan önceki çalışmalarda işitsel temporal işlemlerin gelişimi- sözel ayırt etme becerisi- dili anlama becerisi arasında anlamlı bir bağlantı olduğu anlaşılmıştır. Tüm bu çalışmalardan anlaşılmıştır ki, müzisyenlerde işitsel temporal işlemlerin gelişmesi, diğer insanlardan farklı biçimde sözel bellek becerilerinin de öne çıkması-artmasına yol açmaktadır.

Müzisyenlerde sözel belleğin performansındaki bu artış, müzik eğitiminin işitsel işlemlerden sorumlu temporal lobu geliştirmesi yolu ile gerçekleşmektedir:

1. Bilişsel algı ve işlemler müzik eğitimi ile güçlenmektedir.
2. Bu ise, sol beyinde yer alan işitme bölgesinin nöronlarındaki plastik (geri dönebilir-2 yönlü esnekliği olan) değişimler yoluyla gerçekleşmektedir.

Bu değişimlerde, bireyin kaç yaşında eğitime başladığı önem taşımaktadır çünkü beynin işlevsel ve yapısal karakteristikleri yaşa göre biçimlenmektedir. (Bu anlamda 7 yaş sonrası biraz şanssız bir durum oluyor.) (Jakobson, Cuddy, Kilgour’dan aktaran Eskiöğlü, 2013)

Çocuğun Bilişsel Becerilerinin Gelişiminde Müzik ve Çalgı Eğitimi

“Müzik” ile “beynin erken gelişimi” arasında önemli bir bağlantı vardır. Bu gelişme okulların müzik programlarında sınırlamaya gitmeleri ile ortaya çıkmıştır. İnsanlar çocuklarının piyano dersi almaya başlamasını isterken, neden bahsettiklerini bilmekte ama çok daha erken

başlamaları gerektiğini bilmemektedir. Çalışmalar, erken müzik eğitiminin özellikle de piyano derslerinin gerçekten de çocukların beyinlerindeki işlem merkezlerini geliştirdiğini göstermiştir. (Beachwood'dan aktaran Eskioğlu, 2013)

Müzik ile beynin erken gelişimi arasındaki önemli bağlantının çalgı eğitimiyle özellikle de piyano eğitimiyle daha çok geliştiği görülmektedir.

Bilişsel becerilerin gelişmesine yönelik Whittell'e ait olan bir çalışmaya göre; 6 aylık.....

Bilişsel becerilerle ilgili olarak yapılmış olan bir başka çalışma ise, Whittell'e aittir: 6 Aylık bir dönem için, 3 ve 4 yaşlarındaki 2 çocuk gurubundan birine piyano diğerine bilgisayar dersleri verilmiş, dönem sonunda her 2 gruba IQ testleri uygulanmış ve piyano dersi alan grupta %34'lük ileri performans kaydedilmiştir. Bu çarpıcı sonuç, California Wisconsin Üniversitesi nöroloji uzmanlarınca, farklı sosyo-ekonomik sınıflardan 78 çocuk üzerinde denenmiştir. Bu sonuç şu cümle ile ifade edilmiştir: " Müzik Nörolojik Sistemin Evrenini Geliştirir" (Eskioğlu, 2013).

Yapılan birçok araştırma, sadece çalgı eğitimi almış olan çocukların değil, yetişkin bireylerin de çalgı eğitimi almamış olan bireylere göre beyinlerini daha olumlu anlamda farklı ve çok yönlü kullandıklarını göstermektedir. Bununla ilgili olarak Collins (2014) çalışmasında, 14 farklı araştırmayı ele alarak değerlendirmiştir. Bu araştırmalardan 7 tanesi yetişkinlerden ve diğer 7 tanesi çocuklardan oluşmaktadır. 14 araştırmayı içeren çalışmasının sonucunda, en az 2 yıl çalgı eğitimi almış olan çocuk ve yetişkin her iki grubun da beyin aktivitelerinde hem fonksiyonel hem de yapısal değişiklikler olduğunu, 8 hafta ile 15 ay arasında çalgı eğitimi almış olanların ise beyin aktivitelerinin yapısal veya fonksiyonel olmak üzere sadece tek yönlü değişiklikler olduğunu ortaya koyduklarını saptamıştır. Dolayısıyla her yaş grubundan her kişi çalgı eğitimi alabilir. Fakat çocukluk dönemi, motor kaslarının yeni gelişmeye başladığı, algılarının öğrenmeye daha açık olduğu bir dönemdir. Bu yüzden erken yaşlarda başlanan çalgı eğitimi, hızlı bir gelişim süreci yaşanması bakımından önemlidir.

Aile

Çocuğun ilk informal eğitimini aldığı ortam ailedir. Dolayısıyla aileler, gün içindeki davranış şekillerine kadar her şeye dikkat etmeli, çocukları için birer rol model olduklarını düşünerek, davranışlarını bilinçli olarak şekillendirmeli ve özen göstermelidirler. Aydın, ailenin çocuğun eğitimindeki yeri ve önemini şu şekilde ifade etmiştir:

Özellikle, çocuğun, aile üyeleri ile, anne babası veya kardeşleriyle sıkı ve sürekli teması, değerlerinin oluşumunda önemli bir rol oynamaktadır. Etkisi en derin ve en kalıcı izlenimler, hayatın ilk beş yılında aile hayatında yaşanan ilk izlenimlerdir. Bu nedenle, kültür edinme süreci evde başlamalı ve ailenin hâkim işlevi, eğitim olmalıdır. Aile yaşayan bir organizmadır, tüm organizmalarda olduğu gibi aile içindeki bireylerden birinin sorunu tüm aileyi olumsuz etkiler.

Anne babanın kişilik yapıları, çocuk yetiştirme tutumları, çocuğa yaklaşım tarzları çocuğu birinci plânda etkiler. Ayrıca anne babanın yaşı, sağlık durumları, birbirine sevgi, saygı ve güvenleri, çocuğun cinsiyeti, doğuş sırası vb. etkenler de aile içi iletişimi ve dolayısıyla çocuğu etkileyen etmenlerdendir. Çocuklar ebeveynler arasındaki iletişim şeklini ve davranışlarını gözlemleyerek taklit eder ve içselleştirir. (Aydın, 2007)

Aile içerisindeki bütün bireylerin çocuğa model olacağı düşüncesiyle anlatımlarını ve davranışlarını gözden geçirmeleri informal eğitimin daha sağlıklı olması açısından önemlidir.

Ailenin Çocuk Gelişimindeki Etkisi

İnsan yaşamında, doğumdan önce başlayan ve hayatın sonuna kadar etkisini sürdüren bir kurum olarak aile, fizyolojik olduğu kadar ekonomik, kültürel ve toplumsal yönleriyle de çocuğun ruhsal gelişimini, davranışlarını biçimlendirip yönlendirir (Üstünoğlu, 1991, s. 83).

Aileler, çocuklar doğdukları andan itibaren kişiliğinin oluşmasında büyük bir unsur oluşturmaktadırlar. Çocuklar ailelerini kendilerine rol model almakta, kendilerine en yakın olan aile yakınlarını özellikle davranış ve kültür açısından özdeşim kurmaya çalışmaktadırlar.

Çocuğa yöneltilen davranış ve ona karşı takınılan tavır, ilk yaşantıların örülmesinde büyük önem taşımaktadır. Okul öncesi dönemde çocuk, sosyal birey olmayı öğrenirken aynı zamanda özdeşim yapacağı bir modele gereksinim duyar. Kişilik oluşumu için gerekli olan özdeşim, büyük olasılıkla aile içindeki yakın bir üye ile gerçekleşmektedir. Genellikle özdeşim nesnesi anne-baba olmaktadır. Fakat ağabey, teyze, hala, dayı ya da amca gibi aile içinden bir erişkin de özdeşim nesnesi olabilir (Kaya, t.y).

Çocukların rol model aldıkları kişiler sadece ebeveynleri değil, aile yakınları da olabildiği için çocuğun sergilediği olumlu-olumsuz davranışları takip etmek ve ona göre ebeveynlerin davranış ve tutumlarını belirlemesi gerekmektedir.

Çocuğun kanıtlanabilir en güçlü tarafı ve üstünlüğü öğrenme güdüsüdür. Çocuk, Montessori'nin "emici zihin" diye adlandırdığı bir yetiye sahip olarak doğar. Kültür, töre, ülkü, duygu, davranış ve inançların "emilip" benimsenmesi, çocuğun doğumuyla altı yaşı arasındaki "emici zihin" döneminde gerçekleşir (Kaya, t.y).

Kültürel mirasımızı göz ardı etmeden, sevgiyi ön plana çıkaran, hoşgörülü, destekleyici ve sınırları belli bir yaklaşımla çocuklarla daha sağlıklı bir iletişim kurmak, vermek istediğimiz bilgileri kalıcı hale getirmek ve davranışa dönüştürmek mümkün olabilmektedir. Genellikle somut düşünen çocuklar için, yetişkinler olarak somut iyi örnekler ortaya koymak önemlidir (Önder, 2011, s.386).

Çocuğun gelişiminde ailenin etkisini genel olarak şu şekilde tanımlayabiliriz:

1. Aile, gurup içinde dengeli bir birey olabilmesi için çocuğa güven duygusu aşılır.
2. Onun sosyal kabul görmesi için gerekli ortamı hazırlar.
3. Sosyalleşmeyi öğrenebilmesi için kabul edilmiş uygun davranış biçimlerini içeren birer model oluşturur.
4. Sosyal açıdan kabul edilmiş davranış biçimlerinin gelişimi için rehberlik eder.
5. Çocuğun yaşam ortamına uyum sağlarken rastladığı sorunlarına çözüm getirir.
6. Uyum için gerekli olan davranışla ilgili, sözlü ve toplumsal alışkanlıkların kazanılmasına yardımcı olur.
7. Okul ve sosyal yaşamda başarılı olabilmesi için çocuğun yeteneklerini uyarır ve geliştirir.
8. Çocuğun ilgi ve yeteneklerine uygun arzuların gelişimine yardım eder (Yavuzer, 1993, s.138).

Ailenin Çocuğun Müzik ve Çalgı Eğitimindeki Etkisi

Aile, çocuğun gelişim döneminde aldığı eğitimin temelini ve bu eğitim ortamını çocuğa en iyi şekilde sağlayacak olan en önemli etken olmaktadır. Türkmen (2010) çalışmasında; çocuklarda müzik eğitimiyle oluşan bireysel, toplumsal, kültürel gelişmeleri ailelerin fikirleriyle birlikte, bu eğitim çerçevesinde çocukların derslerinde, sosyal ilişkilerinde ve müzikal davranışlarında olumlu değişimler gözlediğini ifade etmekle birlikte ailelerin çocuklarından beklentilerinin de oluştuğunu ve bunu da çocukları etkileyen bir unsur olduğunu belirtmiştir. Buna bağlı olarak; “Anne-babalar çocuklarındaki farklı yeteneği fark eder ve koşullarını çocuklarına göre yönlendirirse, çocuktaki üstün yetenek gelişir ve kendini gösterir. Yeteneğinin fark edildiği alanda çocuğunu motive eder, sabırla dinler ve yardımcı olmaya çalışırsa çocuğunu kazanır” (Bilsem Bilim ve Sanat, 2016).

Driscoll' un (2009) İngiltere' de yaptığı bir çalışmada genç müzisyenlerin başarılarında en önemli güdüleme faktörünün aile desteği ve teşviği olduğu görülmüştür. Gerek mesleki gerekse amatör müzik eğitiminde motivasyonun önemi büyüktür. Çünkü her alanın eğitiminde özellikle sanat eğitiminde kişi önce istemekte daha sonra içsel ya da dışsal motive ile güdülenerek eğitime başlamaktadır. Son yıllarda motivasyon ile ilgili çalışmalar öğrenci başarı ve başarısızlıklarını neden olabilecek davranışların anlaşılmasında etkili bir kavram olarak ortaya çıkmıştır (Akcın Ünsal, 2011, s. 8).

Çocukların doğduklarından itibaren ailelerini model aldıkları düşünüldüğünde, bu durumun her eğitim alanında geçerli olduğu düşünülmektedir. Buna bağlı olarak yapılan araştırmalar da ailenin çocukların çalgı eğitiminde etkisinin olduğunu ortaya koymaktadır.

Güdek ve Karakaya (2013) araştırmasında, bir çalgıya sahip olan ya da bir çalgı çalabilen anne ve babaların bir çalgıya sahip olmayan ve bir çalgı çalamayanlara göre müzik eğitimine yönelik daha olumlu tutuma sahip oldukları bulgusuna ulaşmıştır. Bu çalışmaya göre;

Kelly (1961) araştırmasında çalgı çalma eğilimleriyle, bireylerin ailelerinin müziksel yaşamlarını incelemiş ve çalgı çalan insanların ailelerinde de geçmişte çalgı ile ilgilenmiş kişilerin olduğu bulgusuna ulaşmıştır. Türkmen (2010) ise, aile içinde çalgı çalan bireylerin olması sonucunda, bu ebeveynlerin çocuklarını amatör müzik eğitime daha çok yönlendirdiklerini tespit etmiştir. Bu çalışmalarında gösterdiği gibi, müziği meslek olarak seçmek isteyen çocukların başarılarında ailelerinin model olmasının önemi büyüktür (Güdek ve Karakaya, 2013).

İlgili Araştırmalar

Eskioğlu Itır'ın (2003) “**Müzik Eğitiminin Çocuk Gelişimi Üzerindeki Etkileri**” konulu bildirisinde, “yazımlanmış” ve “yazımlanmamış” veri kaynaklarından faydalanılmış, İngilizce ve Türkçe kaynaklardan elde edilen veriler kullanılmıştır. Bildiride, çocuğun gelişiminde olumlu etkilere sahip olabilmesi için müzik eğitiminde bulunması gereken niteliklerden, müziğin çocuk gelişimindeki, sosyal ve duygusal gelişimindeki, bedensel ve psiko-motor gelişimindeki, dil gelişimindeki, bilişsel becerilerinin gelişimindeki, konsantrasyon gelişimindeki ve gelecekteki meslek seçimindeki etkileri kaynaklarla sunularak anlatılmıştır. Sonuç bölümünde hem müzik eğitimi alan hem müzik dinleyen kişilerin, özellikle çocukluk dönemlerinden itibaren çocuğun gelişim özelliklerini olumlu yönde etkilediğini belirtmiştir.

Başoğlu Dönmez'in (2007) “**Profesyonel Müzisyen Kimliğinin Oluşumunda Ailenin Rolü**” Açısından İncelenmesi: Aile İçi Müzik Geleneği örneği” adlı yüksek lisans tezidir. Bu çalışmada, geniş kapsamlı gözlem, katılarak gözlem, kaynak kişilerle görüşme teknikleri kullanılmıştır. Amacı, aile içinde kuşaktan-kuşağa aktarılan müziksel ve kültürel eylemlerin nasıl gerçekleştiğini araştırmak, profesyonel müzisyen kimliğinin oluşumunda aile bireylerinin sahip olduğu rollerin tartışmak, öğrenme süreci ve ailenin ürettiği müziğin analizi sonucu varılan aile üslubu konularına odaklanarak aile-müzik ilişkisine ve müzik bilimine ilişkin bir perspektif kazandırma çabasıdır. Çalışma için örnekleme yoluna gidilerek, 20 müzisyen aileden oluşan bir tablo ile kültürel yapı ve ailelerin özgünlükleri göz önünde bulundurularak “Sargın ailesi” model aile olarak seçilmiştir. Araştırmayı dinleyerek öğrenme, repertuar edinme, üslup aktarımı, taklit yoluyla öğrenme, yorum, teknik, edimsel makam becerisi, mesleki makam bilgisi yöntemleri olarak ve işitsel birikim süreci, temel beceri süreci, pekiştirme süreci, ustalık süreçleri olarak gruplandırarak gerçekleştirmiştir. Çalışmanın sonucunda incelenen aile “geleneksel eğitim” yöntemini kullandığı için taklit yoluyla öğrenme ön plana çıkmaktadır. Bu durum ise aile içinde usta-çırak ilişkisinin

ötesinde sistematik bir eğitim modelinin oluştuğunu, ailenin içinde mesleği müzik olmasa da müziği icra eden pek çok birey olduğunu, bireylerin buldukları çevrelerden de etkilenerek çalgı seçtiklerini göstermektedir. Fakat pratik davranışlarla birlikte teorik eğitime de verilen önemin ailenin müzisyen kimliğini etkilediği sonucuna varılmaktadır.

Türkmen Uğur'un (2010) "**Çocuğun Bireysel, Toplumsal ve Kültürel Gelişiminde Amatör Müzik Eğitiminin Yeri ve Önemi**" konulu tez çalışmasında 7-12 yaş aralığında olan çocukların ailelerine(8) yapılandırılmış görüşme yöntemi kullanılmıştır. Çalışma sonucunda ailelerde müzikle ilgilenen bireylerin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Amatör müzik eğitimi alan çocukların bireysel alanda; ince bir sanat zevki edinmeleri, günlük sorunlarla başa çıkmaları, yaşantılarına mutluluk katmaları, özgüvenlerini geliştirmeleri, zamanlarını etkili-verimli kullanmaları ve genel başarılarının artması, toplumsal alanda; arkadaşlık ilişkilerini kurmak ve geliştirmek konusunda başarılı oldukları, çevresine duyarlı bireyler haline geldikleri, kültürel alanda; okul ve sınıf içinde müzikal kimlikleri yoluyla daha etkin bir kişilik sergiledikleri, yaşadıkları ilin kültürel yaşantısına katkı sağladıklarını düşündükleri, çocuklarının içinde yaşadığı toplumun kültürel yaşantısına ve diğer toplumların kültür, sanat ve müzik yaşantılarına ilgisinde değişiklikler olduğunu aileler belirtmişlerdir.

BÖLÜM 3

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren, örneklem ve veri toplama araçları açıklanmış, verilerin işlenmesinde kullanılan yöntem ve tekniklere yönelik bilgilere yer verilmiştir.

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, Ankara'daki çeşitli müzik kurslarında ve ev ortamında bireysel çalgı eğitimi alan öğrencilerin çalgı eğitimine yönelmesinde ve çalgı eğitimine devam etmesinde ailenin etkilerini saptamak amacıyla, tarama modeli çerçevesinde betimleme (survey) yöntemi ile hazırlanmıştır.

Betimleme yöntemi olayların, objelerin, varlıkların, kurumların, grupların ve çeşitli alanların "ne" olduğunu betimlemeye, açıklamaya çalışan incelemelerdir. Betimleme araştırmaları, mevcut olayların daha önceki olay ve koşullarla ilişkilerini de dikkate alarak, durumlar arasındaki etkileşimi açıklamayı hedef alır (Kaptan, 1989, s.69).

Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini, çalgı eğitimine başlamış ve hala eğitimini devam ettiren, Ankara'daki çeşitli müzik kurslarında veya ev ortamında çalgı eğitimi alan öğrencilerin aileleri oluşturmaktadır.

Örneklem grubuna ise kurslarda veya ev ortamında çalgı eğitimi alan öğrencilerin aileleri arasından 200 aile dahil edilmiştir. Çalışmanın örnekleminde eşit seçilme şansı tanınmadığı için sadece rastlantısal analizler yapılmıştır.

Ölçme Araçları

Araştırmaya ilişkin verilerin elde edilmesinde araştırmayla ilgili olabilecek literatür taraması yapılmış, ulusal/uluslararası yazılı-basılı kaynaklar, makaleler, internet ortamı kaynaklı belgeler incelenmiştir. Yapılan literatür taraması sonucunda anket soruları araştırmanın alt problemleri göz önüne alınarak, velilerle görüşmeler yapılarak ve uzman görüşü alınarak araştırmacı tarafından hazırlanmıştır. Hazırlanan soruların geçerliğini sağlamak için alanında uzman üç öğretim elemanının görüşüyle son halini almıştır.

Bu anket, velilerin çocuklarını çalgı eğitimine yönlendirmesindeki sebeplerini ve çocukların çalgı eğitimine devam etmesindeki etkisini tespit etmek üzere oluşturulan soruları içermektedir. Anket, 3 ana başlıktan ve 37 sorudan oluşmaktadır. Anketin ilk bölümü çalışmaya katılan ailelerin demografik özelliklerine ilişkin, ikinci bölümü ebeveynler ve çocuklarının, beraber veya bireysel olarak gerçekleştirdikleri müzik etkinlikleri, çalgı çalma durumlarına ilişkin, üçüncü bölümü ise çocukların çalgıları ile ilişkileri ve çalgı eğitimine yönlendirmelerine ilişkin sorulardan oluşmaktadır.

Verilerin Toplanması

Veri toplama aracının hazırlanmasında, ilgili yerli ve yabancı kaynaklardan faydalanılarak literatür taraması yapılmıştır. Anket soruları, araştırmanın alt problemleri göz önüne alınarak, uzman kişilerin görüşleri ve kaynaklar doğrultusunda 3 ana başlık altında sıralanarak oluşturulmuştur. Araştırmanın amacına uygun olarak gerekli verileri toplamak üzere hazırlanan anket formu ile veriler elde edilmiştir.

Verilerin Analizi

Saha araştırmasının gerçekleştirilmesinden sonra elde edilen verilerin değerlendirilmesi ve amaçları doğrultusunda anlamlı, tam doğru ve güvenilir bilgilerin üretilmesi amacıyla istatistik tekniklerinden yararlanılmıştır. Bu analizlerin gerçekleştirilmesinde SPSS 21 programı kullanılmıştır. Bir tek değişkenin özelliklerinin incelendiği “düz tablolar” yanında, iki değişkenin birbirlerine olan etkilerinin incelendiği “çapraz” tablolar içerisinde ki-kare testi kullanılarak yorumlanmıştır.

Düz tablolarda, cinsiyet ve sınıf farklılıkları dahil edilerek her soru frekans (f) ve yüzde (%)

değerleriyle analiz edilmiştir. Önceden belirlenmiş olan soruların birbiri ile ilişkisini ölçmek amacıyla ise çapraz tablo üzerinden ki-kare testi uygulanmıştır.

Sınıflama düzeyinde ölçülebilen değişkenlere ki-kare bağımsızlık testi yapılabilir. İki değişkenin birbirlerinden bağımsız olması, aralarında bir ilişkinin bulunmadığı anlamına gelir. Ki-kare testi, değişkenlerin bağımsızlığını ölçmede sık başvurulan bir yöntemdir. Bu test, gözlenen frekanslarla beklenen frekanslar arasındaki farkın anlamlı olup olmadığı temeline dayanır. Böylece bir çapraz tabloda yer alan değişkenler arasında gözlenen ilişkinin istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığı test edilir. Bu bağlamda ki-kare testi söz konusu farkın istatistiksel anlamlılığı üzerine kurulmuştur (Kaya, 2013, s.162).

BÖLÜM 4

BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde veri toplama araçları sayesinde, araştırmanın temel amacına göre elde edilmiş bulgulara ve bulgulara ilişkin yorumlara yer verilmiştir.

Anketin ilk bölümü olan “Kişisel Bilgiler” bölümü demografik soruların yer aldığı, araştırmaya katılan ailelerin ve çocukların özelliklerinin mevcut olduğu bölümdür. Bu bölümde frekans analizi yapılarak, anketleri cevaplayan aileler hakkında genel bir bilgi elde edilecektir.

Anketin ikinci bölümü, “Ebeveynlere Yönelik Sorular” bölümünde ebeveynler ve çocuklarının hem bireysel hem beraber yaptıkları müzik ile ilgili etkinlik, aktivite ve müzik bilgileri incelenecektir. Frekans analizi yapılarak anketleri cevaplayan ailelerin etkinlik, aktivite ve müzik bilgileri hakkında bilgiler elde edilecektir.

Anketin üçüncü bölümü, “Çocuk ve Aile Tutumuna Yönelik Sorular” bölümünde ebeveynlerin çocuklarının çalgı derslerine yönelik yaklaşımları ve ebeveynlerin çalgı derslerinin çocuk gelişimine etkileri hakkındaki bilgileri doğrultusunda çalgı eğitimini tercih edip etmedikleri incelenecektir. Frekans analizi yapılarak anketleri cevaplayan aileler ve çocukların yaklaşımları hakkında bilgi elde edilecektir.

En son aşamada birbiriyle ilgisi olduğu düşünülen sorular, çapraz tablo ile qui-square testi yapılarak sonuçların birbiriyle ilişkili olup olmadığı yorumlanacaktır.

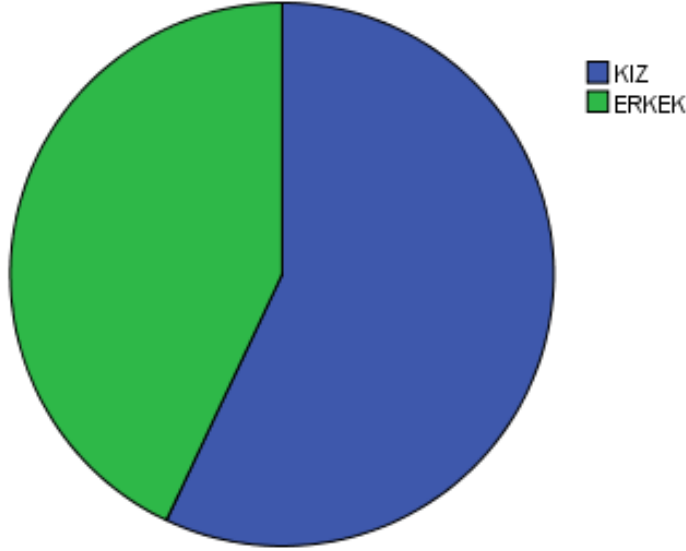
Araştırmaya Katılan Ailelerin ve Çocuklarının Demografik Özellikleri

Tablo 1

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarının Cinsiyetine Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Cinsiyet	f	%
Kız	114	57,0
Erkek	86	43,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının cinsiyet dağılımına bakıldığında, çocukların 114'ü (%57) kız 86'sı (%43) erkektir. Cinsiyet dağılımına ilişkin pasta grafiği aşağıda verildiği gibidir:

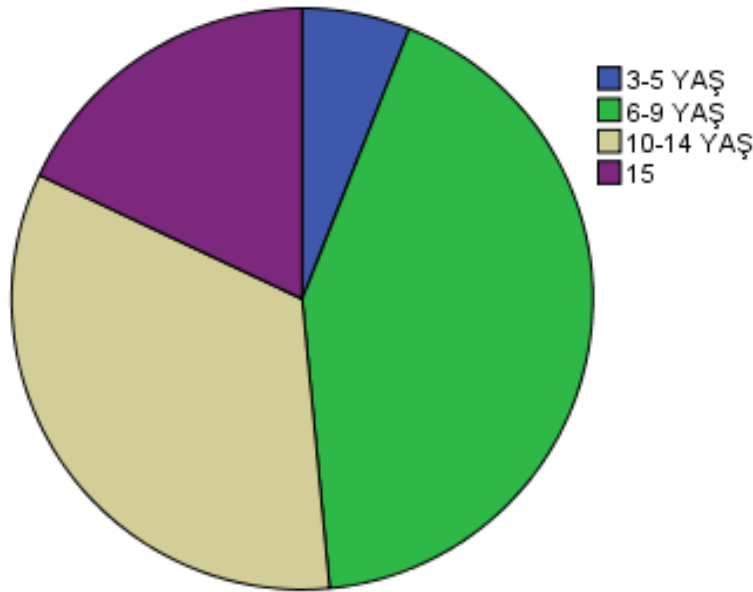
Şekil 1. Çocukların cinsiyet dağılımları şeması

Tablo 2

Araştırmaya Katılan Velilerin Çocukların Yaş Gruplarına Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Yaş	f	%
3-5 Yaş	12	6,0
6-9 Yaş	85	42,5
10-14 Yaş	67	33,5
15	36	18,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının yaş dağılımına bakıldığında, çocukların 12'si (%6) 3-5 yaş, 85'i (%42,5) 6-9 yaş, 67'si (%33,5) 10-14 yaş ve 36'sı (%18) 15 yaşındadır. Yaş dağılımına ilişkin pasta grafiği aşağıda verildiği gibidir:

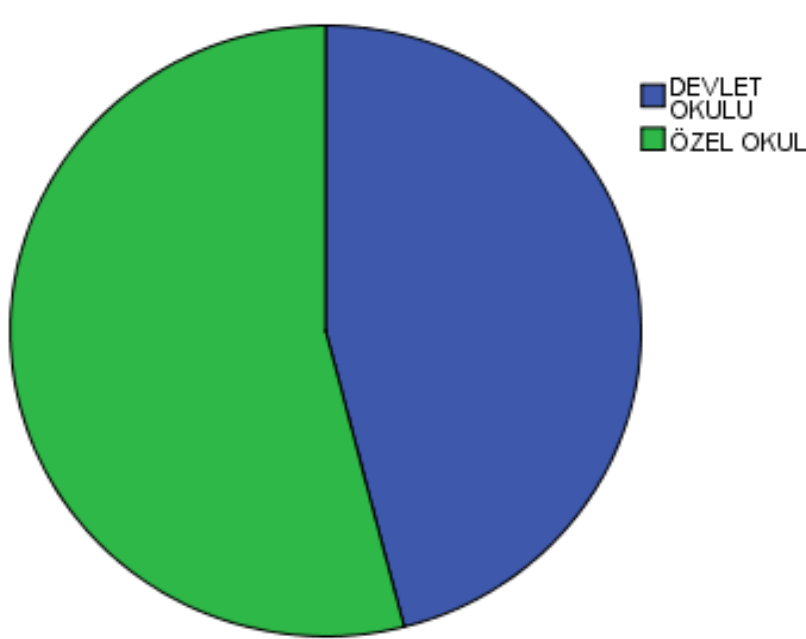
Şekil 2. Çocukların yaş grupları şeması

Tablo 3

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocukların Okuduğu Okullara Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Okul Tipi	f	%
Devlet Okulu	92	46,0
Özel Okul	108	54,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının okul dağılımına bakıldığında, çocukların 92'si (%46) devlet okulu, 108'i (%54) özel okula gitmektedir. Çocukların gittiği okul dağılımına ilişkin pasta grafiği aşağıda verildiği gibidir:

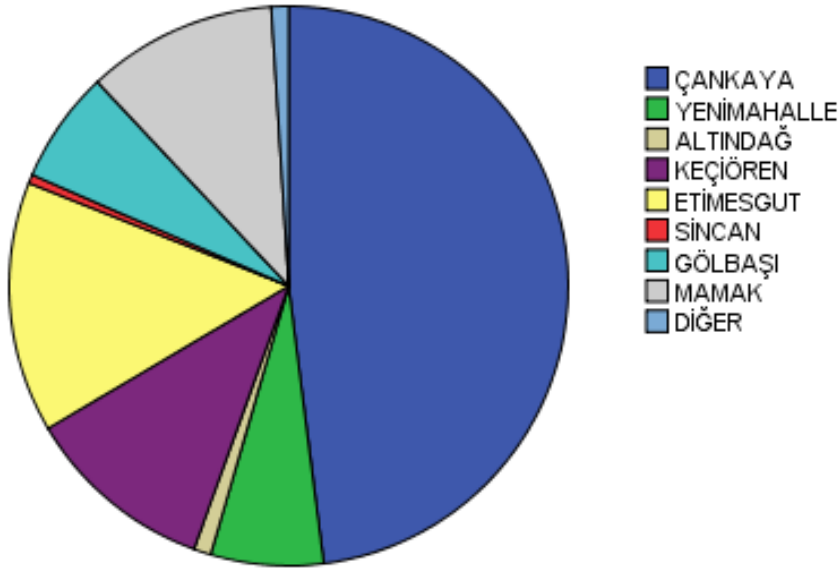
Şekil 3. Çocukların okudukları okullar şeması

Tablo 4

Araştırmaya Katılan Ailelerin İkamet Ettikleri İlçelere Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

İlçeler	f	%
Çankaya	96	48,0
Yenimahalle	13	6,5
Altındağ	2	1,0
Keçiören	22	11,0
Etimesgut	29	14,5
Sincan	1	0,5
Gölbaşı	13	6,5
Mamak	22	11,0
Diğer	2	1,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin ikamet ettiği ilçe dağılımına bakıldığında, ailelerin 96'sı (%48) Çankaya, 13'ü (%6.5) Yenimahalle, 2'si (%1) Altındağ, 22'si (%11) Keçiören, 29 'u (%14,5) Etimesgut, 1'i (%0,5) Sincan, 13'ü (%6,5) Gölbaşı, 22'si (%11) Mamak ve 2'si (%1) diğer semtlerde ikamet etmektedir. İlçe dağılımına ilişkin pasta grafiği aşağıda verildiği gibidir:

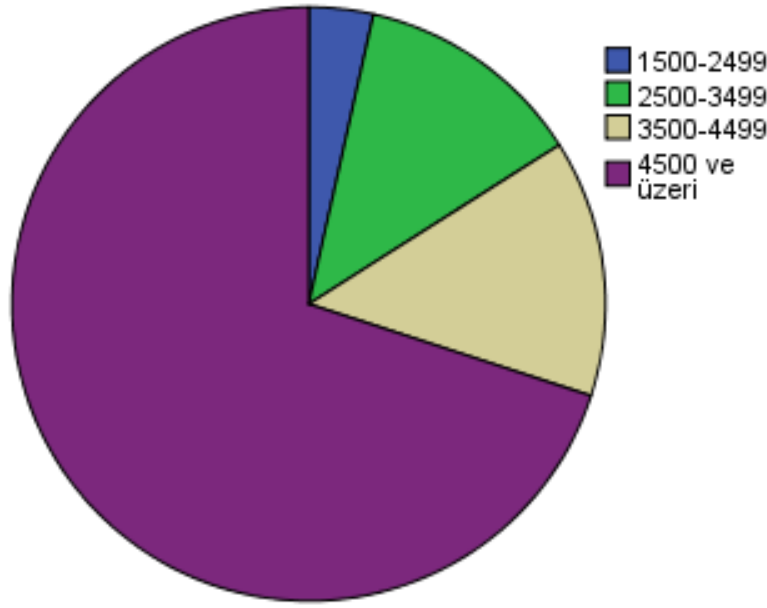
Şekil 4. Çocukların ikamet ettikleri ilçelerin şeması

Tablo 5

Araştırmaya Katılan Ailelerin Gelir Durumuna Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Gelir	f	%
1500-2499	7	3,5
2500-3499	25	12,5
3500-4499	28	14,0
4500 ve üzeri	140	70,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin gelir durumuna dağılımına bakıldığında, 7'si (%3,5) 1500-2499, 25'i (%12,5) 2500-3499, 28'i (%14) 3500-4499 ve 140'ı (%70) 4500 ve üzeri gelire sahiptir. Gelir dağılımına ilişkin pasta grafiği aşağıda verildiği gibidir:

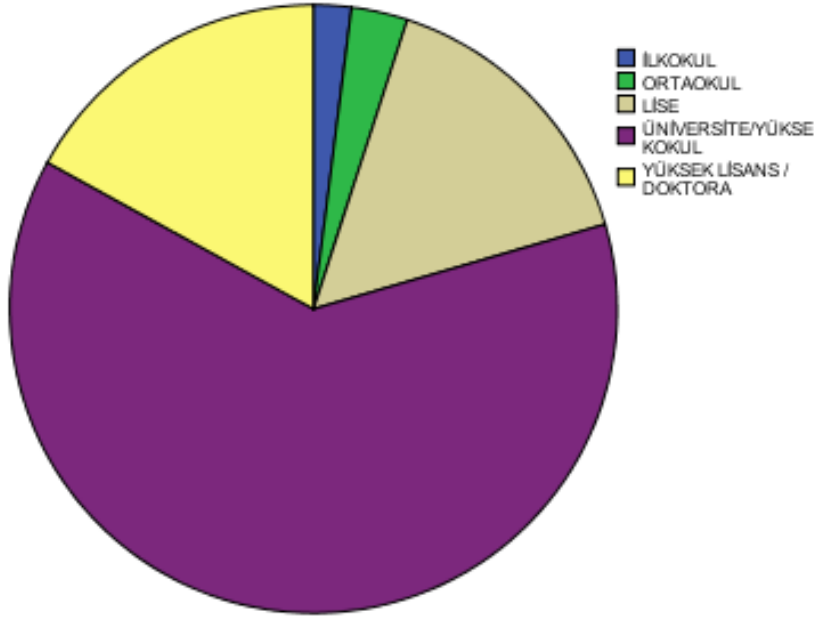
Şekil 5. Ailelerin gelir durumu dağılımlarının şeması

Tablo 6

Araştırmaya Katılan Annenin Eğitim Durumuna Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Anne Eğitim Durumu	f	%
İlkokul	4	2,0
Ortaokul	6	3,0
Lise	31	15,5
Üniversite/yüksekokul	125	62,5
Yüksek lisans / doktora	34	17,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan annelerin eğitim durumu dağılımına bakıldığında, 4'ü (%2) ilkokul, 6'sı (%3) Ortaokul, 31'i (%15,5) Lise ve 125'i (%62,5) Üniversite/Yüksekokul ve 34'ü (%17) Yüksek Lisans/Doktora eğitim düzeyine sahiptir. Anne eğitim durumunun dağılımına ilişkin pasta grafiği aşağıda verildiği gibidir:

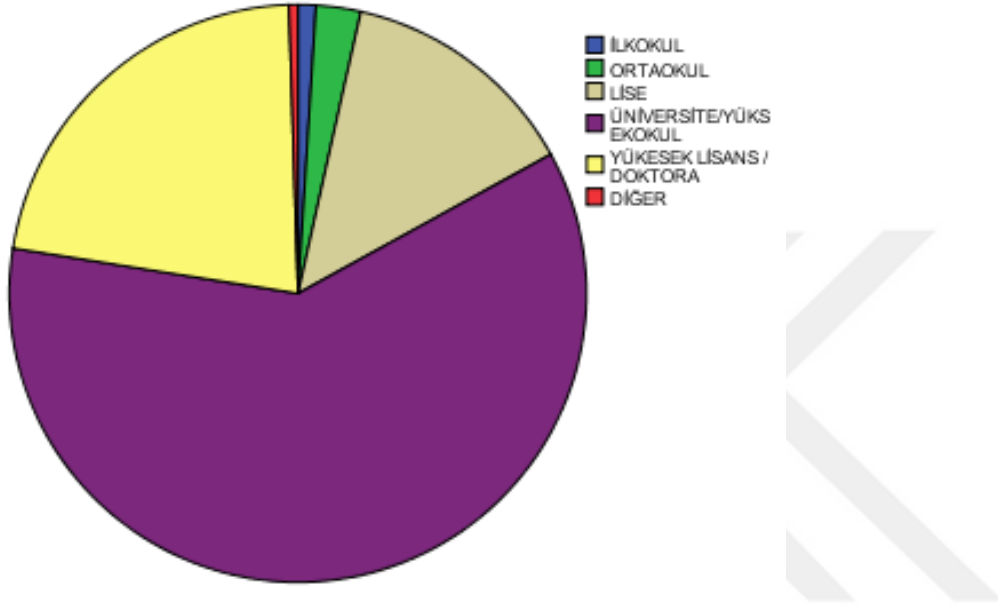
Şekil 6. Annelerin eğitim durumuna göre dağılımlarının şeması

Tablo 7

Araştırmaya Katılan Babaların Eğitim Durumuna Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Baba Eğitim Durumu	f	%
İlkokul	2	1
Ortaokul	5	2,5
Lise	27	13,5
Üniversite/Yüksekokul	121	60,5
Yüksek Lisans/Doktora	44	22
Diğer	1	0,5
Toplam	200	100

Ankete katılan babaların eğitim durumu dağılımına bakıldığında, 2'si (%1) ilkokul, 5'i (%2,5) Ortaokul, 27'si (%13,5) Lise, 121'i (%60,5) Üniversite/Yüksekokul, 44'ü (%22) Yüksek Lisans/Doktora ve 1'i (%0,5) diğer eğitim durumuna sahiptir. Baba eğitim durumunun dağılımına ilişkin pasta grafiği aşağıda verildiği gibidir:

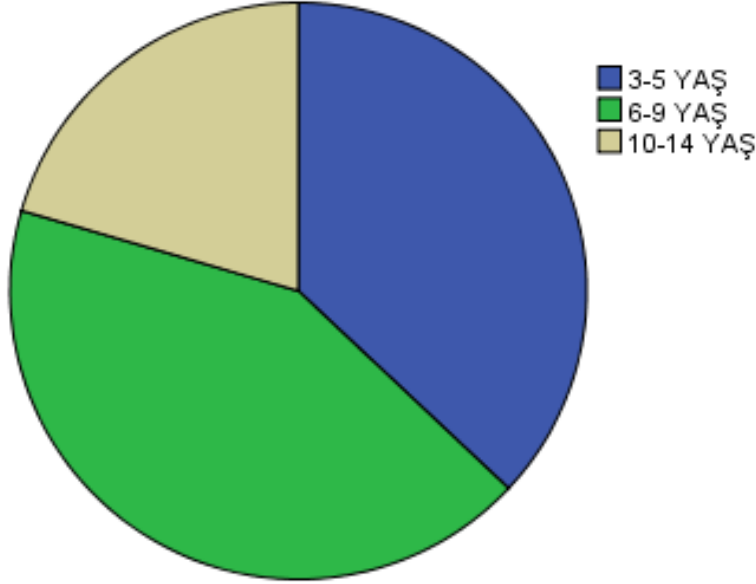
Şekil 7. Babaların Eğitim Durumuna Göre Dağılımları

Tablo 8

Araştırmaya Katılan Velilerin Çocuklarının Çalgı Eğitimine Başlama Yaşına Göre Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Yaş	f	%
3-5 yaş	74	37,0
6-9 yaş	85	42,5
10-14 yaş	41	20,5
Total	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının çalgı eğitimine başlama yaş dağılımına bakıldığında, çocukların 74'ü (%37) 3-6 yaş, 85'i (%42,5) 7-10 yaş ve 41'i (%20,5) 10-14 yaşır. Çocukların çalgı eğitimine başlama yaş dağılımına ilişkin pasta grafiği aşağıda verildiği gibidir:

Şekil 8. Çocukların çalgı eğitimine başlama yaşının şeması

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin, Ebeveynlerin Aile Büyüklerinin ve Çocukların Çalgı Çalma Durumu

Tablo 9

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çalgı Çalma Frekansları (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Çalma Durumu	f	%
Daha önce çalanlar	48	24,0
Hiç çalmayanlar	141	70,5
Halen çalıyor olanlar	11	5,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çalgı çalma durumuna bakıldığında, ailelerin 48'i (%24) daha önce bir çalgı çalmış olduğu, 141'i (%70,5) herhangi bir çalgı çalmamış, 11'i (%5,5) halen aktif olarak bir çalgı çaldığı anlaşılmaktadır.

Tablo 10

Ankete Katılan algı çalmış/çalmakta Olan Ebeveynlerin çaldığı algı Türlerinin Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

	f	%
Piyano	22	31,4
Keman	2	2,9
Gitar	14	20,0
Bağlama	14	20,0
Diğer	18	25,7
Toplam	70	100

Ankete katılan çalgı çalmış/çalmakta olan ailelerin çalgılarına bakıldığında, 22'si (% 31,5) piyano, 2'si (% 2,9) keman, 14' (% 20,0) gitar, 14' (% 20,0) bağlama, 18'si (% 25,7) diğer algıları aldıkları anlaşılmaktadır.

Tablo 11

Ankete Katılan Çalgı Çalmış/Çalmakta Olan Ebeveynlerin Çalgı Çalmaya Başlama Sebeplerinin Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı çalmaya başlama sebepleri	f	%
Aile geleneği	4	6,2
Aile yönlendirmesi	15	23,0
Kendi isteği	35	53,8
Öğretmen yönlendirmesi	7	10,8
Diğer	4	6,2
Toplam	65	100,0

Ankete katılan çalgı çalmış/çalmakta olan ailelerin çalgı çalmaya başlama sebeplerine bakıldığında, 4'ü (%6,2) aile geleneği ile, 15'i (%23,0) aile yönlendirmesi ile, 35 'i (%53,8) kendi isteği ile, 7'si (%10,8) öğretmen yönlendirmesi ile, 4'ü (%6,2) diğer sebeplerle çalgı çalmaya başlamıştır.

Tablo 12

Ankete Katılan Ebeveynlerin Aile Büyüklerinin Çalgı Çalma Frekansları (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı çalma durumu	f	%
Daha önce çalanlar	48	24,0
Hiç çalmayanlar	150	75,0
Halen çalıyor olanlar	2	1,0
Toplam	200	100,0

Ankete cevaplayan ebeveynlerin aile büyüklerinin çalgı çalma durumuna bakıldığında, aile büyüklerinin 48'inin (%24) daha önce bir çalgı çalmış olduğu, 150'sinin (%75,0) herhangi bir çalgıyı çalmadığı, 2'sinin ise (%1,0) halen aktif olarak bir çalgıyı çaldığı anlaşılmaktadır.

Tablo 13

Ankete Katılan Çalgı Çalmış/Çalmakta Olan Ebeveynlerin Aile Büyüklerinin Çaldığı Çalgı Türlerinin Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgılar	f	%
Piyano	13	22,4
Keman	2	3,4
Gitar	8	13,8
Bağlama	10	17,2
Diğer	25	43,1
Toplam	58	100

Ankete katılan çalgı çalmış/çalmakta olan ailelerin aile büyüklerinin çalgılarına bakıldığında, 13'ü (%22,4) piyano, 2'si (%3,4) keman, 8'i (%13,8) gitar, 10'u (%17,2) bağlama, 25'si (%43,1) diğer çalgıları çaldıkları anlaşılmaktadır.

Tablo 14

Ankete Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Çaldığı Çalgı Türlerinin Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgılar	f	%
Piyano	135	58,2
Keman	21	9,1
Gitar	38	16,4
Bağlama	9	3,9
Diğer	29	12,5
Toplam	232	100

Ankete katılan ailelerin çocuklarının çalgılarına bakıldığında, 135'i (%58,2) piyano, 21'i (%9,1) keman, 38'i (%16,4) gitar, 9'u (%3,9) bağlama, 29'u (%12,5) diğer çalgıları çalmaktadırlar.

Tablo 15

Ankete Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Çalgı Çalma Sebeplerinin Frekans(f) ve Yüzde(%) Dağılımları

Çalgı Çalma Sebepleri	f	%
Aile geleneği	2	0,9
Aile yönlendirmesi	110	49,1
Kendi isteği	85	37,9
Öğretmen yönlendirmesi	20	37,9
Diğer	7	3,1
Toplam	224	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının çalgı eğitimine başlama sebeplerine bakıldığında, 2'si (%0,9) aile geleneği ile, 110'u (%49,1) aile yönlendirmesi ile, 85 'i (%37,9) kendi isteği ile, 20'si (%37,9) öğretmen yönlendirmesi ile, 7'si (%3,1) diğer sebeplerle çalgı çalmaya başlamıştır.

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Bireysel ve Çocuklarla Beraber Buldukları Müziksel Etkinlikler, Bilgi Düzeyleri

Tablo 16

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Bir Koroda, Orkestrada veya Çalgı Topluluğunda Önceden/Aktif Olarak Yer Alma Durumlarının Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Topluluğunda Bulunma	f	%
Daha önce yer alanlar	48	24,0
Hiç yer almayanlar	150	75,0
Halen yer alanlar	2	1,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ebeveynlerin bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda yer alma durumuna bakıldığında, 48'i (%24,0) önceden yer almış, 150'si (%75,0) hiç yer almamış, 2'sinin (%1,0) halen aktif olarak yer aldığı anlaşılmaktadır.

Tablo 17

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuğunun Bir Koroda, Orkestrada veya Çalgı Topluluğunda Önceden/ Aktif Olarak Bulunma Durumlarının Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Topluluğunda Bulunma	f	%
Daha önce yer alanlar	62	31,0
Hiç yer almayanlar	134	67,0
Halen yer alanlar	4	2,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda yer alma durumuna bakıldığında, 62'si (%31,0) önceden yer almış, 134'ü (%67,0) hiç yer almamış, 4'ü (%2,0) halen aktif olarak yer aldığı anlaşılmaktadır.

Tablo 18

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Dinledikleri Müzik Türlerinin Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Müzik Türleri	f	%
Türk halk müziği	71	16,7
Türk sanat müziği	78	18,4
Klasik müzik	89	21,1
Pop müziği	132	31,1
Diğer	54	12,7
Toplam	424	100,0

Ankete katılan ailelerde dinlenen müzik türlerine bakıldığında, 71'i (%16,7) Türk halk müziği, 78'i (%18,4) Türk sanat müziği, 89'u (%21,1) Klasik müzik, 132'si (%31,1) Pop müziği, 54'ü (%12,7) diğer müzikleri dinlemektedir.

Tablo 19

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarla Beraber Müzik Dinleme Durumlarının Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Müzik Dinleme	f	%
Evet	121	60,5
Hayır	30	15,0
Kısmen	50	25,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin bireylerinin beraber müzik dinleme durumlarına bakıldığında, 121'i (%60,5) beraber müzik dinlemekte, 30'u (%15,0) beraber müzik dinlememekte, 50'si (%25,0) kısmen beraber müzik dinlemektedir.

Tablo 20

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarla Beraber Günlük Müzik Dinleme Sıklıklarının Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Müzik Dinleme Alışkanlıkları	f	%
Günde 3 saat ve daha fazla	33	16,5
Günde 1 - 2 saat	47	23,5
Günde yarım – 1 saat	33	16,5
Aklıma geldikçe	73	36,5
Diğer	14	7,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan aile bireylerinin beraber müzik dinleme alışkanlıklarına bakıldığında, 33'ü (%16,5) günde 3 saat ve daha fazla, 47'si (%23,5) günde 1 - 2 saat, 33'ü (%16,5) günde yarım – 1 saat, 73'ü (%36,5) aklına geldikçe, 14'ü (%7,0) diğer müzikleri dinlemektedir.

Tablo 21

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocukların Eğitimini Aldığı Çalgı İle İlgili Müzikleri Dinleme Durumlarının Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı ile ilgili Müzik Dinleme	f	%
Evet	108	54,0
Hayır	16	8,0
Kısmen	76	38,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuğun eğitimini aldığı çalgı ile ilgili müzikleri dinleme durumlarına bakıldığında, 108'i (%54,0) çocuğun eğitimini aldığı çalgı ile ilgili müzikleri dinlemekte, 16'sı (%8,0) çocuğun eğitimini aldığı çalgı ile ilgili müzikleri dinlememekte, 76'sı (%38,0) kısmen çocuğun eğitimini aldığı çalgı ile ilgili müzikleri dinlemektedir.

Tablo 22

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuğuyla Konser vb. Etkinliklere Gitme Sıklıklarının Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Konserlere Gitme Sıklığı	f	%
Ayda iki veya daha sık	8	4,0
Ayda bir	29	14,5
Senede iki veya daha sık	93	46,5
Senede bir	33	16,5
Nerdeyse hiç	37	18,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin beraber konser vb. etkinliklere gitme sıklıklarına bakıldığında, 8'i (%4,0) ayda iki veya daha sık, 29'u (%14,5) ayda bir, 93'ü (%46,5) senede bir veya daha sık, 33'ü (%66,5) senede bir konser vb. etkinliklere giderken, 37'si (%18,5) neredeyse hiç gitmektedir.

Tablo 23

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Konser vb. Etkinliklere Gittiklerinde Çocuğun Motivasyon Durumunun Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Motivasyon Durumu	f	%
Evet	127	63,5
Hayır	16	8,0
Kısmen	57	28,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin konser vb. etkinliklere gidildiğinde çocuklarının motivasyon durumlarına bakıldığında, 127'si (%63,5) çocuğun motivasyonunun arttığını, 16'sı (%8,0) çocuğun motivasyonunun artmadığını, 57'si (%28,5) kısmen çocuğun motivasyonunun arttığını belirtmiştir.

Tablo 24

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuğuna Yardım Edebilecek Düzeyde Temel Müzik Eğitiminde Bilgilerinin Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Temel Müzik Eğitiminde Bilgi Düzeyi	f	%
Evet	47	23,5
Hayır	92	46,0
Kısmen	61	30,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitiminde bilgi durumlarına bakıldığında, 47'si (%23,5) bilgisi yeterli, 92'si (%46,0) bilgisi yetersiz, 61'i (%30,5) bilgisi kısmen yeterlidir.

Tablo 25

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Müziğin Çocuk Gelişimine Etkileri Hakkındaki Bilgilerinin Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Müziğin Çocuk Gelişimine etkisi Hakkındaki Bilgi Durumu	f	%
Evet	147	73,5
Hayır	16	8,0
Kısmen	37	18,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin müziğin çocuk gelişimine etkileri hakkındaki bilgi durumlarına bakıldığında, 147'sinin (%73,5) bilgisi yeterli, 16'sının (%8,0) bilgisi yetersiz, 37'sinin (%18,5) bilgisi kısmen yeterlidir.

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocukunun Çalgı Derslerine Yönelik Tutumu

Tablo 26

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Derslere İstekli Gitme Durumunun Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Derse İstekli Gitme Durumu	f	%
Evet	156	78,0
Hayır	3	1,5
Kısmen	41	20,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının derslere istekli gitme durumlarına bakıldığında, 156'sı (%78,0) derslere istekli gitmekte, 3'ü (%1,5) derslere istekli gitmemekte, 41'i (%20,5) kısmen derslere istekli gitmektedir.

Tablo 27

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Öğretmeniyle Olan İlişkisi İle Çalgı Derslerindeki Motivasyon Durumunun Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Motivasyon Durumu	f	%
Evet	189	94,5
Kısmen	11	5,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının öğretmeniyle olan ilişkisinin, çalgı derslerindeki motivasyon durumlarına bakıldığında, 189'unun (%78,0) motivasyonu artmakta, 11'inin (%5,5) kısmen motivasyonu artmaktadır.

Tablo 28

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle, Düzenli Olarak Çalışma Durumunun Frekans (f) Ve Yüzde (%) Dağılımları

Düzenli Olarak Çalışma Durumu	f	%
Evet	117	58,5
Hayır	10	5,0
Kısmen	73	36,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle, düzenli olarak çalışma durumlarına bakıldığında, 117'si (%78,0) belirli sürelerle, düzenli olarak çalışmakta, 10'u (%5,0) belirli sürelerle, düzenli olarak çalışmamakta, 73'ü (%36,5) kısmen belirli sürelerle, düzenli olarak çalışmaktadır.

Tablo 29

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Eğitim Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene ve Ortama Sahip Olma Durumunun Frekans (f) ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalışma Ortamına Sahip Olma	f	%
Evet	161	80,5
Hayır	6	3,0
Kısmen	33	16,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının eğitim aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene ve ortama sahip olma durumlarına bakıldığında, 161'i (%80,5) çalışabileceği düzene ve ortama sahip, 6'sı (%3,0) çalışabileceği düzene ve ortama sahip değil, 33'ü (%16,5) kısmen çalışabileceği düzene ve ortama sahiptir.

Tablo 30

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarının Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışmalarının Frekans (f) Ve Yüzde (%) Dağılımları

Kendi İsteğiyle Çalışma Durumu	f	%
Evet	117	58,5
Hayır	14	7,0
Kısmen	69	34,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışma durumlarına bakıldığında, 117'si (%58,5) kendi isteğiyle çalışmakta, 14'ü (%7,0) kendi isteğiyle çalışmamakta, 69'u (%34,5) kısmen kendi isteğiyle çalışmaktadır.

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarını, Çocuk Gelişimi Sebebiyle Çalgı Derslerine Yönlendirme Durumları

Tablo 31

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını Çalgı Eğitiminin Çocuk Gelişimine Etkileri Hakkındaki Çalışmalar Sebebiyle, Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans(F) Ve Yüzde(%) Dağılımları

Çalgı Eğitimine Yönlendirme Sebebi	f	%
Evet	139	69,5
Hayır	11	5,5
Kısmen	50	25,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarını çalgı eğitiminin çocuk gelişimine etkileri hakkındaki çalışmalar sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirme durumlarına bakıldığında, 139'u (%69,5) çalgı eğitiminin çocuk gelişimine etkileri, 11'i (%5,5) çalgı eğitiminin çocuk gelişimine etkilerini düşünmeden, 50'si (%25,0) kısmen çalgı eğitiminin çocuk gelişimine etkileri sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirmiştir.

Tablo 32

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını Çalgı Eğitiminin Çocukların Sosyal Davranışlarındaki Gelişimini Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans (f) Ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Eğitimine Yönlendirme Sebebi	f	%
Evet	139	69,5
Hayır	15	7,5
Kısmen	46	23,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarını çalgı eğitiminin çocukların sosyal davranışlarındaki gelişimini etkilemesi sebebiyle çalgı eğitime yönlendirme durumlarına bakıldığında, 139'u (%69,5) çalgı eğitiminin çocukların sosyal davranışlarına etkileri, 15'i (%7,5) çalgı eğitiminin çocukların sosyal davranışlarına etkilerini düşünmeden, 46'sının (%23,0) kısmen çalgı eğitiminin çocukların sosyal davranışlarına etkileri sebebiyle çalgı eğitime yönlendirmiştir.

Tablo 33

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını, Çalgı Eğitiminin Çocukların Görsel-Bedensel-İşitsel-Zihinsel Koordinasyonlarının Gelişimini Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitime Yönlendirmelerinin Frekans (f) Ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Eğitime Yönlendirme Sebebi	f	%
Evet	141	70,5
Hayır	19	9,5
Kısmen	40	20,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarını çalgı eğitiminin çocukların görsel-bedensel-ışitsel-zihinsel koordinasyonlarının gelişimini etkilemesi sebebiyle çalgı eğitime yönlendirme durumlarına bakıldığında, 141'i (%70,5) çalgı eğitiminin çocukların görsel-bedensel-ışitsel-zihinsel koordinasyonlarının gelişimine etkileri, 19'u (%9,5) çalgı eğitiminin çocukların görsel-bedensel-ışitsel-zihinsel koordinasyonlarının gelişimine etkilerini düşünmeden, 40'ının (%20,0) kısmen çalgı eğitiminin çocukların görsel-bedensel-ışitsel-zihinsel koordinasyonlarının gelişimine etkileri sebebiyle çalgı eğitime yönlendirmiştir.

Tablo 34

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını, Çalgı Eğitiminin Çocukların Akademik Başarısını Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans (f) Ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Eğitimine Yönlendirme Sebebi	f	%
Evet	106	53,0
Hayır	29	14,5
Kısmen	65	32,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarını çalgı eğitiminin çocukların akademik başarısını etkilemesi sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirme durumlarına bakıldığında, 106'sı (%53,0) çalgı eğitiminin çocukların akademik başarısına etkileri, 29'u (%14,5) çalgı eğitiminin çocukların akademik başarısına etkilerini düşünmeden, 65'inin (%32,5) kısmen çalgı eğitiminin çocukların akademik başarısına etkileri sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirmiştir.

Tablo 35

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını, Çalgı Eğitiminin Çocukların Özgüveninin Gelişimini Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans (f) Ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Eğitimine Yönlendirme Sebebi	f	%
Evet	152	76,0
Hayır	9	4,5
Kısmen	39	19,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarını çalgı eğitiminin çocukların özgüveninin gelişimini etkilemesi sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirme durumlarına bakıldığında, 152'si (%76,0) çalgı eğitiminin çocukların özgüveninin gelişimine etkileri, 9'u (%4,5) çalgı eğitiminin

çocukların özgüveninin gelişimine etkilerini düşünmeden, 39'unun (%19,5) kısmen çalgı eğitiminin çocukların özgüveninin gelişimine etkileri sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirmiştir.

Tablo 36

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarını, Çalgı Eğitiminin Çocukların Konsantrasyonunun Artmasını Etkilemesi Sebebiyle Çalgı Eğitimine Yönlendirmelerinin Frekans (f) Ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Eğitimine Yönlendirme Sebebi	f	%
Evet	128	64,0
Hayır	13	6,5
Kısmen	59	29,5
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarını çalgı eğitiminin çocukların konsantrasyonunun artmasını etkilemesi sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirme durumlarına bakıldığında, 128'i (%64,0) çalgı eğitiminin çocukların konsantrasyonunun artmasına etkileri, 13'ü (%6,5) çalgı eğitiminin çocukların konsantrasyonunun artmasına etkilerini düşünmeden, 59'unun (%29,5) kısmen çalgı eğitiminin çocukların konsantrasyonunun artmasına etkileri sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirmiştir.

Tablo 37

Araştırmaya Katılan Ailelerin Çocuklarının Sağlık Durumu (Hiperaktivite;Astım;Kanser; Psikolojik vb.) Sebebiyle Çalgı Eğitime Yönlendirmelerinin Frekans (f) Ve Yüzde (%) Dağılımları

Çalgı Eğitime Yönlendirme Sebebi	f	%
Evet	28	14,0
Hayır	154	77,0
Kısmen	18	9,0
Toplam	200	100,0

Ankete katılan ailelerin çocuklarının sağlık durumu (hiperaktivite;astım;kanser; psikolojik vb.) sebebiyle çalgı eğitime yönlendirme durumlarına bakıldığında, 28'i (%14,0) çocuklarının sağlık durumuna etkileri, 154'ü (%77,0) çocuklarının sağlık durumunda bir sebep olmaksızın, 18'i (%9,0) kısmen çocuklarının sağlık durumu sebebiyle çalgı eğitime yönlendirmiştir.

Çocukların Eğitimini Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Sahip Olması İle Ebeveynlerin Tutumu Arasındaki İlişkiler

Tablo 38

Araştırmaya Katılan Aile Bireylerinin Beraber Müzik Dinleme Durumları İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Sahip Olma Durumu Arasındaki İlişki:

			Aile bireylerinin beraber müzik dinleme durumları			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene sahip olma durumu	Evet	f	105	24	34	163
		%	52,8	12,1	17,1	81,9
	Kısmen	f	16	4	16	36
		%	8	2	8	18,1
Toplam		f	121	28	50	199
		%	60,8	14,1	25,1	100

Tablo 39

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	8,737 ^a	2	,013
Likelihood Ratio	7,979	2	,019
Linear-by-Linear Association	7,605	1	,006
N of Valid Cases	199		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5,07.

Aile bireylerinin beraber müzik dinlemelerinin, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği düzenin aile tarafından desteklenmesi ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 38’de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde beraber müzik dinleyen aile bireylerinin 121’inin (%60,8) çocuklarından 105’i (%52,8) eğitim aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene ve ortama sahiptir. Tabloya göre çocuklarıyla beraber müzik dinleyen ailelerin, çocuklarına eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği ortamı ve düzeni sağladığı söylenebilir. Bu durum, çocuklarıyla müzik dinleyen ailelerin, çocuklarına çalışma ortamı yaratma anlamında da çocuklarına destek verdikleri sonucuna ulaşılabilir. Aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği ortama sahip olma durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur $p=0,013 < \alpha=0.05$. Bu yüzden aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği ortama sahip olma durumu arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 40

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Evde Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyla İlgili Müzikler Dinlenmesi İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Sahip Olma Durumu Arasındaki İlişki:

			Evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesi			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene sahip olma durumu	Evet	f	94	12	55	161
		%	47,2	6	27,6	62,3
	Kısmen	f	12	5	21	38
		%	6	2,5	10,6	37,7
Toplam		f	106	17	76	199
		%	53,3	8,5	38,2	100

Tablo 41

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	8,903 ^a	2	,012
Likelihood Ratio	9,003	2	,011
Linear-by-Linear Association	7,872	1	,005
N of Valid Cases	199		

a. 1 cells (16,7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3,25.

Evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesinin, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene sahip olma durumu ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 40'da verilmiştir.

Tablo incelendiğinde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin 106'sının (%53,3) çocuklarından 94'ü (%47,2) eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene sahiptir. Tabloya göre çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin çocuklarının eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene sahip olduğu söylenebilir. Bu durum, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin, çocuklarına çalışma ortamı yaratma anlamında da çocuklarına destek verdikleri sonucuna ulaşılabilir. Ailelerin evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlemeleri ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği ortama sahip olma durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur $p=0,012 < \alpha=0.05$. Bu yüzden evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzik dinlenmesi ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği ortama sahip olma durumu arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Çocukların Çalgı Derslerine İstekli Gitmesiyle İlişkili Durumlar

Tablo 42

Ailecek Konser Vb. Etkinliklere Gitme Sıklığı İle Çocukların Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi İle Arasındaki İlişki:

			Ailecek konser vb. etkinliklere gitme sıklığı				Toplam
			Ayda bir, veya daha sık	Senede iki veya daha sık	Senede bir	Neredeyse hiç	
Çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi	Evet	f	30	74	23	28	155
		%	15,1	37,2	11,6	14,1	77,9
	Kısmen	f	7	19	10	8	44
		%	3,5	9,5	5	4	22,1
Toplam		f	37	93	33	36	199
		%	18,6	46,7	16,6	18,1	100

Tablo 43

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. (2-sided)	Sig.
Pearson Chi-Square	1,658 ^a	3	,646	
Likelihood Ratio	1,574	3	,665	
Linear-by-Linear Association	,476	1	,490	
N of Valid Cases	199			

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 7,30.

Ailecek konser vb. Etkinliklere gitme sıklığının, çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi arasında ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 42’de verilmiştir.

Tablo genel olarak incelendiğinde hiç konser vb. etkinliklere gitmeyen sadece 28 (%14,1) çocuğun derslere istekle gittiği görülmektedir. Senede bir veya daha sık konsere giden

çocukların 74'ünün (%37,2) çalgı derslerine daha istekli gittiği ve genel olarak konser vb. etkinliklere giden çocukların çalgı dersine gitme isteğini arttırdığı düşünülebilir. Fakat ailecek konser vb. etkinliklere giden çocukların, çalgı derslerine istekli gitmesi arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,646 > \alpha=0,05$. Bu yüzden ailecek konser vb. etkinliklere giden çocukların, çalgı derslerine istekli gitmesi arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 44

Ailelerin Çocuğuna Yardım Edebilecek Düzeyde Temel Müzik Eğitime Yönelik Bilgisi ile Çocuğun Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:

			Ailenin temel müzik eğitimine yönelik bilgisi			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun çalgı derslerine istekli gitmesi	Evet	f	36	72	18	126
		%	21,3	42,6	10,7	74,6
Kısmen	Kısmen	f	11	19	13	43
		%	6,5	11,2	7,7	25,4
Toplam		f	47	91	31	169
		%	27,8	53,8	18,3	100

Tablo 45

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	5,547a	2	,062
Likelihood Ratio	5,140	2	,077
Linear-by-Linear Association	2,525	1	,112
N of Valid Cases	169		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 7,89.

Ailelerin çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitimi bilgisine sahip olmasının, çocuğun çalgı derslerine istekli gitme durumunu etkilemesi ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 44 'de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde temel müzik eğitimi bilgisine sahip olmayan ailelerin 91'inin (%53,8), 72 (%42,6) çocuğun çalgı derslerine istekli gitme durumunu etkilememiştir. Dolayısıyla ailelerin çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitimi bilgisine sahip olmasının, çocuğun çalgı derslerine istekli gitme durumunu etkilemesi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır, $p=0,062 > \alpha=0.05$.

Tablo 46

Aile Bireylerinin Beraber Müzik Dinlemeleri ile Çocuğun Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:

			Aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun çalgı derslerine istekli gitmesi	Evet	f	98	20	39	157
		%	49,2	10,1	19,6	78,9
	Kısmen	f	23	8	11	42
		%	11,6	4	5,5	21,1
Toplam		f	121	28	50	199
		%	60,8	14,1	25,1	100

Tablo 47

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	1,281 ^a	2	,527
Likelihood Ratio	1,221	2	,543
Linear-by-Linear Association	,365	1	,545
N of Valid Cases	199		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5,91.

Aile bireylerinin beraber müzik dinlemelerinin, çocuğun çalgı derslerine istekli gitmesini etkilemesiyle ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 46'da verilmiştir.

Tablo incelendiğinde beraber müzik dinleyen aile bireylerinin 121'inin (%60,8) çocuklarından 98'si (%49,2) derslere istekli giderken, hiç beraber müzik dinlemeyen aile bireylerinin 28'inin (%14,1) çocuklarının 8'i (%4) kısmen derse istekli gitmektedir. Tabloya göre çocuklarıyla beraber müzik dinleyen ailelerin çocuklarının çoğunluğunun derslerine istekli gittiği söylenebilir. Fakat aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri ile çocuğun çalgı derslerine istekli gitmesi arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,527 > \alpha=0,05$. Bu yüzden aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri ile çocuğun çalgı derslerine istekli gitmesi arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 48

Evde Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyla İlgili Müzikler Dinlenmesi ile Çocuğun Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:

			Çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesi			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun çalgı derslerine istekli gitmesi	Evet	f	89	12	55	156
		%	44,7	6	27,6	78,4
Kısmen	Kısmen	f	19	5	19	43
		%	9,5	2,5	9,5	21,6
Toplam		f	108	17	74	199
		%	54,3	8,5	37,2	100

Tablo 49

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	2,362 ^a	2	,307
Likelihood Ratio	2,339	2	,310
Linear-by-Linear Association	1,799	1	,180
N of Valid Cases	199		

a. 1 cells (16,7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3,67.

Evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesinin, çocuğun çalgı derslerine istekli gitme durumu ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 48'de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin 108'inin (%53,4) çocuklarından 89'u (%44,7) çalgı derslerine istekli gitmektedir. Tabloya göre çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin çocuklarının çalgı derslerine istekli gittiği söylenebilir. Fakat çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler

dinleyen ailelerin çocuklarının çalgı derslerine istekli gitme durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır, $p=0,307 > \alpha=0.05$. Bu yüzden çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin çocuklarının çalgı derslerine istekli gitme durumu arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 50

Çocuğun Konser vb. Etkinliklere Gittiğinde Çalışmaya Yönelik Motivasyonu ile Çocuğun Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:

			Çocuğun konser vb. Toplam Etkinliklere çalışmaya gittiğinde motivasyonu yönelik		
			Evet	Kısmen	
Çocuğun çalgı derslerine istekli gitmesi	Evet	f	110	38	148
		%	57,6	19,9	77,5
	Kısmen	f	22	21	43
		%	11,5	11	22,5
Toplam		f	132	59	191
		%	69,1	30,9	100

Tablo 51

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	8,373 ^a	1	,004		
Continuity Correction ^b	7,323	1	,007		
Likelihood Ratio	7,959	1	,005		
Fisher's Exact Test				,005	,004
Linear-by-Linear Association	8,329	1	,004		
N of Valid Cases	191				

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 13,28.

b. Computed only for a 2x2 table

Çocukların konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonunun, çocuğun çalgı derslerine istekli gitmesi ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 50'de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu artan 132 (%69,1) çocuktan 110'u (%57,6) çalgı derslerine istekli gitmekte, 22'si (%11,5) kısmen çalgı derslerine istekli gitmektedir. Tabloya göre konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu artan çocukların, çalgı derslerine istekli gittiği söylenebilir. Konser vb. etkinliklere giden çocukların çalışmaya yönelik motivasyon durumu ile çalgı derslerine istekli gitmesi arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $p=0,004 < \alpha=0.05$. Bu yüzden konser vb. etkinliklere giden çocukların çalışmaya yönelik motivasyon durumu ile çalgı derslerine istekli gitmesi arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 52

Çalgı Eğitimi Almakta Olan Çocukların Bir Koroda, Orkestrada veya Çalgı Topluluğunda Bulunması ile Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişkisi:

			Çocukların bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunması		Toplam
			Evet	Hayır	
Çalgı derslerine istekli gitmesi	Evet	f	51	105	156
		%	25,6	52,8	78,4
	Hayır	f	13	30	43
		%	6,5	15,1	21,6
Toplam	f	64	135	199	
	%	32,2	67,8	100	

Tablo 53

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2- sided)	Exact Sig. (1- sided)
Pearson Chi-Square	,093 ^a	1	,760		
Continuity Correction ^b	,015	1	,903		
Likelihood Ratio	,094	1	,759		
Fisher's Exact Test				,855	,457
Linear-by-Linear Association	,093	1	,760		
N of Valid Cases	199				

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 13,83.

b. Computed only for a 2x2 table

Çalgı eğitimi almakta olan çocukların bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunmasının, çalgı derslerine istekli gitmesi ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 52 'de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunan 64 (%32,2) çocuktan, 51'inin (%25,6) çalgı derslerine istekli gittikleri, 13'ünün (%6,5) istekli

gitmedikleri belirtilmiştir. Bu sonuca göre bir toplulukla beraber müzik yapan çocukların çoğunluğunun beraber müzik yapma durumundan etkilenmiş olabileceği düşünülebilir. Bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunmayan çocuk sayısı %67,8 (135) olması sebebiyle arada anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,457 > \alpha=0.05$. Yani çocukların bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunması ile çalgı derslerine istekli gitmesi arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 54

Çocukların Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi ile Öğretmeniyle Olan İlişisinin Motive Durumu Arasındaki İlişki:

			Çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi		Toplam
			Evet	Kısmen	
Çocukların öğretmeniyle olan ilişkisinin motive durumu	Evet	f	153	34	187
		%	76,5	17	93,5
	Kısmen	f	5	8	13
		%	2,5	4	6,5
Toplam		f	158	42	200
		%	79	21	100

Tablo 55. *Chi-Square Tests*

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	13,773 ^a	1	,000		
Continuity Correction ^b	11,283	1	,001		
Likelihood Ratio	10,931	1	,001		
Fisher's Exact Test				,001	,001
Linear-by-Linear Association	13,704	1	,000		
N of Valid Cases	200				

a. 1 cells (25,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 2,73.

b. Computed only for a 2x2 table

Çocukların çalgı derslerine istekli gitmesinin, öğretmeniyle olan ilişkisinin motivasyonunu arttırma durumu ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 54’de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde çalgı derslerine istekli giden 158 (%79) çocuktan, 153’ünün (%76,5) öğretmeniyle olan ilişkisinin motivasyonunu arttırdığı, 5’inin (%2,5) öğretmeniyle olan ilişkisinin motivasyonunu arttırmadığı belirtilmiştir. Çalgı derslerine istekli gitmeyen çocuk sayısı 42’dir (%21). Bu sonuca göre çocukların çalgı derslerine istekli gitmesinin, öğretmeniyle olan ilişkisinin motivasyonunu arttırması arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $p=0,001 < \alpha=0.05$. Yani çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi ile öğretmeniyle olan ilişkisinin motivasyonunu arttırması arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 56

Çocukların Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması ile Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi Arasındaki İlişki:

			Çocukların eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması		Toplam
			Evet	Kısmen	
Çalgı derslerine istekli gitmesi	Evet	f	105	50	155
		%	52,8	25,1	77,9
	Kısmen	f	16	28	44
		%	8	14,1	22,1
Toplam	f	121	78	199	
	%	60,8	39,2	100	

Tablo 57

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	14,158 ^a	1	,000		
Continuity Correction ^b	12,872	1	,000		
Likelihood Ratio	13,897	1	,000		
Fisher's Exact Test				,000	,000
Linear-by-Linear Association	14,087	1	,000		
N of Valid Cases	199				

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 17,25.

b. Computed only for a 2x2 table

Çocukların çalgı derslerine istekli gitmesinin, eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışma durumu ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 56'da verilmiştir.

Tablo incelendiğinde eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışan 121 (%60,8) çocuktan, 105'i (%52,8) çalgı derslerine istekli gitmekte, 16'sının (%8) çalgı derslerine kısmen istekli gittiği belirtilmiştir. Eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak kısmen çalışan çocuk sayısı 78'dir (%39,2). Bu sonuca göre eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışan çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $p=0,000 < \alpha=0.05$. Yani çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi ile eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Çocukların Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışmasıyla İlişkili Durumlar

Tablo 58

Konser Vb. Etkinliklere Gitme Sıklığı ile Çocuğun Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:

			Konser vb. etkinliklere gitme sıklığı				Toplam
			Ayda bir, iki veya daha sık	Senede iki veya daha sık	Senede bir	Neredeyse hiç	
Çocuğun çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışması	Evet	f	30	49	21	22	122
		%	15,1	24,6	10,6	11,1	61,3
	Kısmen	f	7	44	12	14	77
		%	3,5	22,1	6	7	38,7
Toplam	f	37	93	33	36	199	
	%	18,6	46,7	16,6	18,1	100	

Tablo 59

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	9,087 ^a	3	,028
Likelihood Ratio	9,683	3	,021
Linear-by-Linear Association	,984	1	,321
N of Valid Cases	199		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 12,77.

Konser vb. etkinliklere giden çocukların çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışma durumunun ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 58'de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde konsere vb. etkinliklere ayda bir, iki veya daha sık giden çocukların 30'u (% 15,1), Senede bir veya daha sık giden çocukların 49'u (%24,6) ve senede bir giden çocukların 21'inin (% 10,6), aileleri tarafından çalgılarını evde kendi isteğiyle kısmen çalışan çocuklara göre daha istekli çalıştıkları belirtilmiştir. Bu sebeple çocukların konser vb. etkinliklere gitmesinin, çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışması ile ilişkili olduğu söylenebilir, $p=0,028 < \alpha=0.05$. Yani çocukların konser vb. etkinliklere gitmesi ile kendi istekleriyle çalışmaları arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 60

Ailenin Çocuğuna Yardım Edebilecek Düzeyde Temel Müzik Eğitime Yönelik Bilgisi ile Çocuğun Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:

			Ailenin temel müzik eğitime Toplam yönelik bilgisi			
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışması	Evet	f	34	52	37	123
		%	17,1	26,1	18,6	61,8
Kısmen		f	13	39	24	76
		%	6,5	19,6	12,1	38,2
Toplam		f	47	91	61	199
		%	23,6	45,7	30,7	100

Tablo 61

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	3,082 ^a	2	,214
Likelihood Ratio	3,172	2	,205
Linear-by-Linear Association	1,259	1	,262
N of Valid Cases	199		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 17,95.

Ailelerin çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitime yönelik bilgisine sahip olmasının çocuğun çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışma durumu ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 60’da verilmiştir.

Tablo incelendiğinde temel müzik eğitimi bilgisine sahip olmayan ailelerin 91’inin (%45,7) çocuğu, çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışan 52 (%26,1) büyük çoğunluğu oluşturmaktadır. Bu sebeple çocukların çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışması ile ailelerin temel müzik eğitimi bilgisi ile bir ilişki olmadığı düşünülebilir. Ailelerin çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitimi bilgisine sahip olmasının, çocukların çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışma durumunu etkilemesi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır, $p=0,214 > \alpha=0.05$.

Tablo 62

Aile Bireylerinin Beraber Müzik Dinlemeleri ile Çocuğun Eğitim Aldığı Çalgıyı Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:

			Aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun eğitim aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışması	Evet	f	79	15	30	124
		%	39,7	7,5	15,1	62,3
	Kısmen	f	42	13	20	75
		%	21,1	6,5	10,1	37,7
Toplam		f	121	28	50	199
		%	60,8	14,1	25,1	100

Tablo 63

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	1,481 ^a	2	,477
Likelihood Ratio	1,464	2	,481
Linear-by-Linear Association	,659	1	,417
N of Valid Cases	199		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 10,55.

Aile bireylerinin beraber müzik dinlemelerinin, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışması ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 62’de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde beraber müzik dinleyen aile bireylerinin 121’inin (%60,8) ocuklarından 79’u (%39,7) eğitim aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışmaktadır. Tabloya göre aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,477 > \alpha=0.05$. Bu yüzden aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışma durumu arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 64

Evde Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyla İlgili Müzikler Dinlenmesi ile Çocuğun Çalgısını Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:

			Çocuğun eğitimini aldığı çalgiyla ilgili müzikler dinlenmesi			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun çalgisını kendi isteğiyle çalışması	Evet	f	67	6	40	113
		%	33,7	3	20,1	56,8
	Hayır	f	5	5	5	15
		%	2,5	2,5	2,5	7,5
	Kısmen	f	36	5	30	61
		%	18,1	2,5	15,1	35,7
Toplam	f	108	16	75	199	
	%	54,3	8	37,7	100	

Tablo 65

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	15,599 ^a	4	,004
Likelihood Ratio	10,620	4	,031
Linear-by-Linear Association	1,254	1	,263
N of Valid Cases	199		

a. 1 cells (11,1%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1,21.

Evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesinin, çocuğun çalgısını kendi isteğiyle çalışma durumu ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 64'te verilmiştir.

Tablo incelendiğinde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin 108'inin (%54,3) çocuklarından 67'si (%33,7) çalgısını kendi isteğiyle çalışmakta, 36'sı (%18,1) kısmen kendi isteğiyle çalışmakta, 5'i (%2,5) kendi isteğiyle çalışmaktadır. Tabloya göre çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin çocukları, çalgısını kendi isteğiyle çalıştığı söylenebilir. Ailelerin evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlemeleri ile çocuğun çalgısını kendi isteğiyle çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur $p=0,012 < \alpha=0.05$. Bu yüzden evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzik dinlenmesi ile çocuğun çalgısını kendi isteğiyle çalışma durumu arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 66

Çocuğun Konser vb. Etkinliklere Gittiğinde Çalışmaya Yönelik Motivasyonu ile Eğitimini Aldığı Çalgıyı Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:

			Çocuğun konser vb. Etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu		Toplam
			Evet	Kısmen	
Eğitimini aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışması	Evet	f	90	29	119
		%	47,1	15,2	62,3
Eğitimini aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışması	Kısmen	f	44	28	72
		%	23	14,7	37,7
Toplam		f	134	57	191
		%	70,2	29,8	100

Tablo 67

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	4,517 ^a	1	,034		
Continuity Correction ^b	3,850	1	,050		
Likelihood Ratio	4,449	1	,035		
Fisher's Exact Test				,050	,025
Linear-by-Linear Association	4,493	1	,034		
N of Valid Cases	191				

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 21,49.

b. Computed only for a 2x2 table

Çocukların konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonunun, eğitimi aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışma durumu ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 66'da verilmiştir.

Tablo incelendiğinde konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu artan 134 (%70,2) çocuktan 90'ı (%47,1) eğitimi aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışmakta, 44'ü (%23) kısmen eğitimi aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışmaktadır. Konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu kısmen artan 57 (%29,8) çocuğun ise yarısı eğitimi aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışmakta, diğer yarısı ise kısmen kendi isteğiyle çalışmaktadır. Tabloya göre konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu artan çocukların, eğitimi aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalıştığı söylenebilir. Konser vb. etkinliklere giden çocukların çalışmaya yönelik motivasyon durumu ile eğitimi aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışması arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $p=0,034 < \alpha=0.05$. Bu yüzden konser vb. etkinliklere giden çocukların çalışmaya yönelik motivasyon durumu ile eğitimi aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışması arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 68

Çocukların Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması ile Eğitim Aldığı Çalgıyı Kendi İsteğiyle Çalışması Arasındaki İlişki:

			Çocukların eğitim aldığı Toplam çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması		
			Evet	Kısmen	
Eğitim aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışması	Evet	f	102	22	124
		%	51,3	11,1	62,3
	Kısmen	f	18	57	75
		%	9	28,6	37,7
Toplam	f	120	79	199	
	%	60,3	39,7	100	

Tablo 69

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2- sided)	Exact Sig. (1- sided)
Pearson Chi-Square	66,258 ^a	1	,000		
Continuity Correction ^b	63,847	1	,000		
Likelihood Ratio	68,773	1	,000		
Fisher's Exact Test				,000	,000
Linear-by-Linear Association	65,925	1	,000		
N of Valid Cases	199				

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 29,77.

b. Computed only for a 2x2 table

Çocukların eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışmasının, çalgısını kendi isteğiyle çalışma durumu ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 68’de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışan 120 (%60,3) çocuktan, 102’sinin (%51,3) çalgısını kendi isteğiyle çalıştığı, 18’inin (%9) çalgısını kendi isteğiyle kısmen çalıştığı belirtilmiştir. Eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak kısmen çalışan çocuk sayısı ise 97’dir (%39,7). Bu sonuca göre eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışan çocukların, çalgısını kendi isteğiyle çalışması arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $p=0,000 < \alpha=0.05$. Yani çocukların çalgısını kendi isteğiyle çalışması ile eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 70

Çocukların Eğitim Aldığı Çalgıyı Derslerden Önce Kendi İsteğiyle Çalışması ile Ebeveynlerin Bir Çalgı Çalması Arasındaki İlişki:

			Çocukların eğitim aldığı çalgıyı kendi isteğiyle çalışması			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Ebeveynlerin çalgı çalması	Evet	f	26	5	23	54
		%	13	2,5	11,5	27
	Hayır	f	91	9	46	146
		%	45,5	4,5	23	73
Toplam	f	117	14	69	200	
	%	58,5	7	34,5	100	

Tablo 71

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	3,299a	2	,192
Likelihood Ratio	3,264	2	,196
Linear-by-Linear Association	2,870	1	,090
N of Valid Cases	200		

a. 1 cells (16,7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3,78.

Ebeveynlerin çalgı çalmasının, çocukların eğitim aldığı çalgıyı derslerden önce kendi isteğiyle çalışması ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 70'te verilmiştir.

Tablo incelendiğinde bir çalgı çalan 54 (%27) ebeveynin çocuklarının, 26'sı (%13) derslerden önce kendi istekleriyle çalıştıkları, %11,5 (23)'ünün kısmen kendi isteğiyle çalıştığı, 5'inin (%2,5) kendi istekleriyle çalışmadıkları belirtilmiştir. Bu sonuca göre ebeveyni mutlaka bir çalgı çalan çocukların, bu durumdan etkilenmiş olabileceği düşünülebilir. Herhangi bir çalgı çalmayan ebeveyn sayısı 146 (%73) olması ve dağılımın yeterli olamaması sebebiyle arada anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,090 > \alpha=0.05$. Yani ebeveynlerin bir çalgı çalması ile çocukların derslerden önce kendi istekleriyle çalışması arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 72

Çalgı Eğitimi Almakta Olan Çocukların Bir Koroda, Orkestrada veya Çalgı Topluluğunda Bulunması ile Derslerden Önce Kendi İstekleriyle Çalışması Arasındaki İlişki:

			Çocukların bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunması		Toplam
			Evete	Hayır	
Derslerden önce kendi istekleriyle çalışması	Evet	f	42	81	123
		%	21,1	40,7	61,8
	Hayır	f	20	56	76
		%	10,1	28,1	38,2
Toplam	f	62	137	199	
	%	31,2	68,8	100	

Tablo 73

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	1,343 ^a	1	,247		
Continuity Correction ^b	1,003	1	,317		
Likelihood Ratio	1,361	1	,243		
Fisher's Exact Test				,273	,158
Linear-by-Linear Association	1,336	1	,248		
N of Valid Cases	199				

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 23,68.

b. Computed only for a 2x2 table

Çalgı eğitimi almakta olan çocukların bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunmasının, derslerden önce kendi istekleriyle çalışması ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 72 'de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunan 62 (%31,2) çocuktan, 42'sinin (%21,1) derslerden önce kendi istekleriyle çalıştıkları, 20'sinin (%10,1)

kendi istekleriyle çalışmadıkları belirtilmiştir. Bu sonuca göre bir toplulukla beraber müzik yapan çocukların çoğunluğunun beraber müzik yapma durumundan etkilenmiş olabileceği düşünülebilir. Bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunmayan çocuk sayısı %68,8 (137) olması sebebiyle arada anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,158 > \alpha=0.05$. Yani çocukların bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunması derslerden önce kendi istekleriyle çalışması arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Çocukların Çalgılarını Belirli Sürelerle Çalışmalarıyla İlişkili Durumlar

Tablo 74

Ailelerin Konser vb. Etkinliklere Gitme Sıklığı ile Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Çalışması Arasındaki İlişki:

			Konser vb. etkinliklere gitme sıklığı				Toplam
			Ayda bir, iki veya daha sık	Senede iki veya daha sık	Senede bir	Neredeyse hiç	
Çocuğun belirli sürelerle düzenli çalışması	Evet	f	28	51	21	20	120
		%	14,1	25,8	10,6	10,1	60,6
	Kısmen	f	9	41	12	16	78
		%	4,5	20,7	6,1	8,1	39,4
Toplam		f	37	92	33	36	198
		%	18,7	46,5	16,7	18,2	100

Tablo 75

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	5,061 ^a	3	,167
Likelihood Ratio	5,282	3	,152
Linear-by-Linear Association	1,474	1	,225
N of Valid Cases	198		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 13,00.

Çocukların ailecek konser vb. etkinliklere gitme sıklığı ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli çalışma durumunun ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 74 'te verilmiştir.

Tablo incelendiğinde konsere giden çocukların ayda bir, iki veya daha sık konsere giden çocuklardan belirli sürelerle çalışanlar 28 (%14,1), kısmen çalışanlar 9 (%4,5), senede bir veya daha sık çocuklardan belirli sürelerle çalışanlar 51(%25,8), kısmen çalışanlar 41 (%20,7), senede bir konsere giden çocuklardan belirli sürelerle çalışanlar 21 (%10,6) kısmen çalışanlar, 12'dir (%6,1). Bu sonuca göre çocukların ailecek konser vb. etkinliklere gitmesi ile eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli çalışması arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,167 > \alpha=0.05$. Başka bir anlatımla çocukların ailecek konser vb. etkinliklere gitmesinin, eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli çalışması arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 76

Ailelerin Çocuğuna Yardım Edebilecek Düzeyde Temel Müzik Eğitime Yönelik Bilgisi ile Çocuğın Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması Arasındaki İlişkisi:

			Ailenin temel müzik eğitimine yönelik bilgisi			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğın belirli sürelerle düzenli çalışması	Evet	f	33	56	32	121
		%	16,7	28,3	16,2	61,1
	Kısmen	f	14	34	29	77
		%	7,1	17,2	14,6	38,9
Toplam	f	47	90	61	198	
	%	23,7	45,5	30,8	100	

Tablo 77

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	3,606 ^a	2	,165
Likelihood Ratio	3,625	2	,163
Linear-by-Linear Association	3,572	1	,059
N of Valid Cases	198		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 18,28.

Ailelerin çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitime yönelik bilgisine sahip olmasının çocuğın eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 76’da verilmiştir.

Tablo incelendiğinde temel müzik eğitimi bilgisine sahip olmayan ailelerin 90’ının (%45,5) çocuğın, eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışsan 56 (%28,3) büyük çoğunluğu oluşturmaktadır. Bu sebeple çocukların eğitimini aldığı çalgıyı çalışma süresi ile

ailelerin temel müzik eğitimi bilgisi ile bir ilişki olmadığı düşünülebilir. Ailelerin çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitimi bilgisine sahip olması ile çocuğun eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışma durumunu etkilemesi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır, $p=0,165 > \alpha=0.05$.

Tablo 78

Aile Bireylerinin Beraber Müzik Dinlemeleri ile Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması Arasındaki İlişki:

			Aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri			Toplam
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun belirli sürelerle düzenli olarak çalışması	Evet	f	81	15	26	122
		%	40,9	7,6	13,1	61,6
Çocuğun belirli sürelerle düzenli olarak çalışması	Kısmen	f	39	13	24	76
		%	19,7	6,6	12,1	38,4
Toplam		f	120	28	50	198
		%	60,6	14,1	25,3	100

Tablo 79

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	4,478 ^a	2	,107
Likelihood Ratio	4,454	2	,108
Linear-by-Linear Association	4,080	1	,043
N of Valid Cases	198		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 10,75.

Aile bireylerinin beraber müzik dinlemelerinin, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışmasında ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 78’de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde beraber müzik dinleyen aile bireylerinin 120’sinin (%60,6) çocukları 81’i (%40,9) eğitim aldığı çalgıyı düzenli olarak çalışırken, hiç beraber müzik dinlemeyen aile bireylerinin 28’inin (%14,1) çocuklarının 13’ü (%6,6) kısmen düzenli olarak çalışmaktadır. Tabloya göre çocuklarıyla beraber müzik dinleyen ailelerin çocuklarının çoğunluğunun eğitimini aldığı çalgıyı düzenli olarak çalıştığı söylenebilir. Fakat aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,107 > \alpha=0.05$. Bu yüzden aile bireylerinin beraber müzik dinlemeleri ile çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 80

Evde Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyla İlgili Müzikler Dinlenmesi ile Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Çalışması Arasındaki İlişki:

			Çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla			Toplam
			ilgili müzikler dinlenmesi			
			Evet	Hayır	Kısmen	
Çocuğun belirli sürelerle düzenli çalışması	Evet	f	69	9	41	119
		%	35,2	4,6	20,9	62,3
Kısmen		f	38	6	33	77
		%	19,4	3,1	16,8	37,7
Toplam		f	107	15	74	196
		%	54,6	7,7	37,8	100

Tablo 81

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	1,516 ^a	2	,469
Likelihood Ratio	1,512	2	,470
Linear-by-Linear Association	1,508	1	,219
N of Valid Cases	196		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5,89.

Evde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesinin, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli çalışma durumu ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 80’de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin 107’sinin (%54,6) çocuklarından 69’u (%35,2) eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışmaktadır. Tabloya göre çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin çocuklarının eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli çalıştıkları söylenebilir. Fakat çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin çocuklarının eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $p=0,469 > \alpha=0.05$. Bu yüzden çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinleyen ailelerin çocuklarının eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli çalışma durumu arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 82

Çocuğun Konser Vb. Etkinliklere Gittiğinde Çalışmaya Yönelik Motivasyonu İle Çocuğun Eğitimini Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışma Durumu Arasındaki İlişki:

			Çocuğun konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu		Toplam
			Evet	Kısmen	
Çocuğun belirli sürelerle düzenli olarak çalışması	Evet	f	88	25	113
		%	46,3	13,2	59,5
	Kısmen	f	43	34	77
		%	22,6	17,9	40,5
Toplam		f	131	59	190
		%	68,9	31,1	100

Tablo 83

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	10,383 ^a	1	,001		
Continuity Correction ^b	9,379	1	,002		
Likelihood Ratio	10,293	1	,001		
Fisher's Exact Test				,001	,001
Linear-by-Linear Association	10,328	1	,001		
N of Valid Cases	190				

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 23,91.

b. Computed only for a 2x2 table

Çocukların konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonunun, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışma durumu ile ilişki olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 82’de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu artan 131 (%68,9) çocuktan 88’i (%46,3) eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışmakta, 43’ü (%22,6) kısmen eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışmaktadır. Tabloya göre konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonu artan çocukların, eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalıştığı söylenebilir. Konser vb. etkinliklere giden çocukların çalışmaya yönelik motivasyon durumu ile eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $p=0,001 < \alpha=0.05$. Bu yüzden konser vb. etkinliklere giden çocukların çalışmaya yönelik motivasyon durumu ile eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 84

Çocukların Eğitim Aldığı Çalgıyı Belirli Sürelerle Düzenli Olarak Çalışması ile Eğitim Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Düzene Sahip Olma Durumu Arasındaki İlişki:

			Çocukların belirli sürelerle düzenli olarak çalışma durumu		Toplam
			Evet	Kısmen	
Eğitim aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene sahip olma durumu	Evet	f	111	51	155
		%	55,8	25,6	81,4
	Kısmen	f	11	26	44
		%	5,5	13,1	18,6
Toplam	f	122	77	199	
	%	61,3	38,7	100	

Tablo 85

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	19,104 ^a	1	,000		
Continuity Correction ^b	17,504	1	,000		
Likelihood Ratio	18,756	1	,000		
Fisher's Exact Test				,000	,000
Linear-by-Linear Association	19,008	1	,000		
N of Valid Cases	199				

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 14,32.

b. Computed only for a 2x2 table

Çocukların eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışmasının, çalgısını çalışabileceği düzene sahip olma durumu ile ilişkili olup olmadığına ilişkin ki-kare testi sonuçları tablo 84 'de verilmiştir.

Tablo incelendiğinde eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışan 122 (%61,3) çocuktan, 111'inin (%55,8) çalgısını çalışabileceği düzene sahip, 11'inin (%5,5) çalgısını çalışabileceği düzene kısmen sahip olduğu belirtilmiştir. Eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak kısmen çalışan çocuk sayısı 77 (%38,7)'dir. Bu sonuca göre eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışan çocukların, çalgısını çalışabileceği düzene sahip olma durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $p=0,000 < \alpha=0.05$. Yani çocukların çalgısını çalışabileceği düzene sahip olması ile eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması arasında anlamlı bir ilişki vardır.

BÖLÜM 5

SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Araştırmada, “3-5”, “6-9”, “10-14” yaş gruplarının çalgı eğitimine başlamasında ailenin rolünü saptamak amacıyla ebeveynlere anket uygulaması yapılarak, ailelerin çocuklarını çalgı eğitimine yönlendirme sebepleri, çocuğun çalgı eğitimi süresince ailesi ile etkileşim içerisinde olma durumları arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırmaya 200 çocuğun ailesi katılmış olup Ankara ili içerisinde bulunan ilçelerdeki belirli müzik okullarıyla sınırlı kalmıştır. Müzik okullarındaki sosyal-ekonomik durumların karışık olması ve sınıflandırılmaması sebebiyle, uygulama yapılan ailelerin çocukları arasında kız-erkek, eğitim durumları, gelir durumları açısından çok fazla denge sağlanamamıştır.

Sonuçlar

Araştırmanın amaçları doğrultusunda incelenen sorulara ilişkin yanıtlar ve bu yanıtlara yönelik öneriler şu şekildedir;

Çalgı eğitimi alan ve eğitim sürecine devam eden çocukların 114’ü kız, 86’sı erkektir. Bu veriye göre kız çocukları, çalgı eğitimi alan ve eğitimini devam ettiren çoğunluğu oluşturmaktadır.

Araştırmaya katılan ailelerin çocuklarının, 74’ü “3-5”, 85’i “6-9” ve 41’i “10-14” yaş gruplarında çalgı eğitimine başlamışlardır. Bu bağlamda, çocukların “6-9”, sonrasında “3-5” yaş aralığının çoğunlukla çalgı eğitimine başlanılan yaş aralığında olması çalışmanın amaçları doğrultusundadır.

Çalgı eğitimi alan çocukların 12'si "3-5", 85'i "6-9", 67'si "10-14" ve 36'sı "15 yaş ve üzeri" yaşındadırlar. Bu durumda çalgı eğitimi alan çocukların yaş aralığı ağırlıklı olarak "6-9" ve "10-14" yaş olduğu sonucuna varılabilir.

Çalgı eğitimi alan çocukların 92'si devlet okulu, 108'i özel okula gitmektedir.

Ailelerin 96'sı Çankaya, 13'ü Yenimahalle, 2'si Altındağ, 22'si Keçiören, 29'u Etimesgut, 13'ü Gölbaşı, 22'si Mamak ve 3'ü diğer semtlerde ikamet etmektedir. Çalgı eğitimi alan çocukların büyük bir çoğunluğunun Çankaya ilçesinde oturmaktadır.

Çalgı eğitimi alan çocukların ailesinin 7'si "1500-2499", 25'i "2500-3499", 28'i "3500-4499" ve 140'ı "4500 ve üzeri" aylık ortalama gelire sahiptir.

Çocukların annelerinin, 200 aileden 159'u üniversite/yüksekokul ve yüksek lisans/Doktora eğitim düzeyine sahiptir. Babalarının, 165'i üniversite/yüksekokul ve yüksek lisans/doktora eğitim durumuna sahiptir. Bu sonuç, araştırmaya katılan ailelerin belirli bir eğitim seviyesinde olduğunu göstermektedir.

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin, Aile Büyüklerinin ve Çocukların Çalgı Çalma Durumu Üzerine Sonuçlar

Elde edilen bulgulara göre %29,5 (59) ebeveynin bir çalgı çaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Çalgı çalan ebeveynlerin, 22'si piyano, 2'si keman, 14'ü gitar, 14'ü bağlama, 18'i diğer çalgıları çalmaktadırlar. Ebeveynlerin çoğunluğunun 15'i aile yönlendirmesi ile, 35'i kendi isteği ile çalgı çalmaya başlamışlardır.

Aile büyüklerinin ise, %25 (50)'inin çalgı çaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Ebeveyni bir çalgı çalan çocukların aile büyüklerine de bakıldığında, ebeveyni çalgı çalan 61, aile büyüğü de çalgı çalan 48 çocuk vardır.

Araştırmaya katılan ailelerin çocuklarının 135'i piyano, 21'i keman, 38'i gitar, 9'u bağlama, 29'u diğer çalgıları çalmaktadır. Bu sonuca göre kurslarda veya özel olarak çalgı eğitimi alan çocukların büyük bir çoğunluğu piyano eğitimine yönelmiştir. Anket sonuçlarına göre araştırmaya katılan bazı ailelerin çocukları birden fazla çalgı çalmaktadır. Bu çocukların 110'u aile yönlendirmesi, 85'i kendi isteği ile çalgı eğitimine başlamışlardır. Bu durum, çocukların çoğunlukla aile yönlendirmesi, diğer kısmının da kendi isteği ile çalgı eğitimi almaya başladıklarını göstermektedir.

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin ve Çocukların Buldukları Müziksel Etkinlikler

Araştırmaya katılan ebeveynlerin %25 (50)'inin, bir koro, orkestra veya çalgı topluluğunda yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır. Çocukların ise, %33 (66)'ünün bir koro, orkestra veya çalgı topluluğunda yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır. Sonuçlara göre, herhangi bir müzik topluluğunda yer almayan ebeveyn ve çocuklar oldukça azdır. Bu sebeple ailelerin ve çocukların, katılmadığı bu ortamları beraber deneyimlemesi, çalgı çalma ve çalışma durumlarını etkileyecektir.

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Müzik Eğitimi Konusundaki Donanımları

Araştırmaya katılan ebeveynlerin %23,5 (47)'inin temel müzik eğitimi konusunda bilgili, %30,5 (61)'inin kısmen temel müzik eğitimi konusunda bilgili oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Müzik Dinleme Alışkanlıkları ve Dinledikleri Müzik Türleri

Araştırmaya katılan ebeveynlerin %85,5 (171)'inin çocuklarıyla beraber müzik dinledikleri sonucuna ulaşılmıştır. %92 (184) ebeveynin ise çocukların eğitimini çalgı ile ilgili müzikler dinledikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Çocuklarıyla beraber müzik dinleme sıklıkları ise %23,5 (47) ebeveynin “günde 1-2 saat”, %36,5 (73) ebeveynin ise “aklına geldikçe” beraber müzik dinledikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmaya katılan ailelerin %31,1 (132)'si pop müzik, %21,1 (89)'u klasik müzik, %18,4 (78)'i Türk sanat müziği ve %16,7 (71)'i Türk halk müziği dinlemektedirler.

Araştırmaya Katılan Ebeveynlerin Çocuklarını, Çalgı Derslerine Yönlendirme Sebepleri

Çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin, %69 (139)'u çalgı eğitimin çocuk gelişimine etkileri ve %25 (50)'si kısmen çalgı eğitiminin çocuk gelişimine etkileri sebebiyle çocuğunu çalgı eğitimine yönlendirdiği sonucuna ulaşmıştır.

Çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin, %69 (139)'u çalgı eğitimin çocukların sosyal davranışlarına etkileri ve %23 (46)'sı kısmen çalgı eğitiminin çocukların sosyal davranışlarına etkileri sebebiyle çocuğunu çalgı eğitimine yönlendirdiği sonucuna ulaşmıştır.

Çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin, %70,5 (141)'i çalgı eğitimin çocukların görsel-bedensel-işitsel-zihinsel koordinasyonlarının gelişimine etkileri ve %20 (40)'si kısmen çalgı eğitiminin çocukların görsel-bedensel-işitsel-zihinsel koordinasyonlarının gelişimine etkileri sebebiyle çocuğunu çalgı eğitimine yönlendirdiği sonucuna ulaşmıştır.

Çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin, %53 (106)'ü çalgı eğitimin çocukların akademik başarısını etkileri ve %32,5 (65)'i kısmen çalgı eğitiminin çocukların akademik başarısını etkileri sebebiyle çocuğunu çalgı eğitimine yönlendirdiği sonucuna ulaşmıştır.

Çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin, %76 (152)'sı çalgı eğitimin çocukların özgüveninin gelişimine etkileri ve %19,5 (39)'i kısmen çalgı eğitiminin çocukların özgüveninin gelişimine etkileri sebebiyle çocuğunu çalgı eğitimine yönlendirdiği sonucuna ulaşmıştır.

Çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin, %64 (128)'ü çocuklarının konsantrasyonunun artması ve %29,5 (59)'i kısmen çocuklarının konsantrasyonunun artması sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirmektedirler.

Çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin, %14 (28)'ü çocuklarının sağlık durumu (astım, hiperaktivite, kanser, psikoloji vb.) ve %9 (18)'u kısmen çocuklarının sağlık durumu sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirmektedirler.

Çocuklarına Eğitimini Aldığı Çalgıyı Çalışabileceği Ortamı ve Düzeni Sağlayan Ailelerin, Çocuklarıyla Beraber Müzik Dinlemesi Üzerine Sonuçlar

Araştırmaya katılan ailelerin 161'i çocuğun çalışabileceği ortama sahip olduğunu, 33'ü ise kısmen çalışabileceği ortama sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu da ailelerin büyük bir çoğunluğunun çocuğuna eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği ortamı sağladığını göstermektedir. Buna bağlı olarak ebeveynlerin, çocuğuna eğitimini aldığı çalgıyı çalışabileceği ortamı sağlaması ile evde beraber ve çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlemesi karşılaştırıldığında, ailelerin çocukların çalgı eğitimine yönelik destekleyici ve teşvik edici davranış içerisinde olduklarına ulaşılmaktadır.

Çocukların Çalgı Derslerine İstekli Gitmesi ile İlişkilendirilen Durumlar Üzerine Sonuçlar

Çocukların çalgı derslerine istekli gitmesini etkileyen sebepleri tespit etmek amacıyla, karşılaştırılması gereken konulara yönelik sorular belirlenmiştir. Bu belirlenen sorular ile çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi arasındaki ilişki karşılaştırılmıştır. Çocuğuyla beraber konser vb. etkinliklere giden, müzik dinleyen, çocuğun eğitimini aldığı çalgı ile ilgili müzikler dinleyen, çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitimine sahip olan ailelerin ve çalgı eğitimi almakta olan çocukların bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda yer alması ile çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi arasında araştırmanın amacına yönelik anlamlı bir sonuca ulaşamamıştır.

Bunların yanı sıra çocukların konser vb. etkinliklere gittiğinde motivasyonunun artması, eğitimini aldığı çalgının öğretmeniyle olan ilişkisinin onu motive etmesi, eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması ile çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi arasında araştırmanın amacına yönelik anlamlı bir sonuca ulaşılmıştır. Yani ailelerin çocukların konser vb. etkinlikler ve öğretmeniyle ilişkisinin motivasyonunu arttırması ile ilgili sorulara verdikleri cevaplar ile çocukların çalgı derslerine istekli gitmeleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Çocukların Çalgı Derslerinden Önce Kendi İsteğiyle Çalışması İle İlişkilendirilen Durumlar Üzerine Sonuçlar

Çocukların çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışmasını etkileyen sebepleri tespit etmek amacıyla, karşılaştırılması gereken konulara yönelik sorular belirlenmiştir. Bu belirlenen sorular ile çocukların çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışması arasındaki ilişki karşılaştırılmıştır. Bu sonuca göre, ailenin çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitimi konusunda bilgisi, ebeveynlerin bir çalgı çalması, çocukların bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda bulunması ile çocukların çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışması arasında araştırmanın amacına yönelik anlamlı bir sonuca ulaşılamamıştır.

Konser vb. etkinliklere gidilmesi, çocukla beraber müzik dinlenmesi, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesi, çocuğun konser vb. etkinliklere gittiğinde çalışmaya yönelik motivasyonunun artması, eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle çalışması ile çocukların kendi isteğiyle çalışması arasında araştırmanın amacına yönelik anlamlı bir sonuca ulaşılmıştır.

Çocukların Çalgılarını Belirli Sürelerle, Düzenli Olarak Çalışmalarıyla İlişkilendirilen Durumlar Üzerine Sonuçlar

Çocukların çalgılarını belirli sürelerle, düzenli olarak çalışmalarını etkileyen sebepleri tespit etmek amacıyla, karşılaştırılması gereken konulara yönelik sorular belirlenmiştir. Bu belirlenen sorular ile çocukların çalgılarını belirli sürelerle, düzenli olarak çalışmalarını arasındaki ilişki karşılaştırılmıştır. Ailelerin konser vb. etkinliklere gitme sıklığı, çocuğuna yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitimine yönelik bilgisi, beraber müzik dinlemeleri, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesi ile çocukların çalgılarını belirli sürelerle çalışmalarını arasında araştırmanın amacına yönelik anlamlı bir sonuca ulaşılamamıştır.

Konser vb. etkinliklere gidildiğinde çocuğun çalışmaya yönelik motivasyonunun artması, eğitim aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene sahip olması ile eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle, düzenli olarak çalışması arasında araştırmanın amacına yönelik anlamlı bir sonuca ulaşılmıştır.

Öneriler

1. Çocukların çoğunluğu “6-9”, yaşlarından itibaren çalgı eğitimi almaya başlamışlardır. Günümüzde, “3-5” yaş aralığında çalgı eğitimi almaya başlayan çocuk sayısını arttırmaya yönelik çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalar ile beraber Suzuki eğitiminin katkılarıyla çalgı eğitimi daha küçük yaş gruplarından itibaren ülkemizde de uygulanmaya başlamıştır. Bu sebeple bu yaş gruplarına çalgı eğitimi verebilen, özel müzik eğitim yöntemlerini öğrenmiş ve uygulayabilen öğretmenler yetiştirmek gerekmektedir. Böylece hem çocukların çalgı eğitimine istekli gitmesi hem de ailelerin bu yaş grubundan itibaren çalgı eğitimini tercih etmesi sağlanmalıdır. Buna bağlı olarak ise çalgı eğitimi alan çocukların, ileride de çalgı çalma faaliyetini devam ettirmesini sağlamak, eğitimin ve öğretmenlerin temel hedefi olmalıdır.
2. Devlet okuluna giden ve durumu çalgı eğitimi almaya yeterli olmayan çocukların, özel okula giden çocuklara göre çalgı eğitimi veren kurslara gitme oranı düşüktür. Bu sebeple devlet okullarında çalgı eğitimi, müzik dersi kapsamında verilemediği için özellikle aile iş-birlikli programların uygulanması, her çocuğun bir çalgı çalmasını sağlamak, özellikle müzik öğretmenlerinin ve yöneticilerin katkılarıyla sağlanacak önemli bir konudur. Düşük gelirlili ailelerin çocuklarına çalgı eğitimi için ders aldirmaları zor olduğu için devlet okullarında çalgı eğitimi almaları üzere projeler geliştirilmelidir.
3. Çocukların çoğunluğunun çalgı eğitimine başlama sebebinin aile yönlendirmesi ve çocuğun isteği ile olması sebebiyle buradaki aile unsuru oldukça etkilidir. Bu durum, çalgı eğitimi alan çocuğun, evde de ailesini rol model almış veya alabileceği düşünülerek, çocuğunu çalgı eğitimine yönlendiren her ebeveynin ve aile büyüklerinin çalgı çalması, çocukları olumlu yönde etkilemektedir.
4. Koro, orkestra veya çalgı topluluğunda yer almış olan ailelerin ve çocukların sayısı oldukça azdır. Çalgı eğitimi alan çocukların sadece bireysel olarak değil, beraber müzik yapmayı öğrenmesi gerekmektedir. Bu sebeple özellikle çocukların koro, orkestra veya çalgı topluluğunda yer alması, başkalarıyla beraber iş yapmayı öğrenme, aynı tempoda müzik yapabilme ve daha birçok kabiliyetini geliştirecek ve çalgı çalma/çalışma durumlarını olumlu yönde etkileyecektir. Bu topluluklar içerisinde yer alan çocukların çalgı eğitimi süreçleri olumlu yönde ilerleyecektir.

5. Araştırmaya katılan ebeveynlerin temel müzik eğitimi konusunda bilgisi anketlerin sonucuna göre yeterli değildir. Fakat ailelerin temel müzik eğitimi konusunda bilgisi olması, çocuklarına yardım edebilmesi ve destek olabilmesi açısından önemlidir.
6. Araştırmaya katılan ebeveynlerin çoğunluğunun çocuklarıyla beraber ve çocukların eğitimini aldığı çalgı ile ilgili müzikler dinlemeleri, çocukların müzik kültürünün oluşmasını ve eğitimini aldığı çalgıyla bilinçli bir şekilde istekle çalışmasını sağlamaktadır. Çocuklarıyla beraber müzik dinleme sıklıkları ise bu oranda yetersiz olarak değerlendirilebilir. Çocuklarıyla daha sık müzik dinleyen ailelerin çocukları çalgısını istekle ve severek çalışacaktır.
7. Çocuklarını çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin çocuk gelişimine oldukça önem verdiği ortaya çıkmıştır. Ailelerin, çocukların sosyal davranışlarının, görsel-bedensel-işitsel-zihinsel koordinasyonlarının, konsantrasyonunun ve özellikle özgüveninin gelişimine oldukça önem verdikleri sonucuna ulaşılmıştır. Akademik başarısının artması için çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin sayısı ise azalmıştır. Bu durum çocuğunu çalgı eğitimine yönlendiren ailelerin çocuk gelişimi konusunda bilgili olduğunu ve buna yönelik çocuklarının eğitime önem verdiklerini göstermektedir. Bu sonuca göre çalgı eğitiminin çocuk gelişimine etkisi hakkında bilgisi olmayan ailelere ulaşılmalı ve o aileler bilgilendirilmelidir.
8. 46 ailenin çocuğunu sağlık problemi sebebiyle çalgı eğitimine yönlendirmesine bağlı olarak, sağlık problemi olan çocukların, çalgı eğitimine yönlendirilmesi, çocukların rahatsızlığının duygusal ve fiziksel olarak üstesinden gelmesi için tercih edilmektedir. Buna yönelik olarak çalışmalar yapılarak ailelerin bilgilendirilmesi ve sağlık problemi sebebiyle çocukların çalgı eğitimine yönlendirilmesi önemlidir.
9. Çocuğun, eğitimini almakta olduğu çalgıya sahip olması, evde ona uygun bir alanının olması, çocuğun evde eğitimini aldığı çalgıyı çalışabilmesi açısından önemlidir. Çocuğun eğitimini aldığı çalgıyı çalışabilmesi için, ona uygun ortamı ve düzeni sağlayan aileler, çocuklarıyla beraber müzik dinlemek vb. aktiviteler de yapmaktadır. Bu aileler, çocuklarının çalışması için imkan sağladıkları gibi, teşvik edici de davranmaları çocuğun çalgı eğitimi süresince önem kazanmaktadır.
10. Çocukların çalgı derslerine istekli gitmesi için, konser vb. etkinliklere gitmesi, eğitimini aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli olarak çalışması, eğitimini aldığı çalgının

öğretmeniyle olan ilişkisi önemlidir. Çocukların çalgı eğitimleri sırasında ailelerin ve öğretmenlerin bu konulara dikkat etmeleri ve özen göstermeleri gerekmektedir.

- 11.** Çocukların çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışması için, konser vb. etkinliklere gidilmesi, çocukla beraber müzik dinlenmesi, çocuğun eğitimini aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinlenmesi, eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle çalışması önem kazanmıştır. Çocukların çalgı eğitimleri sırasında ailelerin ve öğretmenlerin bu konulara dikkat etmeleri ve özen göstermeleri gerekmektedir.
- 12.** Çocukların, eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle çalışması için, konser vb. etkinliklere gidilmesi, eğitim aldığı çalgıyı çalışabileceği düzene sahip olması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre çocukların çalgı eğitimleri sırasında ailelerin ve öğretmenlerin bu konulara dikkat etmeleri ve özen göstermeleri gerektiği önem kazanmıştır.

Çalışma sonucunda çocukların çalgı eğitimine yönlendirilmesinde ailenin etkisinin önemli olduğu belirlenmiştir. Çocukların çalgı eğitimleri boyunca özellikle konser vb. etkinliklere gitmeleri, müzik dinleme etkinlikleri içerisinde olmaları, ailelerin çocuğuna evde çalışabileceği ortamı sağlamalarının, çocukların çalgı derslerine gitme isteğini, çalgısını çalışma isteğini ve motivasyonunu arttırmaktadır. Bu sebeple çocukların çalgı eğitimine yönelmesi ve çalgı eğitimini severek, isteyerek devam ettirmelerinde ailelerin rolünün ve etkisinin çok önemli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu konuda ailelerin özellikle okullar tarafından bilgilendirilmeleri ve ailelerin bilgilendirilmelerine yönelik çalışmalar yapılması önem kazanmaktadır.

KAYNAKLAR

- Acay, S. (1999). *Şarkı dağarcığı*. Ankara: Yurtrenkleri.
- Akcan Ünsal, A. S. (2011). *Piyano eğitimindeki motivasyon durumunun öğretim elemanı ve öğrenci açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Aral, N. (1999). Sanat eğitimi, yaratıcılık etkileşimi. *Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15, 11-17.
- Araz, G. (2014). *Eğitim bilimleri program geliştirme, sınıf yönetimi ve materyal tasarımı*. Ankara: Öğreti Akademi.
- Artut, K. (2001). *Sanat eğitimi kuramları ve yöntemleri*. Ankara: Anı.
- Aydın, M. Z. (2007). *Eğitimci gözüyle çocuğun eğitiminde ailenin önemi*. <http://mehmetzekiaydin.com/alimalarim/2007-36.pdf> sayfasından erişilmiştir.
- Başoğlu Dönmez, I. (2007). “*Profesyonel müzisyen kimliğinin oluşumunda ailenin rolü*” açısından incelenmesi: *Aile içi müzik geleneği örneği*. Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Bilsem Bilim ve Sanat (2016). *Üstün yetenekli çocuklar ve müzik eğitim bilsem müzik eğitimi*. <http://www.bilsemsinavi.com/bilsem-sinavina-hazirlik/bilsem-sinavina-hazirlik/bilsem-muzik-sinavi/ustun-yetenekli-cocuklar-ve-muzik-egitim> sayfasından erişilmiştir.
- Collins, A. (2014). *Music Education and the Brain: What does it take to make a change?*. <http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/8755123313502346> sayfasından erişilmiştir.
- Doğanarslan, E. (2008). *Koro eğitiminin çocuk gelişimi üzerindeki etkileri*. Yüksek Lisans Tezi, Başkent Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Ankara.

- Erden, M.-&Akman, Y. (2003). *Gelişim ve öğrenme*. Ankara: Arkadaş.
- Eskioğlu, I. (2013, Ekim). müzik eğitiminin çocuk gelişimi üzerindeki etkileri. *Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu Bildirileri*. Malatya.
- Etike, S. (1996). Sanat eğitiminde çocuğa ve gence sanattan anlayan bir kişilik kazandırmak hedeflenir. *Milli Eğitim Dergisi*, 131, 23-24.
- Fenmen, M. (1994). *Müzikçinin El Kitabı*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi.
- Güdek, B. & Karakaya, İ. (2013). *İlköğretim okullarındaki müzik eğitimine ilişkin anne-baba tutumları ölçeğinin geliştirilmesi ve tutumların çeşitli değişkenlere göre incelenmesi*. <http://ilkogretim-online.org.tr/index.php/io/article/view/1402> sayfasından erişilmiştir.
- Güleç, K. S. (2015). *Müziğin kişisel işlevleri açısından müzik eğitiminde güdülenmenin önemi*. <http://www.ayk.gov.tr/wp-content/uploads/2015/01/G%C3%9CLE%C3%87-K%C3%BCbra-Sevim-M%C3%9CZ%C4%B0%C4%9E%C4%B0N-K%C4%B0%C5%9E%C4%B0SEL-%C4%B0%C5%9EEVLER%C4%B0-A%C3%87ISINDAN-M%C3%9CZ%C4%B0K-E%C4%9E%C4%B0T%C4%B0M%C4%B0NDE-G%C3%9CD%C3%9CLENMEN%C4%B0N-%C3%96NEM%C4%B0.pdf> sayfasından erişilmiştir.
- Kamacioğlu, F. (1993, Nisan). Eğitim müziği ve kodaly metodu, 1. *Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildirisi*. Trabzon.
- Kaptan, S. (1989). *Bilimsel araştırma teknikleri ve istatistik yöntemleri*. Ankara: Olgaç.
- Kaya, Ö. (2013). *Türkiye'deki tekstil-konfeksiyon işletmelerinin (kobi'lerinin) tedarik, üretim ve lojistik faaliyetlerinin ulusal rekabet üzerindeki etkileri*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kocabaş, A. (1997). Temel eğitim 2. kademe öğrenciler için müziğe ilişkin tutum ölçeği geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13, 141-145.
- Önder, M. (2011). Okulöncesi dönem çocuklarının aile eğitimi. *Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 15(1), 377-386.

- Özen, N. (2004). Çalgı eğitiminde yararlanılan müzik eğitimi yöntemleri. *Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), 57-63.
- Özer, U. & Hongur G. (2016). Suzuki'nin "Anadil Metodu" ve Türkiye'nin Trakya bölümünde yaşayan müzisyen çingeneler. *Fine Arts (NWSAFA) Dergisi*, 11(4), 143-152.
- Öztop, H. & Telsiz, M. (1998). Ana-baba eğitimi. *Eğitim ve Bilim*, 22(110), 3-6.
- Parasız, G. (2010). *Eğitim müziği eksenli keman öğretiminde kullanılmakta olan çağdaş Türk müziği eserlerinin tespitine yönelik bir çalışma*. <http://dergipark.gov.tr/download/article-file/28984> sayfasından erişilmiştir.
- Pekmezci, H. (2001, Haziran). Nitelikli insan eğitimi - sanat eğitimi, *21. Yüzyılda Polisin Eğitimi Sempozyumu Bildirileri*, Ankara.
- San, İ. (1999). Sanatla eğitim üzerine yeni düşünceler. *4. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi Bildirileri 3*. Eskişehir.
- Suzuki, S. (2010). *Sevgiyle eğitmek*. İstanbul: Porte Müzik Eğitim.
- Şendurur, Y., & Akgül Barış D. (2002). Müzik eğitimi ve çocuklarda bilişsel başarı. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(1), 165-174.
- Şenel, A., Deveci, H., Can, G., Sözer, E., Selvi, K., Ağaoğlu, E., Gültekin, M., Ersoy, A., Bayrak, C., Yaşar, Ş., Sağlam, M. & Hakan, A. (2013). *Eğitim bilimine giriş*. <http://www.nevoku.com/egitim-bilimine-giris--e-kitap--egitim-bilimine-giris/viewdeck/27580768-77be-462f-86fc-9d1c52c9650e> sayfasından erişilmiştir.
- Taşdemir, V. (1999). *Okulöncesi çocuklarda sanat eğitimi*. İstanbul: Ya- Pa.
- Tecimer Kasap, B. (2005, Bahar). Suzuki okulu metodu. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(9), 115-128.
- Telli, H. (1996). Eğitimin genel hedeflerinin davranış biçimine dönüşmesinde sanat eğitiminin katkısı vardır. *Milli eğitim Dergisi*, 131, 41-43.
- Titrek, O. (2014). *Eğitim bilimine giriş - Uzaktan eğitim ders notları*. Sakarya: Sakarya Üniversitesi.
- Türkmen, U. (2010). Çocuğun bireysel toplumsal ve kültürel gelişiminde amatör müzik eğitiminin yeri ve önemi. *İlköğretim Online*, 9(3), 960-970,

http://scholar.google.com.tr/scholar_url?url=http://dergipark.ulakbim.gov.tr/ilkonline/article/download/5000038023/5000036880&hl=tr&sa=X&scisig=AAGBfm3YFQls-boyt16FvcrXKNNGQ0XaSA&nossl=1&oi=scholar&ved=0ahUKEwith5Sc5JPKAhVFmHIKHaToCOEQgAMIGigAMAA sayfasından erişilmiştir.

T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı (2013). *Apl & Career planning centers in social services for sentenced women - Türkiye’de yaygın eğitim*. <http://apltransfer.gov.tr/data/550acc79369dc52488d41be4/Turkiyede%20Yag%C4%B1n%20Egitim.pdf> sayfasından erişilmiştir.

Uçan, A. (1996). *İnsan ve müzik insan ve sanat eğitimi*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi.

Uçan, A. (1997). *Müzik eğitim temel kavramlar, ilkeler, yaklaşımlar*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi.

Uçar, N. (2011). *Müziğin çocuk gelişimi üzerindeki etkisinin okul öncesi öğretmenlerinin demografik farklılıklarına göre incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Uslu, M. (1998). Çalgı ve duygusal eğitim. *Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 10, 279-286.

Uslu, M. (1999, Ocak). Müziğin yaşamımızdaki yeri ve önemi. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 1, 250, 32.

Üstünoğlu, Ü. (1991). *Aile eğitiminde uygulanabilecek farklı yaklaşımlar*. Ankara: Aile Eğitim Paneli, T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu,

Ünsal, H. (2001). Okul temelli eğitim programı geliştirme ve uygulamalar. I. *Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Kongresi*. https://www.pegem.net/Akademi/kongrebildiri_detay.aspx?id=127450 sayfasından erişilmiştir.

Yavuzer, H. (1993) *Çocuk psikolojisi*. İstanbul: Remzi.

Yücel, D. M. (2014, Mayıs). *Eğitim nedir*. <http://www.dmy.info/egitim-nedir/> sayfasından erişilmiştir.

EKLER

EK 1. Çocukların Çalgı Eğitimine Yönlendirilmesinde Ailenin Rolü Anketi

ÇOCUKLARIN ÇALGI EĞİTİMİNE YÖNLENDİRİLMESİNDE AİLENİN ROLÜ ANKETİ

Açıklama: *Çocukların Çalgı Eğitimine Yönlendirilmesinde Ailenin Rolü* anketi, çocukların çalgı eğitimine ilişkin durumu belirlemek amacıyla hazırlanmıştır. Çalgı eğitim alan çocukların ailelerine uygulanmak üzere hazırlanmış olan bu anket; ailenin, çocuğu çalgı eğitimi alması konusunda yönlendirme ve teşvik etme açısından katkısının ne düzeyde olduğunu saptamak ve ailelere araştırma sonunda bazı önerilerde bulunmak üzere planlanarak yapılan bir çalışmadır.

Bu anket, kişisel bir değerlendirme formu değildir. Lütfen size en uygun gelen ifadeyi işaretleyiniz. Seçenekleri işaretlerken lütfen samimi ve içten olunuz. Elde edilecek veriler yalnızca bilimsel amaçlar için kullanılacak, başka bir kişi ya da kurum ile paylaşılmayacaktır. 38 sorunun tamamının cevaplandığından emin olunuz; içtenlikle cevaplamanız önemlidir.

Yardımlarınız için şimdiden teşekkür eder, saygılar sunarım.

Ceren Uygun

Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü
Müzik Eğitimi Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi
cerenuygun92@gmail.com

Kişisel Bilgiler

- Çocuğunuzun cinsiyeti;

() Kız () Erkek

- Çocuğunuzun yaşı;

3- 5 yaş 6- 9 yaş 10- 14 yaş 15 yaş –

- Çocuğunuzun okuduğı okul;

Devlet okulu Özel okul

- İkamet ettiğiniz ilçe;

Çankaya Yenimahalle Altındağ Keçiören Etimesgut
 Sincan Gölbaşı Mamak Diğer

- Ailenizin ortalama aylık toplam gelir düzeyi;

0 – 1499 1500-2499 2500 – 3499 3500 – 4499 4500 ve üzeri

- Annenin eğitim durumu;

İlkokul Ortaokul Lise Üniversite / Yüksekokul
 Yüksek lisans / Doktora Diğer

- Babanın eğitim durumu;

İlkokul Ortaokul Lise Üniversite / Yüksekokul
 Yüksek lisans / Doktora Diğer

- Çocuğunuzun çalgı eğitimine başlama yaşı;

3- 5 yaş 6- 9 yaş 10- 14 yaş

Ebeveynlere Yönelik Sorular

1) Ebeveyn olarak daha önce bir çalgı çaldınız mı? (Cevabınız “Hayır” ise lütfen 4. soruya geçin.)

Evet Hayır Aktif olarak çalışıyorum

2) Ebeveyn olarak hangi çalgıyı çalarsınız? (Birden fazla işaretleme yapabilirsiniz.)

Piyano Keman Gitar Bağlama Diğer

3) Ebeveyn olarak çalgı çalmaya başlama sebebiniz nedir?

Aile geleneği Aile yönlendirmesi Kendi isteği
 Öğretmen yönlendirmesi Diğer

4) Aile büyükleri daha önce bir çalgı çaldı mı? (Cevabınız “Hayır” ise lütfen 6. soruya geçin.)

Evet Hayır Aktif olarak çalıyor

5) Aile büyükleri hangi çalgıyı çalmıştır? (Birden fazla işaretleme yapabilirsiniz.)

Piyano Keman Gitar Bağlama Diğer

6) Bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda yer aldınız mı?

Evet Hayır Aktif olarak yer alıyorum

7) Ailenizde genellikle hangi tür müzikler dinlenmektedir? (Birden fazla işaretleme yapabilirsiniz.)

Klasik müzik Türk sanat müziği Türk halk müziği
 Pop/güncel müzik Diğer

8) Müzik dinleme alışkanlıklarınız ne sıklıktadır?

Günde 3 saat ve daha fazla Günde 1 - 2 saat Günde yarım – 1 saat
 Aklıma geldikçe Diğer

9) Konser vb. etkinliklere ne sıklıkta gidersiniz?

Ayda iki veya daha sık Ayda bir Senede iki veya daha sık
 Senede bir Neredeyse hiç

10) Çocuğunuza yardım edebilecek düzeyde temel müzik eğitimi konusunda bilginiz var mı?

Evet Hayır Kısmen

11) Müziğin çocuk gelişimine etkileri hakkında bilginiz var mı?

Evet Hayır Kısmen

12) Tüm aile bireyleri olarak birlikte müzik dinler misiniz?

Evet Hayır Kısmen

13) Evde çocuğunuzun eğitimi aldığı çalgıyla ilgili müzikler dinler misiniz?

Evet Hayır Kısmen

14) Konser vb. etkinliklere gidince çocuğunuzun motivasyonu ve çaldığı çalgıya ilgisi artıyor mu?

Evet Hayır Kısmen

15) Çocuğunuz hangi çalgıyı/çalgıları çalmaktadır?(Birden fazla işaretleme yapabilirsiniz.)

Piyano Keman Gitar Bağlama Diğer

16) Çocuğunuzun çalgı eğitimine başlama sebebi nedir?

Aile geleneği Aile yönlendirmesi Kendi isteği
 Öğretmen yönlendirmesi Diğer

17) Çocuğunuz bir koroda, orkestrada veya çalgı topluluğunda yer aldı mı?

Evet Hayır Aktif olarak yer alıyor

Çocuğun Tutumuna İlişkin Sorular

18) Çocuğunuz çalgı derslerine istekli gider mi?

Evet Hayır Kısmen

19) Çocuğunuzun öğretmeniyle olan iyi ilişkisi onu motive eder mi?

Evet Hayır Kısmen

20) Çocuğunuz eğitim aldığı çalgıyı belirli sürelerle düzenli çalışır mı?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

21) Çocuğunuzun çalışma ortamı, eğitim aldığı çalgıyı çalışabileceği düzende midir?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

22) Çocuğunuz çalgı derslerinden önce kendi isteğiyle çalışır mı?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

23) Çocuğunuzu çalgı eğitimine yönlendirmenizde, çalgı eğitiminin çocuk gelişimine katkıları hakkındaki çalışmaların etkisi olmuş mudur?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

24) Çocuğunuzu çalgı eğitimine yönlendirme sebebiniz, çalgı çalmanın çocukların sosyal davranışlarındaki gelişimini etkilemesi midir?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

25) Çocuğunuzu çalgı eğitimine yönlendirme sebebiniz, çalgı çalan kişilerin görsel-bedensel (devinimsel)-işitsel-zihinsel koordinasyonlarının gelişimini etkilemesi midir?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

26) Çocuğunuzu çalgı eğitimine yönlendirme sebebiniz, çalgı çalmanın çocukların akademik başarısını etkilemesi midir?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

27) Çocuğunuzu çalgı eğitimine yönlendirme sebebiniz, çalgı çalmanın çocukların özgüveninin gelişimini etkilemesi midir?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

28) Çocuğunuzu çalgı eğitimine yönlendirme sebebiniz, çalgı çalmanın çocukların konsantrasyonunun artmasını etkilemesi midir?

()Evet ()Hayır ()Kısmen

29) Çocuğunuzu algı eğitimine ynlendirmenizde sağlık durumu (hiperaktivite; astım; kanser; psikolojik vb. nedenler) mu etkili olmuştur?

()Evet

()Hayır

()Kısmen

GAZİLİ OLMAK AYRICALIKTIR..